

ที่ได้รับคำตอบ

ขั้นตอนสู่ การอธิษฐาน

ศจ. เคนเนธ อี เฮกิน

เข้าใจความแตกต่างและวิธีการทำงานของการอธิษฐานประเภทต่างๆ
หนังสือชุดความเติบโตฝ่ายวิญญาณ | สำหรับศึกษาส่วนตัวหรือเป็นกลุ่ม

จัดทำเป็น E-Book ครั้งแรก ปี 2024

จัดทำโดยวิทยาลัยพระคริสตธรรมเรมากรุงเทพฯ

48/1 ถ.พุทธมณฑลสาย 2 ซ.11 แขวงบางไผ่

เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160 ประเทศไทย

Email: contact@rhemathailand.org

Thai Language E-Book Edition

Translated from: Step to Answered Prayer

ISBN-10 : 0892760699

ISBN-13 : 978-0892760695

สงวนลิขสิทธิ์ © 1998 RHEMA Bible Church

AKA Kenneth Hagin Ministries, Inc.

เจ็ดขั้นตอนสู่การอธิษฐาน ที่ได้รับคำตอบ (ตอนที่ 1)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: ยากอบ 1:6-8; โยชูวา 1:8;
มัทธิว 7:7,8 มาระโก 11:23,24

ประเด็นหลัก: เราเอื้อมออกไปรับสิ่งที่เราต้องการได้ด้วยความเชื่อ และด้วยวิธีนี้เองเราจึงสามารถสร้างสิ่งเหล่านั้นให้เป็นจริงได้ในชีวิตของเรา

หนังสือเล่มนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการอธิษฐานซึ่งเป็นการวางรากฐานของการอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ หากผู้เชื่อสัตย์ซื่อในการทำตามขั้นตอนต่างๆ นี้ในการอธิษฐาน พวกเขาสามารถแน่ใจได้ว่าจะได้รับคำตอบอย่างแน่นอน

ขั้นตอนที่ 1: ตัดสินใจว่าท่านต้องการสิ่งใดจากพระเจ้า

ยากอบ 1:6-8

6 แต่จงให้ผู้นั้นทูลขอด้วยความเชื่ออย่าสงสัยเลยเพราะว่าผู้ที่สงสัยเป็นเหมือนคลื่นในทะเลซึ่งถูกลมพัดซัดไปมา

7 ผู้นั้นจงอย่าคิดว่าจะได้รับสิ่งใดจากพระเจ้าเลย

8 เขาเป็นคนสองใจไม่มั่นคงในบรรดาทางที่ตนประพฤตินั้น

ข้อพระคัมภีร์นี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความแน่วแน่ว่าหากเขาเป็นเหมือนคลื่นในทะเล นั่นก็คือ ถ้าเขาตัดสินใจไม่ได้ เขาก็ “เป็นคนสองใจไม่มั่นคงในบรรดาทางที่ตนประพฤตินั้น” และเขาไม่สามารถคาดหวังที่จะได้รับสิ่งใดจากพระเจ้าได้เลย

บ่อยครั้งเราไม่ชัดเจนในการอธิษฐานของเรา เมื่อผมถามผู้คนว่าเขาอธิษฐานอะไร บางครั้งพวกเขาตอบกันว่าไม่รู้ มีคนหนึ่งเคยพูดว่า *เขาอธิษฐานเฉยๆ เท่านั้น*

แน่นอน มีการอธิษฐานรูปแบบหนึ่งที่เร่ออธิษฐานเพื่อนมัสการและมีสามัคคีธรรมกับพระเจ้า แต่ในบทนี้ เรากำลังพูดถึงการอธิษฐานที่ได้รับคำตอบเป็นหลัก ถ้าเราไม่ระวัง การอธิษฐานแบบ

ทั่วไปนี้จะเกิดขึ้นแทนเมื่อเราจำเป็นต้องเจาะจงเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นจริงๆ

ถ้าท่านไปที่ร้านขายของชำและเห็นรถเข็นไปตามทางเดินโดยไม่ซื้ออะไรเลย คนจะคิดว่าท่านผิดปกติ ถ้าท่านวานให้เด็กไปซื้อของบางอย่างให้ท่าน แล้วเขาซื้อของชิ้นนั้นมา เด็กคนนั้นชัดเจนและหนักแน่นในสิ่งที่ซื้อ

เช่นเดียวกันกับการอธิษฐาน การอธิษฐานอย่างชัดเจนเพียงแค่สองสามนาทีก็ดีกว่าการอธิษฐานอย่างไม่มีเป้าหมายสองสามชั่วโมง

ให้ตัดสินใจว่าท่านต้องการสิ่งใดจากพระเจ้า และหนักแน่นกับสิ่งนั้น!

ขั้นตอนที่ 2: อ่านข้อพระคัมภีร์ที่

สัญญาถึงคำตอบที่ท่านต้องการ

โยชูวา 1:8

8 อย่าให้หนังสือธรรมบัญญัตินี้ห่างเหินไปจากปากของเจ้า แต่เจ้าจงตรึงตรองตามมันทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะกระทำตามข้อความที่เขียนไว้มันทุกประการ แล้วเจ้าจะมีความเจริญ และเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี

ในการที่ชีวิตอธิษฐานจะประสบ

ความสำเร็จได้นั้น พระวณะของพระเจ้าต้องมาก่อนเป็นอันดับแรก เมื่อเราป้อนพระวณะของพระเจ้าให้ตัวเอง เรากำลังสร้างพระวณะเหล่านั้นไว้ภายในจิตสำนึกของเรา ด้วยเหตุนี้ เราจึงพร้อมเมื่อถึงคราวจำเป็น เราสามารถใช้พระคัมภีร์ต่อต้านมารได้เมื่อมันพยายามมาทำให้เราสงสัยในพระเจ้าและขโมยสิ่งที่เราต้องการไปจากเรา

ในถิ่นทุรกันดาร ตอนที่มารมาทดลองพระเยซูให้สั่งก้อนหินให้กลายเป็นอาหาร พระเยซูได้ตรัสตอบไปด้วยพระวณะพระองค์ตรัสว่า “...มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวณะทุกคำ ซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” จากนั้นมารก็ได้นำพระองค์ไปเที่ยวอดเขาและสำแดงบรรดาราชอาณาจักรต่างๆ ในโลกให้พระองค์เห็น มารกล่าวว่าจะให้อาณาจักรทั้งหมดนี้แก่พระองค์หากพระองค์นมัสการมัน พระเยซูตรัสอีกครั้งว่า “...มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า จงกราบนมัสการพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว”

จากนั้นซาตานก็นำพระองค์ไปเที่ยวอดหลังคาของพระวิหารและกล่าวว่า “...จงไจ้ลงไป...” พระเยซูตรัสตอบอีกครั้งว่า

“...มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า อย่าทดลองพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน...” (ลูกา 4:3-12)

พระเยซูทรงใช้อาตุติเดียวกับผู้เชื่อในปัจจุบันนี้เพื่อปราบให้มารพ่ายแพ้ไป นั่นก็คือ พระวามะของพระเจ้า สิ่งที่เราต้องทำเมื่อเผชิญกับการทดลองและความสงสัยคือ “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า” ถ้าพระวามะถูกปลุกฝังไว้ในหัวใจของเรอย่างดีแล้วเราก็พร้อมรับมือต่อการโจมตีทุกอย่างของมาร

แนวทางก็คือ ค้นดูข้อพระคัมภีร์เพื่อดูว่าพระเจ้าตรัสอะไรเกี่ยวกับสถานการณ์นั้น พระวามะของพระองค์แสดงให้เห็นถึงพระประสงค์ของพระองค์อย่างชัดเจน ถ้าพระคัมภีร์ไม่ได้สัญญาสิ่งที่เรากำลังแสวงหาอยู่ เราก็ไม่จำเป็นต้องวุ่นวายอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้น เราไม่ควรอยากได้ในสิ่งที่พระวามะบอกว่าไม่ควรมี

ในทางกลับกัน เมื่อเราอธิษฐานขอสิ่งที่สัญญาไว้ในพระวามะอย่างชัดเจน เราสามารถมั่นใจได้ว่าพระเจ้าจะทรงประทานสิ่งที่ขาดอยู่ให้กับเรา หลายปีที่แล้ว ผมเคยเขียนข้อความบางอย่างไว้ในใบรองปกของพระคัมภีร์ด้วยหมึกสีแดง ผมเขียนไว้ว่า “พระคัมภีร์บอกไว้อย่างไร ผมเชื่อตามนั้นและจบเพียงเท่านั้น!”

หลายคนพยายามอธิษฐานเกินระดับความเชื่อของตน พระวามะของพระเจ้าทำให้เกิดความเชื่อ “ฉะนั้นความเชื่อจึงเกิดขึ้นจากการได้ยินเรื่องราวนั้น และเรื่องราวที่ได้นั้นคือ พระวามะของพระคริสต์” (โรม 10:17 ฉบับการแปลอมตธรรมร่วมสมัย) เหตุผลที่ผู้คนอธิษฐานอย่างไม่มั่นใจและไม่มีความเชื่อก็เพราะพวกเขายังไม่รู้ข้อพระคัมภีร์ดีพอว่าสิ่งที่เขากำลังอธิษฐานอยู่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าหรือไม่ พวกเขาอาจจะหวังว่าเป็นแต่ไม่รู้ว่าเป็น ขณะที่เราอ่านพระวามะของพระเจ้าและเรียนรู้จักพระประสงค์ของพระองค์ เราก็สามารถนำพระสัญญาต่างๆของพระองค์มาใช้ได้อย่างเหมาะสม

ขั้นตอนที่3: ทูลขอสิ่งที่ท่านต้องการจากพระเจ้า

มัทธิว 7:7,8

7 จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน

8 เพราะว่าทุกคนที่ขอก็ได้ ทุกคนที่แสวงหาก็คพบ ทุกคนที่เคาะก็จะเปิดให้เขา

ในมัทธิว 6:8 พระเยซูตรัสว่า “... เพราะว่าสิ่งใดซึ่งท่านต้องการ พระบิดาของท่านทรงทราบก่อนที่จะท่านทูลขอแล้ว”

แต่ถึงกระนั้น ในบทถัดมา อย่างที่เราได้เห็นกันจากข้อพระคัมภีร์หลักของขั้นตอนนี้ พระองค์ทรงบอกให้เราทูลให้พระองค์ทราบถึงสิ่งที่เราต้องการ ด้วยเหตุนี้ แม้ว่าพระองค์ทรงรู้สิ่งที่เราต้องการอยู่แล้ว พระองค์ก็ยังอยากให้เราทูลต่อพระองค์ ขอให้พระองค์ทรงช่วยเรา

ขั้นตอนที่ 4: เชื่อว่าได้รับ

มาระโก 11:23, 24

23 เรบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใด ๆ จะสั่งภูเขานี้ว่า ‘จงลอยไปลงทะเล’ และมิได้สงสัยในใจแต่เชื่อว่าจะเป็นไปตามที่สิ่งนั้น ก็จะเป็นตามนั้นจริง

24 เหตุฉะนั้นเรบอกท่านทั้งหลายว่า ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด จงเชื่อว่าจะได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น

ในพระคัมภีร์ฉบับการแปลขยายความ (Amplified Version) ได้แปลไว้ดังนี้ “....สิ่งใด ๆ ที่ท่านทูลขอในการอธิษฐาน จงเชื่อ (ไว้ใจและมั่นใจ) ว่าพระองค์ทรงโปรดประทานให้แก่ท่าน และท่านจะได้รับสิ่งนั้น!”

การที่จะเข้าใจข้อนี้ได้ดียิ่งขึ้น เราจำเป็นต้องตระหนักว่ามีความจริงอยู่สองแบบ คือ ความจริงตามความรู้จาก

ประสาทสัมผัส และ ความจริงตามการเปิดเผยจากพระเจ้า

บางคนคิดว่าความจริงคือสิ่งที่พวกเขาสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่เราไม่สามารถมองเห็นสิ่งซึ่งเป็นของพระวิญญาณได้ด้วยตาของเรา เพราะสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่เนื้อหนัง ไม่ใช่วัตถุ

ทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องมีได้ถูกจัดเตรียมไว้แล้วในโลกฝ่ายวิญญาณ “สาธุการแด่พระเจ้าพระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ผู้ทรงโปรดประทานพระพรฝ่ายวิญญาณแก่เรานานาประการในสวรรค์สถานโดยพระคริสต์” (เอเฟซัส 1:3) ทุกความจำเป็นของเราได้รับการจัดเตรียมไว้แล้วในพระเยซูคริสต์ เราอาจจะมองไม่เห็น แต่สิ่งเหล่านั้นมีอยู่จริง

เมื่อ “ความจริงตามความรู้จากประสาทสัมผัส” ขัดแย้งกับ “ความจริงตามการเปิดเผยจากพระเจ้า” หรือพระวจนะของพระเจ้า ผมจะเริ่มดำเนินไปตามความจริงตามการเปิดเผยจากพระเจ้า ผมดำเนินชีวิตไปตามสิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้

สิ่งซึ่งอยู่ในโลกฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้นจริงได้ในโลกฝ่ายธรรมชาติด้วยความเชื่อ ความเชื่อควาส่งเหล่านั้นมาและสร้างให้เกิดขึ้นจริงในชีวิตของเรา

ด้วยเหตุนี้ เมื่อท่านอธิษฐาน จงเชื่อ

ว่าท่านได้รับสิ่งที่ท่านทูลขอและท่านจะ
ได้รับสิ่งเหล่านั้น นี่เป็นเรื่องที่เกินความ
คิดตามธรรมชาติของเรา ความคิดตาม
ธรรมชาติไม่สามารถคว่ำสิ่งเหล่านั้นไว้ได้
แต่เราควรดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ ไม่ใช่
ตามที่ตามองเห็น

มีอยู่ครั้งหนึ่ง ขณะที่ผมกำลังเทศนา
อยู่ในคริสตจักรเล็กๆ แห่งหนึ่ง ผมเริ่ม
รู้สึกร้อน เมื่อผมก้าวออกไปข้างนอกหลัง
จากพิธีประชุมเสร็จแล้ว ร่างกายของผม
ชุ่มไปด้วยเหงื่อ เมื่อความเย็นจากอากาศ
ข้างนอกปะทะใบหน้าของผม ผมเริ่มเจ็บ
คอและพอผมเดินไปถึงที่จอดรถ ผมก็
แทบจะพูดไม่ได้ วันต่อมาผมเจ็บหน้าอก
และพูดไม่ได้ ได้แต่กระซิบบางๆ เท่านั้น

ผมเริ่มอ่านพระคัมภีร์เกี่ยวกับการ
หายโรค ผมเปิดพระคัมภีร์ไว้ด้านหน้า
และอธิษฐานเบาๆ ว่า “พระเจ้า พระวณะ
ของพระองค์บอกลูกว่าลูกหายแล้ว ถ้าลูก
ถามร่างกายนี้ว่าหายหรือยัง คำตอบก็คือ
ยังไม่หาย ถ้าลูกถามความรู้สึกตัวเองว่า
หายหรือยัง คำตอบก็คือยังไม่หาย ถ้าลูก
ถามคนอื่นๆ รอบข้างลูกว่าลูกหายหรือยัง
พวกเขาก็คงบอกว่ายังไม่หาย”

“พระวณะของพระองค์บอกว่า
พระเจ้าทรงเป็นความจริงและมนุษย์ทุก
คนเป็นคนโกหก ดังนั้นถ้าลูกกล่าวว่าลูก

ยังไม่หาย ลูกก็เป็นคนโกหก พระวณะ
ของพระองค์บอกว่าพระเจ้าโกหกไม่
ได้ โรม 3:4 ‘หาไม่ได้เลย ถึงแม้ทุกคนจะ
อสัตย์ ก็ขอให้พระเจ้าทรงลงโทษจะเกิด ตาม
ที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า เพื่อพระองค์จะได้
ปรากฏว่าทรงเป็นผู้สัตย์ธรรมในพระดำรัส
ทั้งหลายของพระองค์และทรงมีชัยเมื่อเขา
วินิจฉัยพระองค์’ ”

พอถึงพิธีประชุมรอบเย็น ผมก้าว
ขึ้นไปหยิบไมโครโฟนและพูดว่า ผมอยาก
ขอบคุณพระเจ้าที่ผมหายแล้ว ผู้คนในที่
ประชุมมองแบบเหมือนกับว่าผมเสียสติ
ไปแล้ว เพราะผมแทบจะกระซิบบางไม่ได้ด้วย
ซ้ำไป

ผมเริ่มบอกพวกเขาว่าพระคัมภีร์
กล่าวเกี่ยวกับการหายโรคไว้ว่าอย่างไร
ผมให้เขาดูจากพระวณะของพระเจ้า
ว่าผมหายแล้ว ผมบอกพวกเขาว่าสิ่งที่
พระเจ้าตรัสไว้เป็นความจริงและถ้าผมพูด
ว่าผมยังไม่หาย ผมก็กำลังโกหกอยู่ ผม
บอกพวกเขาว่าผมอยากให้พวกเขาลุกขึ้น
สรรเสริญพระเจ้ากับผมเพราะผมหายแล้ว

ขณะที่เรายืนและเริ่มสรรเสริญ
พระเจ้า ผมพูดคำว่า “ฮาเลลูยา” ยัง
ไม่ครบสามครั้งเลยตอนที่เสียงผมกลับ
มา จากนั้นผมก็เทศนาต่อด้วยเสียงที่ดัง
ชัดเจน ในคืนนั้น คนในที่ประชุมได้เห็น

ภาพตัวอย่างของความเชื่อที่แสดงออก
ด้วยการกระทำ

ทั้งหมดที่เราต้องทำก็คือทูลขอสิ่งที่
เราต้องการ และเชื่อว่าได้รับสิ่งนั้น

✱

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ
จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน เพราะ
ว่าทุกคนที่ขอก็ได้ ทุกคนที่แสวงหา
ก็พบ ทุกคนที่เคาะก็จะเปิดให้เขา”

- มัทธิว 7:7,8

เจ็ดขั้นตอนสู่การอธิษฐาน ที่ได้รับคำตอบ (ตอนที่ 2)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: สุภาษิต 4:20-22; ฟิลิปปี 4:6

ประเด็นหลัก: ความคิดที่เต็มไปด้วยความเชื่อและคำพูดที่เต็มไปด้วยความเชื่อ นำหัวใจออกจากความพ่ายแพ้ไปสู่ชัยชนะ

ในบทที่แล้วเราได้เรียนรู้ขั้นตอนที่ทำให้ได้รับคำตอบในการอธิษฐาน ดังนี้

1. ตัดสินใจว่าท่านต้องการสิ่งใดจากพระเจ้า ให้เจาะจงในการอธิษฐานของท่าน

2. อ่านข้อพระคัมภีร์ที่สัญญาถึงคำตอบที่ท่านต้องการ ค้นหาข้อพระคัมภีร์ที่นำมาใช้ได้กับเรื่องของท่าน ปลุกฝังพระวจนะของพระเจ้าไว้ในหัวใจของท่านเพื่อที่ท่านจะพร้อมต่อต้านการโจมตีของมาร

3. ทูลขอสิ่งที่ท่านต้องการจากพระเจ้า ทูลความต้องการของท่านต่อพระเจ้า แม้พระองค์ทรงทราบอยู่แล้วว่าท่านต้องการอะไร แต่ก็ยังเป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่ให้เราทูลเรื่องของเราต่อพระองค์

4. เชื่อว่าได้รับ พัฒนาความเชื่อที่หนักแน่น ที่ไม่จับจ้องอยู่ที่สถานการณ์ขึ้น

มา เป็นความเชื่อที่เกิดผล

ในบทนี้ เราจะมาเรียนกันอีกสามขั้นตอนที่จะทำให้เราอธิษฐานของเรามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 5: ไม่สงสัย

ให้ทุกความคิดและความปรารถนายืนยันว่าท่านได้รับสิ่งที่ท่านขอแล้ว อย่าปล่อยให้ภาพแห่งความล้มเหลวหลงเหลืออยู่ในความคิดของท่าน จงอย่าสงสัย แม้แต่นาทีเดียวว่าท่านจะได้รับคำตอบหรือไม่ หากมีความสงสัยเกิดขึ้น ให้กล่าวห้ามความสงสัยนั้น ให้ความคิดของท่านจดจ่ออยู่ที่คำตอบนั้น ยากอบ 4:7 กล่าวว่า “...จงต่อสู้กับมารแล้วมันจะหนีท่านไป” ความสงสัยมาจากมาร ให้ต่อต้านมัน

ให้กำจัดความนึกคิด, คำแนะนำ,

ความรู้สึกหรือความคิดทุกอย่างที่ขัดกับ ความเชื่อของท่านทั้งไป ให้อิเหน็ดอยู่บน สิ่งที่ตรงกับคำสารภาพของท่านในสิ่งที่ท่าน ต้องการจากพระเจ้า

ตอนที่ลูกสาวเราคือ แพท อายุได้ 3 ขวบ มีเนื้องอกปรากฏขึ้นที่มุมตาข้างซ้าย ของเธอ เนื้องอกนี้ก็ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ จนมี ขนาดเท่ากับปลายนิ้วก้อยของเธอ และนั่น ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้คนเกิดความกังวล

ผมรู้ในวิญญาณของผมว่าเนื้องอก นั้นจะหายไป เพื่อน ๆ บอกกับเราว่า “เมื่อ เธอโตขึ้น เนื้องอกนี้อาจจะหายไปเอง ก็ได้” ผมรู้ว่าเมื่อพระเจ้าทรงรักษาให้หาย พวกเขาก็จะพูดว่ามันหายไปเองอยู่ดี ดังนั้นผมจึงพาเธอไปหาจักษุแพทย์เพื่อรับ การตรวจ

คุณหมอบอกว่าเนื้องอกชนิดนี้จะ ไม่มีวันหายไปหากไม่รับการผ่าตัด เขา แนะนำว่าให้แพทเข้ารับการผ่าตัดเพราะ มิเช่นนั้นมันก็จะใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ จนอาจ จะห้อยอยู่ที่หน้าของเธอก็เป็นได้ ผม ขอบคุณคุณหมอสำหรับคำวินิจฉัยและ กลับบ้าน

ตอนกลางคืนเวลาประมาณสี่ทุ่มสิบ ห้านาที ผมอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้และ พูดว่า “พระเจ้า หมอบอกว่าแพทจำเป็นต้องรับการผ่าตัด แต่ในยอห์น 16:23

กล่าวไว้ว่า “...ถ้าท่านขอสั่งใดจากพระ บิดา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน ในนามของเรา” ลูกอึนหัดอยู่บนข้อนี้ ลูกเคยพูดต่อพระองค์ไปแล้ว และลูก เชื่อว่าพระองค์ได้ทรงประทานให้แล้ว ลูก เชื่อในเวลานี้ว่าลูกสาวของลูกหายโรคใน เวลาสี่ทุ่มสิบห้านาที ลูกขอบคุณพระองค์ สำหรับการหายโรคนี้”

ผมลุกขึ้น และขณะที่กำลังจะนอน มารก็บอกให้ผมเปิดไฟและดูขีว่าเนื้องอก นั้นหายไประหว่าง ผมต่อต้านความคิดนั้น ทันที ในคืนนั้น ผมตื่นกลางดึกหลายครั้ง ด้วยความคิดเดิม ๆ ว่า ไปดูขีว่าเนื้องอก นั้นหายไประหว่าง

ผมพูดว่า “ซาตาน ทำไมผมจะต้อง ลุกขึ้นและเปิดไฟเพื่อไปดูว่าเนื้องอกนั้น หายไประหว่าง เพราะผมรู้ว่ามันหายไป แล้ว ผมมีพระวจนะของพระเจ้ายืนยัน”

คำแนะนำเดิม ๆ ก็กลับมาอีกในเช้า วันรุ่งขึ้น และผมต้องโล่มนอกไปจาก ความคิดอีกครั้ง ผมยังพูดต่อไปเรื่อย ๆ ว่า แพทหายดีแล้วเมื่อคืนตอนสี่ทุ่มสิบห้า

เมื่อผมเจอลูกตอนทานอาหารเช้า เนื้องอกนั้นก็ยังอยู่ที่ตาของเธอ แต่พระ คัมภีร์บอกให้เราดำเนินไปด้วยความเชื่อ ไม่ใช่ตามที่ตามองเห็น ผมไม่ใส่ใจต่อเนื่อ งอกซึ่งเป็นหลักฐานในฝ่ายธรรมชาตินี้

ผมดำเนินไปด้วยความเชื่อและยังขอบคุณพระเจ้าต่อไปเรื่อยๆ สำหรับการหายโรคของแพท

ทุกครั้งที่ครอบครัวของเรามาทานอาหารเย็นร่วมกัน ผมก็ยังคงเห็นเนื้องอกก้อนน้ำเกลี้ยงนั้นอยู่ต่อหน้าต่อตาผม แต่ผมขอบคุณพระเจ้าต่อไปเรื่อยๆ สำหรับการหายโรคที่เกิดขึ้นในเวลาสี่ทุ่มสิบห้าของคืนนั้น คืนที่ผมอธิษฐานและเชื่อว่าได้รับแล้ว

ผม่วนอยู่กับการขอบพระคุณพระเจ้ามากจนผมไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าเนื้องอกนั้นหายไปแล้ว ไม่กี่วันหลังจากนั้นขณะที่เราอยู่ในรถ แพทยีนอยู่บนเบาะหน้าระหว่างผมกับโอริธา ตอนนั้นผมหันไปพูดบางอย่างกับโอริธาและสังเกตเห็นว่าเนื้องอกนั้นหายไปแล้ว พอผมถามกับโอริธา เธอบอกว่าเนื้องอกหายไปได้สิบวันแล้ว

เราเห็นการอัศจรรย์ที่เป็นผลจากการเชื่อพระเจ้าและขอบพระคุณพระองค์ แม้ว่าประสาทสัมผัสของเราจะบอกกับเราว่ามันยังไม่เกิดขึ้น นี่คือดินแดนที่มีการต่อสู้และมีชัยชนะในการอธิษฐาน

ความคิดของเราโดนครอบงำด้วยการสังเกต, การสมาคมกันและการสอน เราต้องคุ้มกันความคิดของเราจากความ

คิดที่ชั่วร้ายและความสงสัย เราต้องอยู่ให้ห่างจากทุกที่และทุกสิ่งที่ไม่สนับสนุนคำสารภาพของเราว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเราแล้ว (บางครั้งนี่ก็หมายถึงการอยู่ให้ห่างจากคริสตจักรที่สอนให้เรื่องความสงสัยมากกว่าความเชื่อ)

ฟิลิปปี 4:8 กล่าวว่า “*ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ของใคร่ครวญถึงสิ่งที่ดีจริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ยุติธรรม สิ่งที่ดีบริสุทธิ์ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่ดีงาม คือถ้ามีสิ่งใดที่ล้ำเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ ก็ขอจงใคร่ครวญดู”*

ขั้นตอนที่ 6: ใคร่ครองพระสัญญา

สุภาษิต 4:20-22

20 บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อถ้อยคำของเรา จงเอียงหูของเจ้าเข้าหาคำพูดของเรา

21 อย่าให้มันหนีไปจากสายตาของเจ้า จงรักษามันไว้ภายในใจของเจ้า

22 เพราะมันเป็นชีวิตแก่ผู้ที่ค้นพบ และมันรักษาเนื้อของผู้นั้นทั้งสิ้น

ให้ใคร่ครองพระสัญญาซึ่งเป็นรากฐานของคำตอบในการอธิษฐานของท่าน และเห็นตัวเองครอบครองสิ่งที่ท่านพูดขอจากพระเจ้าแล้ว และวางแผน

เหมือนกับว่ามันเป็นจริงแล้ว พระเจ้าจะทรงทำให้พระวจนะเกิดผลหากท่านประพฤติดามนั้น

พระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่า พระองค์สดับฟังและทรงตอบคำอธิษฐานของเรา ถ้าพระวจนะของพระเจ้าไม่ห่างไปจากสายตาของท่าน ท่านจะได้เห็นตัวเองกับสิ่งที่ท่านทูลขอจากพระเจ้าอย่างแน่นอน ถ้าท่านไม่เห็นตัวเองกับสิ่งนั้น นั่นก็แปลว่าสายตาของท่านได้หนีไปจากพระวจนะของพระเจ้าแล้ว

ถ้าท่านไม่ยืนหยัดอยู่บนพระวจนะของพระเจ้า พระเจ้าก็ไม่สามารถยืนหยัดอยู่เคียงข้างท่านได้ แม้ว่าพระองค์ทรงต้องการแค่นั้นก็ตาม *วิธีเดียวที่พระเจ้าจะทรงกระทำการได้ก็คือผ่านทางพระวจนะของพระองค์* พระองค์ทรงดำเนินไปตามพระวจนะของพระองค์ พระองค์ทรงให้เกียรติต่อถ้อยคำของพระองค์เหนือกว่าพระนามของพระองค์เอง! ถ้าท่านยืนหยัดเคียงข้างพระวจนะของพระเจ้า พระเจ้าก็จะอยู่เคียงข้างท่านด้วย

หลายคนอธิษฐานและอธิษฐาน แต่พวกเขาไม่ได้อธิษฐานตามพระวจนะ ยอห์น 15:7 กล่าวว่า “*ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสสิ่งใด ซึ่งท่าน*

ปรารถนา ก็จะได้สิ่งนั้น” พระเยซูไม่เพียงแต่กล่าวว่า “*ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา*” เท่านั้น แต่พระองค์กล่าวต่อไปด้วยว่า “*และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่าน*” เมื่อถ้อยคำของพระองค์ฝังอยู่ในเราแล้ว เราก็มียรากฐานที่มั่นคง

มีอยู่ครั้งหนึ่ง ผมได้อธิษฐานเพื่อนักประกาศที่มีอายุท่านหนึ่งในเมืองฟอร์เวิร์ธ รัฐเท็กซัส (Fort Worth, Texas) มีหลายคนเคยรับความรอดและรับบัพติศมาในพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ในพันธกิจของเธอ เธอเข้ารับการผ่าตัดตอนอายุ 82 ปี และหมอพบมะเร็งถึงเจ็ดที่ในร่างกายของเธอ พวกเขาเพียงแค่เย็บแผลผ่าตัดและบอกว่าเธอจะมีชีวิตอยู่ได้อีกไม่นาน หลายเดือนผ่านไป แม้ว่าเธอจะนอนป่วยบนเตียงลุกไม่ได้ แต่เธอยังมีชีวิตอยู่

ตอนที่ผมได้คุยกับเธอ เธอบอกว่าเธออายุมากพอที่จะตายได้แล้ว แต่ผมหนุนใจเธอที่จะอนุญาตให้พระเจ้ารักษาโรคของเธอก่อน เพราะเธอยังสามารถนำคนมารอดได้อีกหลายคนแม้ว่าจะอายุมากแล้วก็ตาม จากนั้นผมอ่านสุภาษิต 4:20-22 ให้เธอฟัง และบอกให้นึกภาพว่าตัวเองหายดีและออกไปประกาศ

แปดเดือนหลังจากนั้น ผมได้เจอเธออีก เธอยังอยู่กับการจัดงานประกาศ!

หลังจากงานประชุมของผมเลิก เธอเดินเข้ามาหาผม และกอดผม ผมสะดุ้งตกใจ จึงทำให้เธอรู้ว่าผมจำเธอไม่ได้ เธอดูเปลี่ยนไปเพราะมีน้ำมีนวลขึ้น เธอดูแข็งแรงมาก

เธอบอกว่าดีใจมากที่ผมไม่ปล่อยให้เธอตาย เธอได้ทำสิ่งที่ผมบอกให้เธอทำ คือ เริ่มนึกภาพว่าตัวเองหายดี และตอนนี้เธอก็ได้ออกไปทำงานเพื่อพระเจ้าอีกครั้ง เธอบอกว่าเธอมีตารางการจัดงานประกาศในช่วงฤดูร้อนเต็มหมดแล้ว

ในภายหลังผมได้ยืนยันว่าหญิงคนนี้มีอายุถึง 91 ปี และเธอไม่ได้ตายไปเพราะโรคมะเร็ง เธอผลิตเพลินไปกับการรับใช้องค์จอมเจ้านายอยู่อีกหลายปี ก่อนที่เธอจะหายโรค เธอนึกภาพว่าตัวเองตายไปแล้ว แต่ผมทำให้เธอเห็นสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเตรียมไว้ให้เธอ เราต้องเห็นตัวเองกับคำตอบนั้น

ขั้นตอนที่ 7: สรรเสริญพระเจ้า

ฟิลิปปี 4:6

6 อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆเลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอน กับ การขอบพระคุณ

คำว่า “อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆเลย” หมายถึง “ในทุกๆ เรื่องไม่ต้องว่าวนใจ” พระคัมภีร์ฉบับการแปลขยายความ (Amplified Bible) กล่าวว่า “อย่ากังวลหรืออย่ากังวลอะไรเลย” トラバドที่เรายกกลุ่มใจหรือกังวลอยู่ การอธิษฐานและการอดอาหารก็ไม่มีประโยชน์อะไร

ข้อนี้บอกว่า “กับการขอบพระคุณ” และสิ่งนี้ก็เกิดหลังจากที่อธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้ว เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับคำตอบหลังการอธิษฐาน

ขั้นตอนสุดท้ายสู่การอธิษฐานที่ได้รับคำตอบคือการยกใจของท่านขึ้นต่อพระเจ้าทันทีด้วยความรู้สึกขอบคุณและสรรเสริญพระองค์สำหรับสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำไป รวมถึงสิ่งที่พระองค์ทรงกำลังทำเพื่อท่านตอนนี้

ให้ทุกๆ คำอธิษฐานของท่านมีถ้อยคำแห่งความเชื่อและคำสรรเสริญ ไม่ใช่ถ้อยคำแห่งความสงสัย ท่านสามารถทำได้ง่ายเหมือนเวลาที่ท่านคิดความคิดที่สงสัยและไม่เชื่อ

การคิดและพูดตามสิ่งที่เราเชื่อจะนำหัวใจของคุณออกจากความพ่ายแพ้ไปสู่ชัยชนะ อย่ายอมรับความพ่ายแพ้ และอย่าหยุดเชื่อ นี่คือนิติของครอบครัวท่าน คือนิติแห่งการทรงไถ่ของท่าน เพื่อรับสิ่งที่

พระเจ้าทรงสัญญาไว้ สิ่งเหล่านั้นเป็นของท่านและมันจะเกิดขึ้น ให้รับไว้และมันจะกลายเป็นความจริง

แอนดรูว์ เมอเรย์ ได้กล่าวไว้ว่า “มันจะไม่เกิดผลดีเลยถ้าท่านขอพระเจ้าเรื่องเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก ถ้าท่านเคยอธิษฐานขอพระเจ้าแล้ว และมาอธิษฐานซ้ำอีกเพราะมันยังไม่ปรากฏขึ้นสักที ก็อย่าอธิษฐานเหมือนเดิม เพราะมันจะกลายเป็นความไม่เชื่อ ให้ยากับพระเจ้าว่าท่านเคยขอไปแล้วและยากับพระองค์ถึงสิ่งที่พระวจนะได้กล่าวไว้ และพูดต่อพระองค์ว่าท่านคาดหวังว่าจะได้รับ จากนั้นขอบคุณพระองค์สำหรับสิ่งนั้น”

บ่อยครั้งที่ผู้คนมักจะลบล้างคำอธิษฐานของตัวเอง! พวกเขาหลงเข้าไปในความไม่เชื่อและกีดกันอยู่ตรงนั้น เหมือนกับล้อที่หมุนตัวอยู่ที่เดิม

มีอยู่ครั้งหนึ่ง ระหว่างการประชุมในรัฐเท็กซัส (Texas) ผมได้ยินศาสนาจารย์ เรย์มอนด์ ที ริชชี นำอธิษฐานเพื่อชายคนหนึ่งที่กำลังใกล้ตายอยู่ในโรงพยาบาล หลังจากที่เร่อธิษฐานจบ เราก็ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงโปรดฟังเรา

ศจ.ริชชี เริ่มเดินลงจากธรรมมาสน์ แต่เขาก็หันหลังกลับขึ้นไปที่ไม่โครโฟน เขาถามที่ประชุมว่าจะมีใครอธิษฐานเพื่อ

ชายคนนี้อยู่ในโรงพยาบาลต่อไปหรือไม่เกือบทุกคนในที่ประชุมยกมือขึ้น

“แล้วพวกท่านอยากจะอธิษฐานกันไปทำไม” ศจ.ริชชีถาม “เร่อธิษฐานเพื่อเขากันไปแล้ว ตอนนี้ให้เราสรรเสริญพระเจ้ากันต่อไปเพราะพระองค์ได้รักษาชายคนนี้อย่างดีแล้ว”

ในช่วงที่การประชุมกำลังจะจบ มีคนขึ้นมาประกาศว่าอยู่ๆ ชายคนหนึ่งที่กำลังใกล้ตายฟื้นขึ้นมาอีกครั้งและฟื้นชีวิตอันตรายเป็นแล้ว เขาบอกว่าเห็นพระเยซูเดินเข้ามาในห้องและตรัสว่า “เราเป็นพระเจ้าผู้รักษาเจ้า” เขาจึงตื่นขึ้นและหายดีทันที เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในขณะที่เรากำลังอธิษฐานกันอยู่

คริสเตียนที่น่าเจ็ดขั้นตอนสู่การอธิษฐานที่ได้รับตอบไปใช้จะพบกับชัยชนะอันยิ่งใหญ่ในชีวิตแห่งการอธิษฐานของตน

✱

ข้อพระคัมภีร์ที่ท่องจำ:

“ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอล้างใด ซึ่งท่านปรารถนา ก็จะได้สิ่งนั้น” — ยอห์น 15:7

คำอธิษฐานที่ไขประตูสวรรค์

ข้อพระคัมภีร์หลัก: ยอห์น 16:23-24; เอเฟซัส 5:20

ประเด็นหลัก: พระนามพระเยซูเป็นทางที่นำไปสู่พระทัยของพระบิดา

เรามีกุญแจที่ใช้เพื่อไขรถของเรา เราอาจจะบอกว่าเราเปิดประตู แต่ที่จริงแล้วกุญแจต่างหากที่ไขประตูออก และเรายังมีกุญแจที่ใช้สตาร์ทอีกด้วย เราไม่สามารถสตาร์ทรถโดยไม่มีกุญแจได้ กุญแจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการขับรถ เราไปไหนไม่ได้ถ้าไม่มีกุญแจ

พระนามพระเยซู

มีกุญแจสู่การอธิษฐานที่จะเปิดประตู และหน้าต่างแห่งฟ้าสวรรค์ออกเพื่อมอบสิ่งสารพัดที่เราขาดอยู่นั้นให้แก่เรา หากไม่มีกุญแจนี้เราก็ไปไหนไม่ได้ กุญแจนี้อยู่ในยอห์น 16

ยอห์น 16:23, 24

23 ในวันนั้นท่านจะไม่ถามอะไรเราอีก เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้า

ท่านขอสสิ่งใดจากพระบิดา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่านในนามของเรา 24 แม้จนบัดนี้ท่านยังไม่ได้ขอสสิ่งใดในนามของเรา จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม

พระเยซูทรงเป็นผู้กลาง, ผู้แก้ต่าง, เจ้านายและผู้ขอเพื่อเรา พระองค์ทรงยืนอยู่ระหว่างเรากับพระบิดา ไม่มีพระคัมภีร์ข้อไหนเลยที่เขียนไว้ว่าพระเยซูตรัสให้สาวกอธิษฐานขอต่อพระองค์ พระองค์บอกพวกเขาเสมอว่าให้อธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามพระเยซู ดังนั้น หากเราต้องการความแน่ใจว่าคำอธิษฐานของเราไปถึงพระบัลลังก์ของพระเจ้า เราต้องเข้ามาหาพระองค์ตามกฎที่วางไว้ในพระวจนะของพระองค์

ในข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ พระเยซูตรัส

ว่า “ในวันนั้นท่านจะไม่ถามอะไรเราอีก” พระองค์ตรัสสิ่งนี้กับเหล่าสาวกก่อนที่พระองค์จะจากไป พระองค์กำลังตรัสเกี่ยวกับตำแหน่งของพระองค์ในปัจจุบัน ในฐานะที่ทรงเป็นผู้กลาง ประทับอยู่ที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา

การแปลอีกฉบับหนึ่งได้แปลไว้ว่า “ในวันนั้นท่านจะไม่อธิษฐานต่อเราอีก” พระเยซูตรัสให้อธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามของพระองค์ นี่เป็นกุญแจที่เปิดประตูสวรรค์ออกเพื่อเรา

เราสามารถทูลต่อพระเยซูได้ว่าเรา รักพระองค์มากแค่ไหน แต่เมื่อมาถึงเรื่องอธิษฐาน เราต้องขอต่อพระบิดาด้วยพระนามของพระเยซู เอเฟซัส 3:14, 15 กล่าวว่า “เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าต่อพระบิดา (คำว่า บิดา ของทุกตระกูล ทุกชาติ ในสวรรค์ก็ดี ที่แผ่นดินโลกนี้ก็ดีมาจากคำว่า พระบิดา)” การอยู่คริสตจักรโดยไม่ใช้เรื่องสำคัญ แต่สำคัญว่าคุณอยู่ในครอบครัวใดต่างหาก

ความชื่นชมยินดีที่เต็มเปี่ยม

ยอห์น 16:24 กล่าวว่า “...จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม” มีความชื่นชมยินดีที่แท้จริงเกิดขึ้น เมื่อรู้ว่าพระบิดาจะทรงตอบคำ

อธิษฐานของเรา

สมิธ วิกเกิลสเวิร์ธ นักเทศน์ผู้เป็นที่รักยิ่งคนหนึ่งของผม เคยทำงานเป็นช่างประปาอยู่หลายปีก่อนที่จะเริ่มทำงานรับใช้เต็มเวลา มีอยู่ครั้งหนึ่งตอนที่ติดตั้งระบบท่อน้ำบ้านหลังใหญ่ เขาสังเกตเห็นว่าเจ้าของบ้านคอยเข้ามาอยู่เรื่อย ๆ มาดูเขาและก็ออกไป จนในที่สุดเธอก็เดินเข้ามาในห้องที่เขากำลังทำงานอยู่ เธอนั่งลงและถามว่า “อะไรทำให้ใบหน้าของคุณดูสดใสขนาดนี้ คุณมีความสุขเหลือเกิน”

เขาเล่าให้เธอฟังว่าเมื่อเช้าภรรยาของเขาบอกว่าลูก ๆ สองคนของเขาป่วย ก่อนที่พวกเขาจะทานอาหารเช้ากัน เขาจึงเดินขึ้นไปชั้นบน วางมือและอธิษฐานเพื่อ ลูก ๆ ของเขาหายทันทีและลงมาทานอาหารเข้ากับพวกเขาได้ สมิธบอกว่ามันช่างวิเศษเหลือเกินที่เขาได้พระเยซูที่แสนดี

เขาบอกหญิงเจ้าของบ้านว่า “พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า ‘...จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม’ ” (แน่นอนเลยที่เราคงไม่มีความชื่นชมยินดีอย่างเต็มเปี่ยมหากลูก ๆ ของเราป่วย แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าบอกให้เราทูลขอสิ่งที่เราต้องการ “เพื่อความชื่นชมยินดีของเราจะมีเต็มเปี่ยม”)

เธอถามสมิธต่อว่าพระเยซูจะทรง

ช่วยให้เธอรอดและประทานความชื่นชมยินดีที่แสนวิเศษนี้ให้แก่เธอด้วยหรือไม่ เขารับรองกับเธอว่าพระองค์จะทรงทำดังนั้น

หญิงเจ้าของบ้านจึงต้อนรับพระเยซูมาเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและเริ่มมีความชื่นชมยินดี เธอถามสมิธว่าเธอจะเก็บความชื่นชมยินดีนี้ต่อไปได้หรือไม่ เขาตอบว่าวิธีเดียวที่จะสามารถเก็บไว้ได้คือต้องให้ออกไป สมิธบอกให้เธอไปเล่าเรื่องความรอดของเธอให้เพื่อนๆ ฟัง เธอก็ทำตามและเพื่อนๆ ของเธอทุกคนก็ได้รับความรอด นี่คือวิธีที่จะเก็บรักษาความชื่นชมยินดีนี้ไว้ได้ นั่นก็คือ การเล่าเรื่องนี้ให้คนอื่นฟัง

ถ้าหากสมิธไปทำงานในวันนั้นทั้งๆ ที่ลูกสองคนของเขาป่วยอยู่ที่บ้าน ความชื่นชมยินดีของเขาคงจะไม่เต็มเปี่ยมสักเท่าไรนัก เขาคงจะกังวลและดูเครียดแทนที่จะมีใบหน้าสดใสเจิดจรัสจนทุกคนเห็นได้อย่างชัดเจน มีบางอย่างล้นออกไปจากสมิธ สิ่งนั้นคืออะไร? ก็คือความชื่นชมยินดีที่พระบิดาได้ทรงสัญญาไว้เมื่อเราทูลขอสิ่งที่เราต้องการจากพระองค์และเชื่อว่าได้รับแล้ว

มีอยู่ครั้งหนึ่งที่สมิธ วิกเกิลสเวิร์ธ กำลังขาดเงินอย่างหนัก ตอนนั้นเขาอยู่ที่

ลอนดอน ไปเยี่ยมบ้านของชายผู้ร่ำรวยคนหนึ่ง สมิธเพียงแค่มอบภาระทางการเงินนี้ไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าและตัดสินใจที่จะไม่กังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาไม่ได้เล่าให้ใครฟังเลย เขารู้ดีว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงดูแลเรื่องนี้เอง

ขณะที่เขาและเพื่อนกำลังเดินเล่นอยู่ในสวน สมิธก็ร้องเพลงไปด้วยความสุข วิญญาณของเขากำลังชื่นชมยินดีอยู่ เพื่อนที่ร่ำรวยคนนั้นของเขาบอกว่าเขาอยมสละทุกสิ่งที่เขามีเพื่อแลกกับวิญญาณแห่งความชื่นชมยินดีนี้ที่สมิธมี

สมิธ วิกเกิลสเวิร์ธบอกเขาว่า เขาไม่จำเป็นต้องเสียอะไรไปเลย สิ่งเดียวที่ต้องทำคือการละความกังวลทั้งสิ้นไว้กับพระเยซู เขาอธิบายต่อว่าตัวเขาเองก็ทำแบบนี้และไม่ต้องกังวลเรื่องอะไรเลย เขาสามารถเป็นอิสระและมีความสุขได้อย่างไรก็ตาม สมิธก็ไม่ได้เล่าเรื่องปัญหาด้านการเงินของเขากับเพื่อนเลย แต่กลับพูดถึงชัยชนะและความชื่นชมยินดีในพระเยซูคริสต์

ชายคนหนึ่งมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย แต่ไม่มีความชื่นชมยินดี ชายอีกคนไม่มีทรัพย์สินสมบัติใดๆ แต่เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดี อะไรคือเคล็ดลับของเขา? นั่นก็เพราะสมิธ วิกเกิลสเวิร์ธรู้ความจริงใน

พระคัมภีร์ที่บอกว่า “...จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม”

ท่านสามารถเต็มเปี่ยมไปด้วยความชื่นชมยินดีได้หรือไม่ทั้งๆ ที่ปัญหาทางการเงินกำลังกดดันท่านอยู่ ท่านสามารถเต็มเปี่ยมไปด้วยความชื่นชมยินดีได้หรือไม่ทั้งๆ ที่บิลค่าใช้จ่ายต่างๆ ถึงวันครบกำหนดชำระแล้วแต่ยังไม่ได้ชำระ? หากท่านทูลขอให้พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้กับท่านและท่านเชื่อว่า “ท่านจะได้รับ” ความชื่นชมยินดีของท่านก็จะมีเต็มเปี่ยม

ความชื่นชมยินดีที่นำหน้าความเป็นจริง

บางครั้งท่านจำเป็นต้องมีความชื่นชมยินดีก่อนที่จะได้รับสิ่งที่ท่านอธิษฐานทูลขอ หากท่านมัวแต่กังวลและพยายามคิดหาวิธีด้วยตัวเอง ท่านกำลังขัดขวางพระเจ้าไม่ให้เข้ามาช่วยท่านได้ ท่านกำลังแบกภาระเอาไว้เองแทนที่จะละไว้กับพระองค์ ในความเป็นจริง ถ้าท่านกังวลอยู่ ก็ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะอธิษฐาน เพราะนั่นหมายความว่าท่านไม่ได้อธิษฐานด้วยความเชื่อ

“อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆ เลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การ

วิงวอน กับการขอบพระคุณ แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจจะคลุมครอบจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 4:6-7)

เวลาที่ผมไปจัดงานประกาศ ผมมักจะขับรถจากรัฐแคลิฟอร์เนียยาวไปจนถึงรัฐเท็กซัส คุณแม่ของผมเคยบอกว่าเมื่อเธอรู้ว่าผมกำลังเดินทางอยู่ เธอจะอธิษฐานให้องค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่กับผม แต่เธอก็นอนไม่หลับทั้งคืน มัวแต่กังวล รอโทรศัพท์ดังเพื่อว่าจะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับผม ผมบอกเธอว่าเสียเวลาอธิษฐานเปล่าๆ หากเธอยังนอนไม่หลับ มัวแต่กังวลอยู่

การอธิษฐานมีความหมายมากกว่านั้น “...จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม” เราควรมีความชื่นชมยินดีอย่างเต็มเปี่ยมก่อนที่จะเราขอรับสิ่งที่เราทูลขอเสียอีกเพราะเรามีพระวจนะของพระองค์ที่บอกไว้ว่าพระองค์ทรงฟังคำอธิษฐานของเรา

เอเฟซัส 5:20

20 จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดา สำหรับสิ่งสารพัดเสมอ ในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

ให้สังเกตข้อนี้ที่เปาโลบอกให้เรา
ขอบพระคุณ “พระเจ้าพระบิดา” สำหรับ
สิ่งสารพัดเสมอ ในพระนามของพระเยซู
คริสต์เจ้า เปาโลบอกให้เราอธิษฐานต่อ
พระบิดาไม่ใช่ต่อพระเยซู พระนามพระเยซู
เป็นทางไปสู่หัวใจของพระบิดาเพื่อการ
สรรเสริญและขอบพระคุณอย่างจริงใจ
ของเรา

บางคนบอกว่าวิธีที่เราใช้อธิษฐาน
ไม่ได้มีผลอะไรสักเท่าไร ถ้าเป็นเช่นนั้น
เหตุใดพระเจ้าจึงได้ดลใจให้เปาโลเขียน
จดหมายฝากถึงเมืองเอเฟซัส? การบอก
ว่าข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ไม่สำคัญก็เหมือน
กับการบอกว่ายอห์น 3:16 ก็ไม่สำคัญ
ด้วย เพราะหากเราเชื่อว่ายอห์น 3:16
สำคัญ เราต้องเชื่อด้วยว่าข้อพระคัมภีร์ทุก
ข้อสำคัญเหมือนกันและมีไว้เพื่อสอนเรา
ให้ดำเนินไปกับพระเจ้า หากท่านต้องการ
รับคำตอบของคำอธิษฐานของท่าน ให้
ท่านทำตามคำสอนของพระวจนะและ
อธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามของพระ
เยซู

หลายคนจบคำอธิษฐานด้วยคำ
ว่า“เพื่อเห็นแก่พระเยซู” อย่างไรก็ตาม
พระวจนะของพระเจ้าไม่ได้สอนเราให้
อธิษฐานเพื่อเห็นแก่พระเยซู แต่สอนให้
เราอธิษฐานในพระนามพระเยซู แล้วสอง

อย่างนี้ต่างกันอย่างไร?

หากท่านไปธนาคารเพื่อส่งจ่ายเช็ค
เงินสดให้เพื่อนของท่าน พนักงานธนาคาร
ก็จะถามท่านว่าคุณมีบัญชีเงินฝากและ
จำนวนเงินที่มากพอในการส่งจ่ายเช็คหรือไม่
หากท่านไม่มี พนักงานธนาคารก็จะไม่
ออกเช็คให้ท่าน แต่ถ้าท่านได้รับเช็คจาก
คนที่มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารนั้น ท่านก็
สามารถขึ้นเช็คเป็นเงินสดได้

เหมือนกันกับเวลาที่เราเข้าไปหา
พระเจ้าและทูลขอให้พระองค์ทรงทำบาง
อย่างเพื่อเห็นแก่พระเยซู เรากำลังทูลขอ
ให้พระองค์ทำเพื่อช่วยพระเยซูด้วยเครดิต
ของเรา สมมติว่าผมปวดท้องและขอให้
พระเจ้าทรงรักษามผมเพื่อเห็นแก่พระเยซู
การขอแบบนี้ก็เป็นเรื่องที่โง่เขลามาก
เพราะเป็นท้องของผม ผมไม่ได้ต้องการ
หายเพื่อเห็นแก่พระองค์ (เราต่างหากคือ
คนที่ต้องการความช่วยเหลือ พระองค์
ทรงเป็นผู้ขอเพื่อเราหรือเป็นเครดิตให้กับ
เรา เราจึงสามารถไปหาพระบิดาได้ด้วย
พระนามของพระเยซู)

ท่าทีของเราทำให้เกิดความแตกต่าง
อย่างมาก เหตุผลที่เราอธิษฐานแล้วล้ม
เหลวอยู่หลายครั้งก็เพราะวิธีการเข้าไป
ของเราทั้งหมดผิดตั้งแต่ต้น บางครั้งเรา
คิดว่าพระเจ้าควรตอบคำอธิษฐานเพราะ

ความดีของเราเอง

ตอนที่เปโตรและยอห์นปรนนิบัติ
ชายง่อยที่หน้าประตูตามที่ได้เขียน
ไว้ในกิจการบทที่ 3 คนทั้งปวงที่เห็นการ
อัศจรรย์ต่างก็ประหลาดใจ พวกเขาคิดว่า
เป็นเพราะอำนาจพิเศษบางอย่างของทั้ง
สองคนนี้ทำให้ชายง่อยหายดี แต่เปโตร
กล่าวว่า “...ไฉนท่านพากันประหลาดใจ
ด้วยเรื่องของคนนี้ เข้ม้นดูเราทำไมเล่า
อย่างกับว่าเราทำให้คนนี้ได้โดยฤทธิ์
หรือความชอบธรรมของเราเอง” (กิจการ
3:12)

คำอธิษฐานของเราไม่ได้รับคำตอบ
ด้วยฤทธิ์หรือความชอบธรรมของเราเอง
ไม่ได้รับคำตอบเพราะเราเป็นคนดี แต่
คำอธิษฐานของเราได้รับคำตอบเพราะ
พระเยซู พระองค์ทรงประทับในสวรรค์
พระองค์ทรงเป็นทางเดียวที่นำเราไปหา
พระบิดา ไม่มีทางอื่นใดที่นำเราไปหาพระ
บิดาได้ เรามาหาพระบิดาได้ด้วยพระนาม
ของพระองค์ พระเยซูได้ทรงประทานสิทธิ
และอำนาจให้แก่เราเพื่อใช้พระนามของ
พระองค์ กฎแห่งคำสัญญาที่ทำให้เราเห็นคำ
ตอบของคำอธิษฐานคือพระนามอันทรง
ฤทธิ์ของพระเยซู

✱

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“ในวันนั้นท่านจะไม่ถามอะไรเราอีก
เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย
ว่า ถ้าท่านขอสิ่งใดจากพระบิดา
พระองค์จะประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน
ในนามของเรา” — ยอห์น 16:23

สิทธิอำนาจของพระนามพระเยซู

ข้อพระคัมภีร์หลัก: มาระโก 16:17-18

ประเด็นหลัก: พระเยซูทรงมอบอำนาจให้เรา คือสิทธิที่จะใช้พระนามของพระองค์

พระเจ้าทรงฟังและตอบคำอธิษฐานของเรา เราควรยึดมั่นเช่นนั้นตลอดไป มันได้ผล บ่อยครั้งที่ผู้คนแคลงอธิษฐานดูและก็จบเพียงเท่านั้น และพวกเขาเพียงหวังว่าจะมีบางอย่างเกิดขึ้น

แต่เราจำเป็นต้องยืนหยัดอยู่บนพระวจนะของพระเจ้า ให้สวรรค์ นรกและโลกรู้ว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นความจริง และเราเชื่อตามนั้น เราจำเป็นต้องเติบโตขึ้นในด้านการอธิษฐาน หลายครั้งพระเจ้ายินดีที่จะลงมาหาเราในระดับที่เราอยู่ แต่จะดีกว่าหากเราเติบโตขึ้นในฝ่ายวิญญาณและก้าวไปพบพระองค์ในระดับที่พระองค์อยู่

พระคัมภีร์สอนเราว่าความเติบโตในฝ่ายวิญญาณคล้ายคลึงกันกับความเติบโตทางร่างกาย “เช่นเดียวกับทารกแรกเกิดจึงปรารถนาน้ำนมฝ่ายวิญญาณอันบริสุทธิ์

เพื่อโดยน่านมนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเจริญขึ้นสู่ความรอด” (1 เปโตร 2:2) ไม่มีใครเป็นผู้ใหญ่เต็มตัวตั้งแต่เกิด เราทุกคนเกิดมาเป็นทารกและมีการเติบโตขึ้นเรื่อยๆ เช่นเดียวกัน ไม่มีใครเป็นคริสเตียนที่โตเต็มที่ตั้งแต่เกิด คริสเตียนก็เป็นเหมือนทารกแรกเกิดที่ต้องเติบโตขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเราเติบโตขึ้นในพระวจนะของพระเจ้า ชีวิตอธิษฐานของเราก็ควรพัฒนาขึ้นด้วย

ตอนที่ผมยังเด็ก ผมเคยอธิษฐานว่า “ขอพระองค์กล่อมลูกจนหลับ...” (จากภาษาอังกฤษ Now I lay me down to sleep เป็นคำอธิษฐานก่อนนอนยอดนิยมของเด็กๆ นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 18) แต่ผมไม่อธิษฐานแบบนั้นอีกต่อไปแล้ว ผมโตขึ้นมากกว่านั้น ตอนที่เรายังเป็นทารกฝ่ายวิญญาณ เราอาจจะอธิษฐานแบบหนึ่ง แต่

พระเจ้าทรงต้องการให้เราเติบโตในฝ่าย
วิญญาณมากขึ้น เมื่อเวลาผ่านไปพระเจ้า
ทรงเรียกร้องจากเรามากขึ้น

สิทธิอำนาจของผู้เชื่อในพระนามพระ เยซู

มาระโก 16:17-18

17 มีคนเชื่อที่โหมหมายสำคัญเหล่านี้
จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกโดย
นามของเรา เขาจะพูดภาษาแปลกๆ

18 เขาจะจับงูได้ ถ้าเขากินยาพิษอย่าง
ใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะ
วางมือบนคนไข้คนป่วย แล้วคนเหล่านั้น
จะหายโรค

คำอธิษฐานควรถูกส่งไปที่พระบิดา
โดยพระนามของพระเยซู นี่เป็นกุญแจ
สำคัญที่ทำให้เราเห็นคำตอบของคำ
อธิษฐานของเรา ในบทนี้เราจะมาดูถึงสิทธิ
ที่เรามีในพระนามพระเยซู

พระเยซูทรงมอบอำนาจให้เราแล้ว
หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ พระองค์ทรงมอบ
สิทธิในการใช้พระนามของพระองค์ให้แก่
เราแล้ว เราใช้พระนามของพระองค์เมื่อ
เราอธิษฐานเพื่อสิ่งจำเป็นส่วนตัวของเรา
และเมื่อเราต้องจัดการกับมาร พระองค์
ตรัสไว้ว่า “...เขาจะขับผีออกโดยนามของ

เรา...”

พระเยซูได้ทรงแต่งตั้งสาวกเจ็ดสิบ
คนของพระองค์และส่งพวกเขาออกไป
ประกาศ “ฝ่ายสาวกเจ็ดสิบคนนั้นกลับ
มาด้วยความปรีดีทูลว่า ‘พระองค์เจ้าข้า
ถึงผีทั้งหลายก็ได้อยู่ใต้บังคับของพวกข้า
พระองค์โดยพระนามของพระองค์’ ” (ลูกา
10:17)

ในกิจการ 16:16-18 เราจะพบว่า
เปาโลขับวิญญาณชั่วออกจากเด็กหญิงคน
หนึ่ง “...ฝ่ายเปาโลก็รุ่งน่านใจ หันหน้า
สั่งผีนั้นว่า ‘ในพระนามของพระเยซูคริสต์
เอ็งจงออกมาจากเขา’ ผีนนั้นก็ออกมาใน
เวลานั้น” (ข้อ 18)

ผมเคยรู้จักผู้หญิงคนหนึ่งที่มีลูกสาว
รักษาตัวอยู่ในสถาบันโรคประสาท แม้
ของเธอตัดสินใจอธิษฐานด้วยคำอธิษฐาน
แห่งความเชื่อเพื่อเธอ เป็นการใช้สิทธิ
อำนาจในพระนามพระเยซูและขับไล่ผีที่
ผูกมัดลูกสาวออกไป และยังได้ขอให้ผู้
หญิงอีกสิบสองคนที่มีความเชื่อเข้มแข็ง
ไปที่สถาบันโรคประสาทด้วยกับกับเธออีก
ด้วย

เมื่อพวกเขาไปถึงที่ห้องกักตัวผู้ป่วย
ที่ลูกสาวของเธออยู่ ผู้เป็นแม่ก็พูดกับคน
ดูแลว่า “ดิฉันอยากให้ท่านช่วยเปิดประตู
ให้ดิฉันเข้าเยี่ยมสักครู่ค่ะ เพราะดิฉันอยาก

อธิษฐานให้ลูกสาวของดิฉัน”

“คุณทำไม่ได้” คนดูแลตอบ “เธอฆ่าคุณตายได้เลยนะ ตอนนี้เธอมีอาการคลุ้มคลั่ง”

เขาแย้งว่าไม่สามารถอนุญาตให้เธอเข้าเยี่ยมได้เพราะอาจจะทำให้เขาตกงาน แต่ตลอดเวลาที่คุยกัณอยู่นั้นเขาไม่ได้ลืดอกประตุเลย เธอจึงเดินเข้าไปและเขาก็ลืดอกประตุ

ลูกสาวที่เป็นบ้าของเธอมีสภาพเหมือนสัตว์มากกว่ามนุษย์เสียอีก เล็บและผมของเธอยาวรุงรัง เธอยังส่งเสียงขู่ฟ่อและมีน้ำลายฟุ้งปากออกมาคล้ายอาภักปิริยาของสัตว์

ขณะเดียวกันผู้หญิงทั้งสองคนที่ไปด้วยก็อธิษฐานอยู่ด้านนอกเบาๆ ส่วนผู้เป็นแม่อธิษฐานเสียงดัง สั่งให้วิญญาณชั่วออกมาจากลูกสาวของเธอโดยพระนามของพระเยซู เธออธิษฐานแบบนี้อยู่ประมาณสิบนาที

ทันใดนั้น ลูกสาวของเธอก็ดูผ่อนคลายขึ้น เงยหน้าและพูดขึ้นมาว่า “แม่นั้นใช่แม่หรือเปล่า?” และเธอก็โถมตัวเข้ากอดและหอมแม่ของเธอ ในวันนั้นเองเธอได้รับอนุญาตให้ออกจากสถาบันประสาทในฐานะคนปกติ ผู้เป็นแม่คนนี้รู้จักสิทธิ์ของตนเอง เธอรู้จักว่าสิทธิอำนาจที่เป็น

ของเธอในพระนามของพระเยซูสามารถขับวิญญาณชั่วออกไปได้

พระเยซูยังได้ตรัสไว้ในมาระโก 16:17 ว่า “...โดยนามของเราเขาจะพูดภาษาแปลกๆ...” ผู้เชื่อทุกคนมีสิทธิ์ที่จะพูดภาษาแปลกๆ ได้

ข้อต่อมากล่าวไว้ว่าโดยนามของพระเยซู “เขาจะจับงูได้ ถ้าเขากินยาพิษอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา...”

แน่นอนว่าข้อนี้ไม่ได้หมายความว่าเราควรเที่ยวไปจับงูเพื่อพยายามพิสูจน์อะไรบางอย่าง แต่หมายความว่าหากเราบังเอิญโดนงูกัดเหมือนเปาโลที่เกาะมอลตา เราสามารถสะบัดมันออกไปและประกาศสิทธิ์แห่งภูมิคุ้มกันของเราที่มีในพระนามของพระเยซู

ในกิจการ 28:3-6 ที่เปาโลติดเกาะเพราะเรืออัปปาง เขาเก็บกิ่งไม้มาทอบนึ่งเพื่อจะก่อกองไฟแล้วงูก็กออกมากัดและพันติดอยู่ที่มือของเขา ทุกคนที่เห็นคาดว่าเขาต้องตายแน่ๆ แต่เมื่อเปาโลไม่ตายและมือของเขาก็ไม่มีอาการบวมใดๆ เพราะพิษงู พวกเขาจึงรู้ว่าเขาได้เห็นการอัศจรรย์เข้าแล้ว

ผมเคยได้ยินเรื่องคล้ายๆ กันนี้ในยุคของเรา มีมิชชันนารีหญิงคนหนึ่งในประเทศตุรกีแมงป่องที่มีพิษร้ายถึงตาย

ต่อๆ และในตอนนั้นก็ยังไม่รู้มรณพิษใดๆ ทั้งสิ้น และเหล็กในของแมงป่องก็ทำให้ถึงตายได้

มิชชันนารีคนนี้ก็กำลังเดินซื้อของอยู่ริมถนนตอนที่เธอถูกแมงป่องต่อย และคนที่เห็นก็คิดว่าเธอต้องมรณพิษตายเพราะพิษแมงป่อง แต่เธอกลับสะบัดแมงป่องทิ้งไปโดยพระนามของพระเยซูและไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับเธอเลยแม้แต่น้อย ผลที่เกิดขึ้นก็คือมีคนหลายคนรอดในวันนั้น

เช่นเดียวกันที่ในมารโก 16:18 กล่าวไว้ว่า “...ถ้าเขากินยาพิษอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา...” ก็ไม่ได้หมายความว่าเราสามารถเที่ยวไปดื่มยาพิษเพื่อพิสูจน์อะไรบางอย่างได้ แต่หมายความว่าหากเราบังเอิญไปกินยาพิษเข้า เราสามารถรับสิทธิภูมิคุ้มกันจากพิษนั้นในพระนามพระเยซูขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้

การใช้พระนามพระเยซู

เมื่อหลายปีที่แล้ว มีคณะคริสเตียนคนหนึ่งได้จัดงานประชุมใหญ่ขึ้นที่เมืองคอร์ปัสคริสตี รัฐเท็กซัส (Corpus Christi, Texas) หลังจากที่มีผู้คนเริ่มทยอยเข้ามาในพื้นที่ที่จัดไว้ บางคนก็เริ่มมีอาการป่วย อีกไม่นานผู้คนประมาณ 20-30 คน

เริ่มมีอาการป่วยหนัก และพวกเขาก็เริ่มอธิษฐานเผื่อกัน

ขณะที่กำลังอธิษฐาน บางคนก็ได้รับการเปิดเผยสำแดงว่าน้ำของโรงแรมแห่งหนึ่งเป็นพิษ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในสมัยที่ยังไม่มีน้ำประปา ในห้องพักมีเพียงแค่เหยือกน้ำและชามรองน้ำเตรียมไว้บนอ่างล้างหน้าแบบโบราณเท่านั้น คนที่ได้รับการเปิดเผยสำแดงครั้งนี้จึงเตือนคนที่เหลืออยู่ว่าไม่ให้ดื่มน้ำนั้นอีก พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานและทุกคนก็หายดี

พวกเขานำตัวอย่างน้ำไปที่สถาบันวิจัยใกล้ๆ แห่งหนึ่ง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าพิษในน้ำนั้นรุนแรงมากพอที่จะทำให้ทหารตายได้ทั้งกองทัพบ

พระเยซูตรัสว่า “...เขาจะวางมือบนคนไข้คนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค” (ข้อ 18)

อย่าไปวางมือให้ใครและบอกว่า “หากเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว ขอให้...” ให้วางมือให้เขาและอ้างสิทธิแห่งการรักษาในพระนามของพระเยซูเลย คุณสามารถยืนหยัดบนพระนามพระเยซูได้

พระเยซูตรัสว่า “โดยนามของเรา” พระนามของพระองค์ทำให้เราขับผีออกได้ พระนามของพระองค์ทำให้เราพูดภาษาแปลกๆ ได้ พระนามของพระองค์ทำให้

เราพ้นจากพิษงูและยาพิษที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดได้ พระนามของพระองค์ทำให้เราวางมือบนคนไข้คนป่วย และเขาจะหายได้ พระนามของพระองค์ให้สิทธิอำนาจแก่เราที่จะอ้างสิทธิ์รับเหล่านี้ได้

ให้สังเกตพระองค์ตรัสว่า เรา วางมือบนคนไข้คนป่วย เราเป็นคนวางมือของเรา ไม่ใช่พระเยซูหรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราวางมือบนคนไข้คนป่วยในพระนามพระเยซู

เราเป็นคนพูดภาษาแปลกๆ ผมเคยได้ยินคนพูดว่า “แต่ฉันกลัวว่า เป็นฉันเองคนเดียวหรือเปล่า” เป็นตัวท่านเองแน่นอนครับ! ท่านมีสิทธิ์ที่จะพูดภาษาแปลกๆ ในพระนามของพระเยซู ท่านเป็นคนพูดเหมือนอย่างที่ท่านวางมือบนคนไข้คนป่วย พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้คำพูดแก่ท่าน ส่วนท่านเป็นคนพูดออกมา

นี่เป็นสิทธิ์ของเราในพระนามของพระเยซู และเป็นของทุกคน ไม่ใช่แค่คนที่มีการทรงเรียกพิเศษเท่านั้น คนที่เป็นลูกของพระเจ้าทุกคนมีสิทธิ์ใช้พระนามของพระเยซูเท่ากันหมด

ผมอยากให้ท่านสนใจอีกประเด็นหนึ่ง เราไม่ได้มีปัญหาเรื่องความเชื่อ บางคนคิดว่าเขามีความเชื่อไม่พอจึงทำสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ แต่ให้สังเกตพระคัมภีร์ตอน

นี้ไม่ได้กล่าวถึงความเชื่อเลย ไม่ได้กล่าวว่า “ถ้าพวกเขามีความเชื่อมากพอ...” แต่พระองค์ตรัสว่า “*มีคนที่ไหนหลายสำคัญเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือ...โดยนามของเรา...*” และพระองค์ก็อธิบายถึงสิทธิ์ที่เรามีในพระนามของพระองค์

เราไม่ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อมีความเชื่อ แต่เป็นเรื่องของการอ้างสิทธิ์ของเราและกล้าที่จะใช้สิ่งที่เรารู้ว่าเป็นของเรา

พระนามของพระเยซูเป็นของผมมากเท่าๆ กับที่มีมือและเท้าในร่างกายเป็นของผม เมื่อผมตื่นขึ้นมาในตอนเช้า ผมไม่ต้องอธิษฐานขอให้พระเจ้าให้ความเชื่อแก่ผมเพื่อลุกจากเตียงและเดิน ผมแค่ลุกขึ้นและก็เดินไปเลยเพราะผมรู้ว่าผมมีเท้าอยู่กับผม! พระนามของพระเยซูก็เป็นของผมมากเท่าๆ กับที่มีมือและเท้าเป็นของผม และผมสามารถใช้พระนามของพระองค์ได้

มีคนที่ยึดมั่นแล้วอธิษฐานอีก แต่ไม่มีผลที่พิสูจน์ได้เลยว่าคำอธิษฐานของพวกเขา มีค่า หากท่านไม่ได้รับผลเมื่อท่านอธิษฐาน ท่านจำเป็นต้องตรวจสอบวิถีของท่านใหม่ หากคุณไม่คาดหวังผลเมื่อคุณอธิษฐาน ก็ไม่จำเป็นต้องอธิษฐาน

กำไรของการอธิษฐาน

เช่นเดียวกับธุรกิจที่คาดหวังกำไร

เราไม่ควรคาดหวังกำไรเมื่อเราอธิษฐาน ด้วยเช่นกัน หากบริษัทหนึ่งดำเนินไปโดยไม่มีกำไร ผู้บริหารของบริษัทนั้นจะเริ่มประเมินวิธีการดำเนินงานของบริษัทและทำการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นทันที บริษัทที่เป็นภาคอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีการศึกษาวิชาเทคนิคที่ดีที่สุด จำเป็นต้องมีพนักงานที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี คริสเตียนเองก็เป็นเช่นนั้น ควรทำกำไรในธุรกิจแห่งการอธิษฐาน — เป็นธุรกิจที่ดีที่สุดในเท่าที่มีอยู่ เป็นธุรกิจของพระเจ้า

การอธิษฐานเป็นหนึ่งในสิ่งที่สำคัญมากที่สุด หากมองในภาคปฏิบัติ การเป็นคริสเตียนคือการดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อกับพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์อยู่ ผู้ทรงฟังและตอบคำอธิษฐานได้

การพูดลอยๆ ขึ้นมาไม่ใช่การอธิษฐาน การใช้เวลา 20 นาทีในเช้าวันอาทิตย์ เทศนาให้พระเจ้าบ่งถึงหน้าที่ของพระองค์ ต่อคริสตจักรก็ไม่ใช่การอธิษฐาน การสอนบทเรียนต่างๆ ให้ที่ประชุมก็ไม่ใช่การอธิษฐาน

เราควรอธิษฐานเพื่อให้ได้รับผล ถ้าเราอธิษฐานแล้วไม่มีอะไรเกิดขึ้น ก็แสดงให้เห็นว่าเรามีเพียงรูปแบบแต่ไม่มีฤทธิ์เดชใดๆ

เราจับทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียม

ให้ได้ผ่านทางคำอธิษฐาน และถ้าเราไม่มีสิ่งเหล่านั้น ก็เป็นเพราะเราไม่สร้างจุดเชื่อมต่อให้คำอธิษฐานของเรา

ถ้าท่านอธิษฐานไปโดยไม่เห็นผลใดๆ เลย ให้หาสาเหตุให้เจอ พระเจ้าไม่สัตย์จริงหรือไม่เลย พระองค์ไม่ได้เป็นเช่นนั้น! ช่วงเวลาแห่งการอธิษฐานและการอัศจรรย์สิ้นสุดไปแล้วหรือไม่ใช่เช่นนั้น! เราวัดแต่หัวใจในพระสัญญาต่างๆ ของพระเจ้าผู้ทรงล้มละลายไปแล้วหรือไม่ใช่แน่นอน! มีบางอย่างที่ผิดพลาดไปใช่หรือไม่? เป็นเพราะเราไม่รู้จักบัญญัติในสวรรค์ใช่หรือไม่?

ให้เราหาสาเหตุให้พบและถอนรากของความสงสัยและความไม่เชื่อออกไป ให้เราอธิษฐานต่อพระบิดาเหมือนอย่างที่เราเคยได้ทรงสอนไว้ คือ ในพระนามพระเยซู เพราะพระเยซูทรงหนุนถ้อยคำของพระองค์อยู่

เมื่อเราเข้ามาตามพระวจนะของพระเจ้า คำอธิษฐานของเราไม่มีวันล้มเหลว!

✱

ข้อพระคัมภีร์ที่ท่องจำ:

“สิ่งใดที่ท่านขอในนามของเรา เรา
จะกระทำให้สิ่งนั้น” — ยอห์น 14:14

การอธิษฐานเห็นพ้องต้องกัน

ข้อพระคัมภีร์หลัก: มัทธิว 18:18-20; เฉลยธรรมบัญญัติ 32:30;
โรม 8:26

ประเด็นหลัก: มีฤทธิ์เดชมหาศาลในคำอธิษฐานเห็นพ้องต้องกันของ
คนสองคนขึ้นไป

จากพระสัญญาเรื่องการอธิษฐานที่มีอยู่มากมายในพระคัมภีร์ เป็นไปได้ว่าไม่มีข้อใดที่จะสำคัญไปกว่า มัทธิว 18:19 ถึงกระนั้นคริสเตียนหลายคนที่มีความรู้ในพระวจนะ เคยอ่านและเคยแม้กระทั่งศึกษามัทธิว 18:19 ยังคงดำเนินชีวิตไปโดยไม่ได้นำข้อนี้มาใช้ในชีวิตของตนอย่างเหมาะสมเลย

พระเจ้าไม่ได้ใส่พระสัญญาต่างๆ เกี่ยวกับการอธิษฐานไว้ในพระคัมภีร์เพียงเพื่อจะได้ไม่มีที่เว้นว่างในพระคัมภีร์ แต่พระสัญญาเหล่านี้พระองค์ให้ไว้เพื่อประโยชน์ของเรา มีไว้เพื่อให้เรากระทำตาม

ให้เราทบทวนข้อนี้ซ้ำกันอีกครั้งและค่อยๆ ดูตามกันไปเพื่อที่เราจะได้รับประโยชน์สูงสุดจากสิ่งที่พระเยซูตรัสไว้ในมัทธิว 18:19

มัทธิว 18:18-20

18 เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า สิ่งสารพัดซึ่งท่านจะกล่าวห้ามในโลก ก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ และสิ่งซึ่งท่านจะกล่าวอนุญาตในโลก ก็จะได้รับอนุญาตในสวรรค์เหมือนกัน

19 เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายอีกว่า ถ้าในพวกท่านที่อยู่ในโลกสองคนจะรวมใจกันขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ก็จะทรงกระทำให้

20 ด้วยว่ามิสองสามคนประชุมกันที่ไหนๆ ในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางเขาที่นั่น

ให้สังเกตวลีในข้อ 19 “...พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ก็จะทรงกระทำให้” คำยืนยันที่หนักแน่นที่สุดในภาษาอังกฤษที่คนๆ หนึ่งจะกล่าวได้คือ

คำว่า “เราจะทำ” (ในภาษาอังกฤษมีหลายคำที่แปลว่า “จะ” แต่ต่างกันที่ความหนักแน่นของคำนั้นๆ สำหรับคำที่ถูกแปลว่า “จะ” ในประโยคนี้คือคำว่า shall เป็นคำที่มีความหนักแน่นมากที่สุด-ผู้แปล) ในข้อนี้ พระเยซูทรงสัญญาว่า “...พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ก็จะทรงกระทำให้” พระองค์ยังตรัสอีกว่า (ยอห์น 14:14)

ดร.พี ซี เนลสัน นักวิชาการภาษากกรีกซึ่งเป็นผู้ที่อ่านพระคัมภีร์และเฝ้าเดี่ยวส่วนตัวด้วยพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ฉบับภาษากกรีก ท่านกล่าวว่า การแปลในภาษากกรีกตรงมากกว่าในภาษาอังกฤษ แต่มีหลายสำนวนที่ไม่สามารถแปลออกมาเป็นภาษาอังกฤษและยังคงความหมายเดิมได้อย่างครบถ้วน

ดร.เนลสันกล่าวว่า จริงๆ แล้วความหมายของคำตรัสนี้ในภาษากกรีกคือ “หากท่านขอสิ่งใดในนามของเราและเราไม่มี เราจะสร้างสิ่งนั้นขึ้นเพื่อท่าน”

สิทธิอำนาจในการกล่าวห้ามและกล่าวอนุญาต

มัทธิว 18:20 กล่าวว่า “ด้วยว่ามีสองสามคนประชุมกันที่ไหนๆ ในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางเขาที่นั่น” เรามักจะนำข้อพระคัมภีร์นี้มาใช้กันในการประชุมของ

คริสตจักร แน่นอนว่าเราสามารถอ้างถึงข้อนี้ได้ แต่จริงๆ แล้วสิ่งที่พระเยซูตรัสคือไม่ว่าที่ใดที่มีคนสองคนเห็นพ้องต้องกัน พระองค์ทรงอยู่ท่ามกลางที่นั่นกับพวกเขาเพื่อทำให้คำอธิษฐานนั้นเกิดผล

พระเยซูกำลังเผยให้เห็นความจริงของสิ่งสารพัดซึ่งเราจะกล่าวห้ามในโลก ก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ และสิ่งซึ่งเราจะกล่าวอนุญาตในโลก ก็จะได้รับอนุญาตในสวรรค์เหมือนกัน สวรรค์จะหนุนหลังเราในสิ่งที่เราทำบนโลกนี้ เรามีสิทธิอำนาจในการกล่าวห้ามและกล่าวอนุญาต

อย่างไรก็ตาม หลายคนกลับปล่อยให้มารทำให้เขาตาบอดไป แทนที่จะใช้สิทธิอำนาจนี้ พวกเขาคิดว่าพวกเขาทำอะไรไม่ได้เลยหากพวกเขาพ่ายแพ้และถูกกดขี่ พวกเขาคิดว่าไม่มีอะไรที่พวกเขาสามารถทำได้เลย แต่พวกเขาสามารถทำบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้โดยการทำตามข้อนี้ คือ อธิษฐานเห็นพ้องต้องกันกับผู้เชื่ออีกเพียงแค่คนเดียวเท่านั้น

ในช่วงปีค.ศ. 1957 ประเทศของเราประสบกับวิกฤตทางเศรษฐกิจ รัฐโอเรกอนเป็นรัฐหนึ่งที่เศรษฐกิจถดถอยอย่างหนัก ในเวลานั้นผมกำลังจัดงานฟื้นฟูขึ้นที่เมืองซาเลม รัฐโอเรกอน ขณะที่ผมกำลังเทศนาเรื่องการอธิษฐานเห็นพ้องต้องกัน

อยู่นั้น มีสามีภรรยาคู่หนึ่งตัดสินใจอ้างพระสัญญาข้อนี้และทำให้ข้อนี้ทำงานเกิดผลให้พวกเขา

พวกเขาเป็นเจ้าของที่ดินผืนหนึ่งซึ่งพวกเขาพยายามขายที่ดินผืนนี้มาสองปีแล้วแต่ไม่สำเร็จ ในช่วงเวลาที่ยากลำบากเช่นนั้น จึงดูเป็นไปไม่ได้ที่จะขายที่ดินผืนนั้นได้สำเร็จ แต่ถึงอย่างนั้น สามีภรรยาคู่นั้นก็เห็นพ้องต้องกันในคำอธิษฐานว่าพวกเขาจะสามารถขายได้ด้วยความช่วยเหลือจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

ตอนที่สามีไปหานายหน้าที่ดินของพวกเขา เขาบอกว่าขนาดช่วงเศรษฐกิจดี ๆ พวกเขาขายไม่ได้เลย ความหวังที่จะขายได้ในเวลานี้จึงน้อยมาก นายหน้าจึงแนะนำให้ฝ่ายสามีไปคุยกับลูกค้านายหนึ่งที่สนใจที่ดินเมื่อไม่นานมานี้ นายหน้าไม่ได้มองในแง่ที่ตึงเครียด แต่เขาบอกว่าถ้าลูกค้านั้นไม่ซื้อ เขาจะพยายามขายให้อีกสักครั้งหนึ่ง

ฝ่ายสามีจึงไปหาลูกค้านั้นโดยระลึกถึงพระสัญญาของพระเยซูเรื่องคำอธิษฐานเห็นพ้องต้องกันอยู่เสมอ เขาเสนอขายที่ดินให้ในราคาเดียวกับที่เคยบอกไปก่อนหน้านี้ แต่ครั้งนี้ลูกค้านั้นกลับบอกว่าเขาจะซื้อ

สามีภรรยาคู่นี้มีปัญหาทางการเงิน

ถึงสองปี พวกเขาอยากขายที่ดินผืนนี้มาก และพวกเขาก็จะมีเงินจำนวนนี้ไปตั้งนานแล้วถ้าเพียงแค่อธิษฐานขอให้การอธิษฐานเห็นพ้องต้องกันเท่านั้น “พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ก็จะทรงกระทำให้”

แทนที่จะเชื่อด้วยใจและพูดออกมาด้วยปาก สามีภรรยาคู่นี้กลับอธิษฐานให้พระเจ้าทรงทำอะไรบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ ตอนนี้พวกเขาตระหนักแล้วว่าพวกเขาต่างหากที่ควรทำบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ (เรามีส่วนที่ต้องทำ เมื่อเราเคลื่อนไหวเจ้าก็จะทรงเคลื่อนเช่นกัน)

พลังของการอธิษฐานแบบวิบูล

เฉลยธรรมบัญญัติ 32:30

30 คนเดียวจะไล่พันคนอย่างไรได้ สองคนจะทำให้หมื่นคนหนีได้อย่างไร นอกจากพระคัมภีร์ของเขาได้ขายเขาเสียแล้ว และพระเจ้าได้ทรงทอดทิ้งเขาเสีย

เมื่อเราอธิษฐานคนเดียว คำอธิษฐานของเราไม่มีพลังจริง แต่เมื่อมีคนอื่นมาร่วมอธิษฐานกับเรา คำอธิษฐานก็ยิ่งมีพลังมากขึ้น ข้อพระคัมภีร์ข้างต้นนี้บอกว่าคนเดียวสามารถไล่พันคนได้แต่สองคนสามารถไล่หมื่นคนได้ เมื่อมีคนอธิษฐาน

เห็นพ้องต้องกันกับเรา เราสามารถทำได้ มากกว่าที่บางคนเคยเป็นสิบเท่า ไม่จำเป็นต้องมีคนอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง แค่นี้และมีภรรยาเท่านั้น แค่นี้สองคนเท่านั้น

ผมเคยอ่านหนังสือของดร.จอร์จ ดับบลิว. ทูเอทท์ ผู้ซึ่งเคยเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรเฟิร์ส แบ็ปติสท์ (First Baptist Church) เมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส มาหลายปี มีบทหนึ่งในหนังสือเล่มนี้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องของคำอธิษฐานเห็นพ้องต้องกันไว้

ท่านเล่าว่า ตอนที่ท่านยังเป็นนักศึกษาพระคัมภีร์อยู่ ท่านจะออกไปจัดงานฟื้นฟูตามที่ต่าง ๆ ในช่วงฤดูร้อน มีอยู่ครั้งหนึ่ง ตอนที่ท่านเทศนาอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ในรัฐเท็กซัสตะวันตก หลังจากการเทศนาในคืนหนึ่งมีเจ้าของฟาร์มร่างสูงใหญ่เดินมาหาเขา ถามว่าท่านเชื่อในพันธสัญญาใหม่หรือไม่ ดร.ทูเอทท์ตอบว่า ท่านเชื่อ เจ้าของฟาร์มคนนี้ก็ถามท่านว่า เชื่อทุกอย่างในพันธสัญญาใหม่หรือไม่ ดร.ทูเอทท์ก็ตอบกลับไ้ว่าแน่นอนท่านเชื่อ เจ้าของฟาร์มจึงถามว่าท่านเชื่อในมัทธิว 18:19 หรือไม่ ดร.ทูเอทท์บอกเขาว่าท่านไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้ามาก่อนจึงไม่รู้ว่ามีมัทธิว 18:19 กล่าวไว้ว่าอย่างไร แต่ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม ท่านก็เชื่อตาม

นั้น

เจ้าของฟาร์มจึงอ่านข้อนี้ให้ดร.ทูเอทท์ฟัง และบอกว่าท่านเป็นนักเทศน์คนแรกที่เชื่อข้อนี้จริง ๆ เขาขอให้ดร.ทูเอทท์เห็นพ้องต้องกันกับเขาว่าคนงานในฟาร์มและครอบครัวจะได้รับความรอดในคืนวันถัดมา เขาสัญญาว่าจะพาคนเหล่านั้นไปโบสถ์ ดร.ทูเอทท์กล่าวว่าท่านเห็นพ้องต้องกันสำหรับความรอดของพวกเขา

ชายร่างใหญ่ สูงกว่า 190 เซนติเมตรสวมรองเท้าคาบอยคนนี้ คิ้วมือของดร.ทูเอทท์มาจับและเขย่ามือของเขาพร้อมกับกล่าวว่า “พระเจ้า ในที่สุดลูกก็พบคนที่เห็นด้วยกับลูกแล้ว ลูกเฝ้าหาใครสักคนมาหลายปี นักเทศน์หนุ่มคนนี้และลูกเห็นพ้องต้องกันว่าจอห์นและครอบครัวจะได้รับความรอดในคืนวันพรุ่งนี้”

หลังจากที่ต่อสู้กับมารอยู่ทั้งคืนจนไม่ได้นอน ดร.ทูเอทท์ได้ไปที่งานประชุมในคืนวันถัดมานั้น ท่านเห็นเจ้าของฟาร์มเดินเข้ามา มีชายอีกคนเดินตามมาพร้อมภรรยาและลูก ๆ อีกสามคน

ดร.ทูเอทท์เทศนาเชิงประกาศอย่างลูกเป็นไฟและเชิญผู้คนรับความรอด แต่ดูเหมือนก็ไม่สามารถทำให้คนงานคนนั้นออกมาที่ด้านหน้าได้ จนในที่สุดท่านจึงพูด

ต้องศพระผู้เป็นเจ้าว่าท่านได้ทำทุกอย่าง
ที่สามารถทำได้ไปหมดแล้ว และจะร้อง
เพลงสดุดีอีกบทเดียวเท่านั้นและจะมอบ
ทุกอย่างไว้กับพระองค์

เมื่อร้องเพลงสดุดีที่เป็นคำเชิญออก
มา ลูกสาวคนโตอายุประมาณ 13 ปี เดิน
ออกมาด้านหน้า เธอคุกเข่าลง จากนั้น
เด็กอีกคนก็ตามออกมา ในที่สุดเด็กทั้ง
สามคนก็ออกมาคุกเข่าอยู่ด้านหน้า จาก
นั้นคุณแม่ก็เดินออกมา จนในที่สุดคุณพ่อ
ก็ออกมาด้วย

เมื่อการประชุมวันนั้นจบลง เจ้าของ
ฟาร์มเข้ามาจับมือดร.ทรูเอทท์และกล่าวว่า
“เรารู้ว่าถ้าเพียงแค่ว่าเขาอีกคนที่
เห็นพ้องต้องกันกับเขาได้ มันจะได้ผล
แน่นอน และเขาขอให้ดร.ทรูเอทท์เห็น
พ้องต้องกันสำหรับความรอดของเพื่อน
บ้านของเขา

ณ จุดนี้ ดร.ทรูเอทท์กล่าวว่าถ้า
เจ้าของฟาร์มคนนี้ขอให้เห็นพ้องต้องกัน
ว่าดวงอาทิตย์จะขึ้นทางทิศตะวันตก ท่าน
ก็จะตกลง ท่านพร้อมอย่างเต็มที่กับทุก
สิ่ง ท่านเล่าว่าตอนนั้นท่านยังเด็กและ
ไม่รู้เรื่องอะไรเท่าไรนัก ท่านกล่าวว่าเรา
แปลกใจของเราออกไปเพื่อให้หัวของเรามี
การศึกษา แต่คนอื่นๆ ที่ไม่รู้อะไรเท่าไร
เขาเพียงแค่เชื่อในพระวจนะของพระเจ้า

เท่านั้น และรับผลตามนั้น

งานประชุมยังมีต่อเนื่องไปอีกสอง
สัปดาห์ ทุกๆ คืน เจ้าของฟาร์มจะขอ
ให้ดร.ทรูเอทท์เห็นพ้องต้องกันกับเขา
สำหรับความรอดของอีกครอบครัวหนึ่งไป
เรื่อยๆ และทุกๆ คืนครอบครัวนั้นที่พวก
เขาอธิษฐานเพื่อก็รอด คำอธิษฐานเกิด
ผล!

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ใน การอธิษฐาน

โรม 8:26

26 ในทำนองเดียวกัน พระวิญญาณก็
ทรงช่วยเราเมื่อเราอ่อนกำลังด้วย เพราะ
เราไม่รู้ที่เราควรจะทำอธิษฐานขอสิ่งใด
อย่างไร แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทน
เรา ในเมื่อเรารู้ว่าควรทำอธิษฐานไม่เป็นคำ

ฉบับการแปลภาษากรีกแปลความ
หมายของข้อนี้ไว้ว่า “ด้วยคำคร่ำครวญที่
ไม่สามารถพูดออกมาเป็นคำที่ชัดเจนได้”
ดังนั้นข้อนี้จึงได้รวมทั้งการคร่ำครวญและ
การอธิษฐานภาษาแปลกๆ

เปาโลกล่าวสิ่งหนึ่งซึ่งสัมพันธ์กันกับ
ข้อนี้ไว้ “เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็น
ภาษาแปลกๆ ใจของข้าพเจ้าอธิษฐาน
ก็จริง แต่ความคิดก็ไม่ใช่ประโยชน์”

(1โครินธ์ 14:14) พระคัมภีร์การแปลฉบับขยายความกล่าวไว้ว่า “...วิญญาณของข้าพเจ้า [โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงสถิตอยู่ภายในข้าพเจ้า] อธิษฐาน...”

ให้สังเกตในโรม 8:26 ที่บอกว่าเมื่อเราไม่รู้ที่เราควรอธิษฐานอะไร เราไม่สามารถรู้ได้ด้วยความคิดในฝ่ายธรรมชาติของเราว่าเราควรอธิษฐานอย่างไร เพราะมีหลายอย่างที่มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ แต่ “พระวิญญาณทรงช่วยเราเมื่อเราอ่อนกำลังด้วย” พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยเราและจะทรงขอเพื่อเราด้วยคำคร่ำครวญไม่สามารถพูดออกมาเป็นคำที่ชัดเจนได้

สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำโดยลำพังพระองค์เอง เพราะการที่พระองค์ทำเช่นนั้นก็เท่ากับว่าพระองค์ทรงรับผิดชอบชีวิตอธิษฐานของท่าน แต่พระองค์ไม่ใช่ผู้นั้นท่านต่างหากที่รับผิดชอบชีวิตอธิษฐานของท่านเอง ให้สังเกตข้อนี้กล่าวว่า พระองค์ทรง “ช่วย” พระองค์ไม่ได้ถูกส่งมาเพื่ออธิษฐานแทนท่าน แต่พระองค์ทรงถูกส่งมาเพื่อช่วยท่านในทุกด้านของชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งชีวิตอธิษฐานของท่าน

มีบางสิ่งที่ย่อออกมาจากหัวใจของท่าน ที่ไม่สามารถสื่อออกมาเป็นคำได้ นั่นคือ

การที่องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกำลังช่วยท่านอยู่ด้วยคำคร่ำครวญเหล่านี้ที่ออกมาจากวิญญาณและหลุดออกมาทางปากของท่าน นี่คือการราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการอธิษฐาน

ส่วนใหญ่แล้ว ผมมักจะอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ ยกตัวอย่างเช่น ลูกชายของผมอาจจะกำลังมีปัญหาบางอย่างที่ผมไม่รู้ ผมจึงทูลต่อพระเจ้าว่า ลูกไม่รู้ว่าคุณจะอธิษฐานเพื่อลูกชายอย่างไรดี แต่ลูกขอให้องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานถ้อยคำให้แก่ลูกด้วย ผมอาจจะอธิษฐานเพื่อลูกชายของผมหนึ่งชั่วโมงด้วยภาษาแปลกๆ ก็ได้ ผมอาจจะได้รับการเปิดเผยสำแดงก็ได้ หรือพระเจ้าอาจจะทำให้ผมรู้คำตอบก็ได้ แต่ไม่ว่าจะมีการเปิดเผยสำแดงเกิดขึ้นหรือไม่ก็ตาม เราสามารถอธิษฐานแบบนี้ได้เพราะเรารู้ว่าลูกต้องตรงตามพระคัมภีร์

การอธิษฐานในพระวิญญาณเช่นนี้เกิดผลอย่างไม่มีสิ่งใดมาทดแทนได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงขอเพื่อเราต่อหน้าพระที่นั่งแห่งพระคุณผ่านทางเรา

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายอีกว่า ถ้า
ในพวกท่านที่อยู่ในโลกสองคนจะ
ร่วมใจกันขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดา
ของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ก็จะทรง
กระทำให้” — มัทธิว 18:19

การแปลคำอธิษฐานของเรา ในฝ่ายวิญญาณ

ข้อพระคัมภีร์หลัก: 1 โครินธ์ 14:13-17, 27, 28

ประเด็นหลัก: ผู้เชื่อทุกคนสามารถแปลคำอธิษฐานในฝ่ายวิญญาณของเขา ดังนั้นจึงได้ความเข้าใจฝ่ายวิญญาณมากขึ้นจากคำอธิษฐานเหล่านั้น

ไม่ใช่ผู้รับใช้เท่านั้นที่อธิษฐานด้วยพระวิญญาณได้ แต่ผู้เชื่อทุกคนสามารถอธิษฐานได้เช่นเดียวกัน

คำอธิษฐานมากมายสำเร็จลงได้ผ่านทางคนที่ยอมมอบถวายชีวิตอธิษฐานของตนต่อองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ ยอมให้พระองค์อธิษฐานผ่านทางพวกเขา แต่เราจะเห็นผลที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีกหากคริสเตียนอธิษฐานด้วยพระวิญญาณ

1 โครินธ์ 14:13-17

13 เหตุฉะนั้นคนที่พูดภาษาแปลกๆ ได้นั้น ควรจะอธิษฐานขอให้แปลได้ด้วย

14 เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ ใจของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่ความคิดก็ไม่ใช่ประโยชน์

15 ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าควรจะทำประการ

ใด ข้าพเจ้า และจะร้องเพลงด้วยใจและด้วยความคิด

16 มิฉะนั้นเมื่อท่านขอบพระคุณพระเจ้าด้วยใจแล้ว คนที่อยู่ในพวกที่รู้ไม่ถึงจะว่า “อาเมน” เมื่อท่านโมทนาพระคุณอย่างไรได้ ในเมื่อเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด

17 แม้ท่านโมทนาพระคุณอย่างไรเพราะก็ตาม แต่คนอื่นนั้นจะไม่จำเรอขึ้น

พระเจ้าตรัสผ่านทางอัครทูตเปาโลว่า “เหตุฉะนั้นคนที่พูดภาษาแปลกๆ ได้นั้น ควรจะอธิษฐานขอให้แปลได้ด้วย” (ข้อ 13) พระเจ้าไม่บอกให้เราอธิษฐานขอในสิ่งที่เราไม่สามารถมีได้แน่นอน

ผมเชื่อว่าผู้เชื่อทุกคนควรจะสามารถแปลคำอธิษฐานของตนได้แม้ว่าเขาจะไม่เคยแปลภาษาแปลกๆ ในที่ประชุมก็ตาม

ผมเชื่อว่าคนๆ หนึ่งสามารถแปลได้โดยไม่ต้องเป็นผู้แปล (ผมจะอธิบายประเด็นนี้ในภายหลัง)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบอกให้เราขอในสิ่งที่เราไม่สามารถมีได้จริงหรือ? ความจริงที่พระองค์ทรงบอกให้เราขอว่าจะแปลได้ ก็หมายความว่าพระองค์ทรงจัดเตรียมสิ่งนี้ไว้ให้กับผู้เชื่อทุกคน

ดังนั้นผู้เชื่อทุกคนควรอธิษฐานภาษาแปลกๆ ได้ (อธิษฐานด้วยพระวิญญาณ) เพราะพระคัมภีร์หนุนใจให้เราอธิษฐาน ในทำนองเดียวกัน เราควรอธิษฐานขอให้เราแปลสิ่งที่เราอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ ได้ด้วยเพราะพระคัมภีร์หนุนใจให้เราทำเช่นนี้ด้วย

ให้สังเกตว่าทำไมพระเจ้าทรงต้องการให้เราทำแบบนี้ 1 โครินธ์ 14:13 กล่าวว่า เหตุฉะนั้นคนที่พูดภาษาแปลกๆ ได้นั้น ควรจะอธิษฐานขอให้แปลได้ด้วย ข้อพระคำอีกข้อต่อมาเริ่มประโยคด้วยคำเชื่อมประโยค คือคำว่า “เพราะ” คำเชื่อมคือคำที่เชื่อมสองประโยคเข้าด้วยกัน นั่นหมายความว่า เปาโลยังพูดเกี่ยวกับเรื่องเดียวกันอยู่

ข้อที่ 14 กล่าวว่า “เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ ใจของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่ความคิดก็ไม่เป็น

ประโยชน์” ถ้าเราสามารถแปลคำอธิษฐานภาษาแปลกๆ ของเราได้ ความคิดของเรา ก็จะเป็นประโยชน์ขึ้นมา

บางครั้งการที่เรารู้ว่าเรากำลังอธิษฐานเรื่องใดขณะที่เรากำลังอธิษฐานด้วยพระวิญญาณก็ช่วยเราได้มาก มีบางเรื่องที่เราอธิษฐานแล้วเราจำเป็นต้องเข้าใจด้วย เพราะจะช่วยให้ความคิดของเรากระจางขึ้น อย่างไรก็ตามผมจะไม่แปลคำอธิษฐานที่หนุนใจและเสริมสร้างเราขึ้นมา เพราะคำอธิษฐานแบบนั้นเป็นคำอธิษฐานแบบนมัสการและสรรเสริญซึ่งไม่จำเป็นต้องแปลออกมา

การอธิษฐานด้วยพระวิญญาณและด้วยความความคิด

ข้อที่ 15 ยังคงเป็นคำสอนต่อเนื่องของเปาโล ข้อนี้กล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าควรจะทำประการใด ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยใจและด้วยความคิด และจะร้องเพลงด้วยใจและด้วยความคิด” ข้อนี้มีความหมายลึกซึ้งกว่าที่เราเข้าใจกันโดยทั่วไป

ประการแรก ข้อนี้หมายความว่าเราสามารถอธิษฐานได้สองวิธี: ด้วยพระวิญญาณ (ภาษาแปลกๆ) และด้วยความ

คิด (ด้วยภาษาของเราเอง)

แต่ยังมีความหมายอีกว่าถ้าเราขอให้เราสามารถแปลคำอธิษฐานภาษาแปลกๆ ของเราได้ เราอาจจะเริ่มอธิษฐานด้วยพระวิญญานและพระเจ้าอาจจะให้คำแปลแก่เราในภายหลัง หากสิ่งนี้เกิดขึ้น เราก็จะเข้าใจสิ่งที่เราอธิษฐานด้วยภาษาแปลกๆ และเราก็สามารถอธิษฐานด้วยความคิดของเราต่อได้ด้วยภาษาของเราเอง

ผมอธิษฐานในลักษณะนี้ตั้งแต่ปีค.ศ. 1938 ในสมัยนั้น เรายังไม่มีคำสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ บางคนคิดแบบนี้ด้วยซ้ำไป พวกเขาคิดว่าเมื่อผู้เชื่อได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์แล้วพูดภาษาแปลกๆ ได้ครั้งหนึ่ง ก็ไม่เป็นที่เขาต้องพูดภาษาแปลกๆ อีกต่อไป! (น่าเศร้าที่คริสเตียนหลายคนยังคงอยู่ในระดับเดิมจนถึงปัจจุบันนี้)

หลังจากที่ผมได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญานครั้งแรก ผมพบว่าเมื่อผมอธิษฐาน ผมก็มักจะอธิษฐานภาษาแปลกๆ แล้วผมก็จะหยุดอธิษฐานเพราะผมไม่แน่ใจว่าถูกต้องหรือไม่ อย่างไรก็ตาม อีกหนึ่งปีต่อมาเมื่อผมได้ศึกษาพระวจนะ ผมเห็นว่าเราสามารถอธิษฐานภาษาแปลกๆ ได้ นี่เป็นพระพรของเราจนถึงทุกวันนี้

ในทำนองเดียวกัน ผมแปลคำ

อธิษฐานภาษาแปลกๆ ของผมเองมานานก่อนที่จะผมจะแปลในที่ประชุม ผมรู้ได้จากประสบการณ์ตรงนี้ว่าสิ่งนี้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตอธิษฐานของเรา

บางประสบการณ์แรกๆ ของผมเกี่ยวกับเรื่องนี้เกิดขึ้นตอนที่ผมยังเป็นผู้เชื่อใหม่ ผมตกหลุมรักองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างลึกซึ้ง ผมแสวงหาและรอคอยพระองค์ ขณะที่ผมกำลังอธิษฐานเพื่อการประชุมและคำเทศนาของผม พระวิญญานของพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวเหนือผม และผมจะแปลสิ่งที่ผมเพิ่งอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ ออกไปได้

วันหนึ่ง ขณะที่ผมกำลังอธิษฐานด้วยพระวิญญาน ผมก็เริ่มแปลคำอธิษฐานของผม และพบว่าสิ่งที่ผมเพิ่งอธิษฐานไปนั้นเกี่ยวข้องกับคนที่ผมจะได้แต่งงานด้วย! ผมยังรู้อีกด้วยว่าผมจะมีลูกสองคน คนโตเป็นผู้ชายและคนเล็กเป็นผู้หญิง ผมไม่ได้กำลังเผยพระวจนะ แต่กำลังแปลภาษาแปลกๆ ที่เพิ่งอธิษฐานไป และผมก็จะอธิษฐานอีกไม่กี่คำเป็นภาษาแปลกๆ จากนั้นอธิษฐานเป็นคำแปลออกมา

ในตอนนั้น ผมอายุ 21 ปี และยังไม่โตอยู่ ผมใช้เวลากับเรื่องฝ่ายวิญญานมาก

จนผมไม่มีเวลาให้ผู้หญิงหรือแม้แต่การไปออกเดท

ตอนนั้นผมไม่ได้คิดถึงเรื่องแต่งงานเลย! แต่ทุกสิ่งก็เกิดขึ้นตามคำแปลนั้น ผมได้แต่งงานปีเดียวกันนั้น ตอนที่เรากำลังจะมีลูกคนแรก ผมก็รู้อยู่แล้วว่าจะเป็นลูกชายแน่นอน จริงๆ แล้วเราเลือกแต่ชื่อเด็กผู้ชายเอาไว้

ตอนที่เรากำลังจะมีลูกคนที่สอง เรารู้ว่าจะเป็นลูกสาว เราจึงเลือกแต่ชื่อเด็กผู้หญิงไว้ ญาติที่ขี้สงสัยของเรบางคนก็ถามว่า “แล้วถ้าไม่ใช่ลูกสาวล่ะ” ผมตอบไปว่า “ผมไม่ได้ใช้ชีวิตแบบเผื่อๆ ไว้” พอลูกของเราเกิดมา ก็เป็นลูกสาวที่แสนน่ารัก

ภาษาแปลกๆ และการแปล: ใช้ในที่ประชุมและชีวิตส่วนตัวอย่างไร?

อย่างที่กล่าวไปตอนต้น ความจริงที่ว่า การที่คนๆ หนึ่งสามารถแปลภาษาแปลกๆ ได้ไม่ได้หมายความว่าเขาจะเป็นผู้แปล สองอย่างนี้เกี่ยวข้องกันแต่ไม่เหมือนกัน

ผมจะยกตัวอย่างดังนี้ รถยนต์, รถบรรทุกและรถเมล์เป็นยานพาหนะที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงแต่ก็เป็นยานพาหนะการที่คนๆ หนึ่งเป็นเจ้าของและขับ

รถยนต์ได้ไม่ได้หมายความว่าเขาจะเป็นคนขับรถบรรทุก การที่เขาเป็นเจ้าของรถบรรทุกก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะขับได้เสมอไป และการที่คนๆ หนึ่งเป็นคนขับรถเมล์ก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะเป็นคนขับรถบรรทุกได้ รถทั้งสามประเภทนี้ต่างกันแต่ก็เกี่ยวข้องกัน ซึ่งก็เหมือนกับภาษาแปลกๆ และการแปล

1 โครินธ์ 14:27,28

27 ถ้าผู้ใดจะพูดภาษาแปลกๆ จงให้พูดเพียงสองคนหรืออย่างมากที่สุดก็สามคน และให้พูดทีละคน และให้อีกคนหนึ่งแปล
28 แต่ถ้าไม่มีผู้ใดแปลได้ก็ให้คนเหล่านั้นอยู่เงียบๆ ในที่ประชุม และให้พูดกับตัวเอง และทูลต่อพระเจ้า

ข้อที่ 28 กล่าวว่า “แต่ถ้าไม่มีผู้ใดแปลได้...” หรือหากไม่มีผู้แปลอยู่ตรงนั้น นั่นหมายความว่ามิคนที่เป็นผู้แปล

เราทำพลาดครั้งใหญ่ด้วยการคิดว่าภาษาแปลกๆ และการแปลมีไว้ใช้ในที่ประชุมเท่านั้น ในบางสถานการณ์ก็มีการแปลในที่ประชุมได้ แต่อย่างที่เราเห็นจากพระคำในข้อนี้ โดยหลักแล้วเป็นการแปลในชีวิตส่วนตัว

อย่างที่ผมกล่าวไป ผมแปลคำ

อธิษฐานของพระองค์มานานก่อนที่จะแปลในที่ประชุม เวลาผมแปลคำอธิษฐานในชีวิตส่วนตัวของผมเองก็เหมือนกับการขับรถยนต์ เวลาผมแปลในที่ประชุมก็เหมือนกับการขับรถยนต์ คือทั้งสองอย่างก็มีส่วนคล้ายกันแต่ไม่เหมือนกัน การแปลในที่ประชุมเป็นคนละตำแหน่ง คนละยานพาหนะ คนละพื้นที่กัน

ตอนที่ผมเริ่มแปลคำอธิษฐานของผมได้ในช่วงแรกๆ ผมก็แปลได้เท่านั้น ผมไม่สามารถไปแปลคำอธิษฐานของคนอื่นได้ ผมไม่สามารถแปล “ข้อความที่มาเป็นภาษาแปลกๆ ได้” แต่ในภายหลังผมได้รับของประทานใน “การแปลภาษาแปลกๆ”

ให้สังเกตว่าพระคำข้อนี้ไม่ได้กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นคนที่พูดภาษาแปลกๆได้นั้น ควรจะอธิษฐานขอของประทานในการแปลได้ด้วย” แต่กล่าวว่า “*ควรจะอธิษฐานขอให้แปลได้ด้วย*” แปลอะไร? แปลคำอธิษฐานของตนเอง เพื่ออะไร? เพื่อที่เขาจะสามารถ “...อธิษฐานด้วยใจและด้วยความคิด” ได้ สิ่งนี้ไม่ได้ทำให้คนนั้นเป็นผู้แปล แต่ทำให้เขาสามารถอธิษฐานด้วยพระวิญญาณได้

แม้ว่าผมจะได้รับของประทานในการแปลและกลายเป็นผู้แปลแล้ว ผมก็ยังไม่

สามารถแปลคำอธิษฐานของคนอื่นในชีวิตส่วนตัวของเขาได้ แต่ผมสามารถแปลถ้อยคำในที่ประชุมได้ทั้งหมด (ผมยังคงแปลถ้อยคำในที่ประชุมได้แม้ว่าผมจะไม่ค่อยแปลก็ตาม ส่วนใหญ่จะมีคนที่ได้รับของประทานในการแปลอยู่หลายคน ผมจึงปล่อยให้คนอื่นแปล)

ผมเรียนรู้จากประสบการณ์ว่าเมื่อมีคนพูดภาษาแปลกๆ ในที่ประชุม ผมสามารถแปลข้อความที่เป็นภาษาแปลกๆ นั้นได้หากผมตอบรับรองพระวิญญาณใน 1 โครินธ์ 14:27,28 เปาโลสรุปว่า ผู้แปลสามารถทำสิ่งนี้ได้ ท่านกล่าวไว้ว่า “*แต่ถ้าไม่มีผู้ใดแปลได้...*” หมายความว่าบางคนเป็นผู้แปล มีของประทานในการแปลในขณะที่คนอื่นไม่มี

หากไม่มีผู้แปลอยู่ในการประชุมและไม่มีใครสามารถแปลได้ในขณะนั้น ผู้ที่กล่าวข้อความที่เป็นภาษาแปลกๆ ควรอยู่ในความสงบ ซึ่งหมายความว่าผู้แปลสามารถแปลข้อความได้ตลอดเวลา

ในชีวิตอธิษฐานของผมเอง ผมไม่ได้แปลทุกคำอธิษฐานภาษาแปลกๆ ของผม แต่เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้าและตามความจำเป็นเท่านั้น

ในโรม 8:26 กล่าวว่า “*ในทำนองเดียวกัน พระวิญญาณก็ทรงช่วยเราเมื่อ*

เราอ่อนกำลังด้วย เพราะเราไม่รู้ว่าเรา
ควรจะอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร แต่พระ
วิญญาณทรงช่วยขอแทนเรา ในเมื่อเรา
คร่ำครวญอธิษฐานไม่เป็นคำ”

หากท่านไม่รู้ว่าควรอธิษฐานอะไร
ท่านสามารถอธิษฐานด้วยพระวิญญาณ
ได้และแปลคำอธิษฐานนั้น แล้วท่านจะ
รู้ถึงสิ่งที่ท่านอธิษฐาน เมื่อนั้นท่านก็จะ
อธิษฐาน “ด้วยวิญญาณและ.....และด้วย
ความคิด”

ผมเชื่อว่าผู้เชื่อทุกคนควรอธิษฐาน
ด้วยพระวิญญาณและ “ด้วยความเข้าใจ”
ไม่ใช่แค่อธิษฐานตามความเข้าใจเท่านั้น
แต่อธิษฐานตามที่แปลได้ เพื่อเขาจะได้
เข้าใจคำอธิษฐานด้วยพระวิญญาณ

✱

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

เหตุฉะนี้คนที่พูดภาษาแปลกๆ ได้
นั้น ควรจะอธิษฐานขอให้แปลได้ด้วย

— 1 โครินธ์ 14:13

ภาษาแปลกๆ

สำเนาแห่งการสรรเสริญ

ข้อพระคัมภีร์หลัก: 1 โครินธ์ 12:7-11; เอเฟซัส 5:18,19;
ยอห์น 7:37-39

ประเด็นหลัก: การพูดภาษาแปลกๆ คือ สำเนาที่ไม่ควรมีวันเหือดแห้ง
แต่ควรล้นอยู่ในชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา

ความรู้ในบทที่แล้วเป็นสิ่งจำเป็นและมีค่าต่อการอธิษฐานภาษาแปลกๆ ให้เรา
มาดูภาษาแปลกๆ แต่ละประเภทและวิธี
การใช้อย่างละเอียดกันในบทนี้

ภาษาแปลกๆ — หนึ่งในเก้าของของ ประทานแห่งพระวิญญาณ

1 โครินธ์ 12:7-11

7 การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่
ทุกคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

8 พระเจ้าทรงโปรดประทานโดยทาง
พระวิญญาณ ให้คนหนึ่งมีถ้อยคำประกอบ
ด้วยสติปัญญา และให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำ
อันประกอบด้วยความรู้ แต่เป็นพระ
วิญญาณองค์เดียวกัน

9 และให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อ แต่เป็น

พระวิญญาณองค์เดียวกัน และให้อีกคน
หนึ่งมีความสามารถรักษาค้นป่วยได้ แต่
เป็นพระวิญญาณองค์เดียวกัน

10 และให้อีกคนหนึ่งทำการอิทธิฤทธิ์
ต่างๆ และให้อีกคนหนึ่งเผยพระวจนะได้
และให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณ
ต่างๆ และให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาแปลกๆ
และให้อีกคนหนึ่งแปลภาษานั้นๆ ได้

11 สิ่งสารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์
เดียวกันทรงบันดาลและประทานแก่แต่ละ
คนตามชอบพระทัยพระองค์

พระคำตอนนี้นักกล่าวถึงของประทาน,
การสำแดงหรือวิธีซึ่งพระวิญญาณทรงใช้
สำแดงพระองค์เองออกมาถึงแก่อย่าง

ของประทานสามอย่างจากของ
ประทานทั้งหมดเป็นของประทานแห่งการ

หนูนึกจิตใจ หรือ ของประทานที่เกี่ยวข้องกับการพูด คือ การเผยแพร่พระวจนะ, ภาษาแปลกๆ, การแปลภาษาแปลกๆ นั้น ของประทานที่มีเสียงออกมาทั้งหมดนี้ได้รับการออกแบบมาเพื่อหนูนึกจิตใจในการนมัสการในที่ประชุม จากทั้งสามอย่างนี้ ภาษาแปลกๆ เป็นของประทานที่โดดเด่นที่สุด

ภาษาแปลกๆ ที่มาพร้อมการแปล เป็นของประทานที่โดดเด่นซึ่งเพิ่งเกิดขึ้นในยุคนี้ ของประทานแห่งพระวิญญาณอื่นๆ มีมาตั้งแต่ในพันธสัญญาเดิม แม้แต่ในชีวิตและพระราชกิจของพระเยซูเองมีของประทานแห่งพระวิญญาณอย่างอื่นสำแดงออกมาหมด เว้นแต่ภาษาแปลกๆ และการแปลเท่านั้น

เนื่องจากภาษาแปลกๆ ที่มาพร้อมการแปลเป็นของประทานที่โดดเด่นซึ่งเพิ่งเกิดขึ้นในยุคนี้ ของประทานทั้งสองอย่างนี้จึงสำแดงออกในคริสตจักรบ่อยครั้งกว่าของประทานอื่นๆ

“ภาษาแปลกๆ” คือ ถ้อยคำที่เหนือธรรมชาติซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานให้ เป็นภาษาที่ผู้พูดไม่เคยเรียนรู้หรือเข้าใจมาก่อน โดยปกติ ผู้ฟังก็จะไม่เข้าใจภาษาแปลกๆ นั้น แม้ว่าจะมีข้อยกเว้นในเรื่องนี้ด้วยก็ตาม มีบางครั้งที่

คนที่อยู่ตรงนั้นเข้าใจคำพูดของคนๆ หนึ่งที่กำลังพูดภาษาแปลกๆ

ผู้รับใช้ท่านหนึ่งเล่าให้ผมฟังถึงประสบการณ์ที่เขาได้รับขณะที่เทศนาอยู่ในพื้นที่ที่เขาทำพันธกิจในประเทศเม็กซิโก

เขากล่าวว่า “ผมเทศนาโดยมีมิชชันนารีซึ่งเป็นคนท้องถิ่นแปลคำเทศนาของผมเป็นภาษาสเปนอยู่ประมาณ 5 คืน คืนหนึ่ง หลังจากที่ผมเทศนาจบ สุภาพสตรีท่านหนึ่งเดินมาด้านหน้าเพื่อรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าลงมาเหนือเธอ และเธอเริ่มพูดภาษาอังกฤษอย่างสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่ผมเคยได้ยินมา ผมสามารถเข้าใจทุกอย่างที่เธอพูดได้ เธอไม่เคยไปโรงเรียนมาก่อนเลยในชีวิต และภาษาแม่ของเธอคือ ภาษาสเปน

“การได้ยินเธอพูดภาษาของผม ซึ่งก็คือภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่เธอไม่เคยเรียนมาก่อน เป็นหนึ่งในประสบการณ์ที่ทรงงามที่สุดเท่าที่ผมเคยมี เหตุการณ์นั้นได้ทำบางอย่างเพื่อผม ผมไม่เหมือนเดิมอีกเลยนับแต่นั้นมา”

อีกกรณีหนึ่งที่ผู้ฟังเข้าใจภาษาแปลกๆ แต่ผู้พูดไม่เข้าใจ เป็นเรื่องเกี่ยวกับสุภาพสตรีท่านหนึ่งซึ่งเป็นมิชชันนารีที่เดินทางไปยังประเทศอินเดีย

ในขณะที่เธออยู่ที่บ้านเนื่องจากลาพักจากงาน เธอได้เข้าร่วมงานประชุมหนึ่งที่สถาบันสอนพระคัมภีร์ นักศึกษาคนหนึ่งพูดข้อความเป็นภาษาแปลกๆ แต่ไม่มีการแปล ในขณะที่ทุกคนรอและสงสัยว่าทำไมจึงไม่มีการแปล มิซซันนารีท่านนั้นก็ยืนขึ้นและพูดว่า “นักศึกษาคณะนั้นพูดภาษาท้องถิ่นของอินเดีย ดิฉันเข้าใจทุกคำที่เขาพูด ข้อความนั้นมีไว้เพื่อดิฉัน และนั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงไม่มีการแปลพระเจ้าทรงตรัสกับดิฉันผ่านทางข้อความนี้ พระองค์บอกดิฉันว่า พระองค์ทรงต้องการให้ดิฉันกลับไปประเทศอินเดียและบอกดิฉันถึงสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้ดิฉันทำที่นั่น”

ภาษาแปลกๆ คือหลักฐานแรกของการบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์

การพูดภาษาแปลกๆ จะสำแดงออกเมื่อผู้คนได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ “เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงตั้งต้นพูดภาษาอื่นๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด” (กิจการ 2:4)

อย่างไรก็ตาม ผมจะไม่ได้เถียงกับคนที่อ้างว่ามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถึงแม้ว่าเขาจะไม่เคยพูดภาษาแปลกๆ เลย

ก็ตาม เมื่อคนคนหนึ่งบังเกิดใหม่พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พาพระราชกิจในการสร้างชั้นใหม่ และพระคัมภีร์บอกเราว่า “พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับวิญญาณจิตของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า” (โรม 8:16)

หลายปีก่อน ในขณะที่ยังเป็นศิษยาภิบาลหนุ่มที่หิวกระหายในสิ่งต่างๆ ที่เป็นของพระเจ้าซึ่งลึกลับมากยิ่งขึ้น ในขณะที่อ่านพันธสัญญาใหม่ ผมก็ได้ข้อสรุปว่า หากผมได้รับพระวิญญาณเดียวกันกับที่เหล่าสาวกได้รับในวันเทศกาลเพ็นเทคอสต์ ผมต้องการหมายสำคัญที่มาร่วมกับประสบการณ์นี้เช่นเดียวกับพวกเขาด้วย และหากผมไม่มีหมายสำคัญเช่นเดียวกับพวกเขา คือภาษาแปลกๆ ผมก็ไม่มีหลักฐานจากข้อพระคัมภีร์ที่บอกว่าผมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างเต็มที่เหล่าสาวกได้รับ

ขอบคุณพระเจ้าที่ผมได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นเดียวกับพวกเขาและพูดภาษาแปลกๆ ตามที่พระวิญญาณทรงประทานถ้อยคำให้

สมิธ วิลเลียมสเวิร์ธเคยแย้งอยู่ครั้งหนึ่งว่า เขาเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ถึงแม้ว่าในตอนนั้นเขาจะไม่ได้พูด

ภาษาแปลกๆ ก็ตาม

เมื่อเขาได้ยินว่าบางคนในคริสตจักรอีฟิสโคพอล (แองกลิคัน) พูดภาษาแปลกๆ กัน เขาก็ไปที่นั่นเพื่อจะดูเกี่ยวกับการพูดภาษาแปลกๆ เขาพบว่าศิษยาภิบาล ภรรยาของเขา และสมาชิกหลายคนของพวกเขาได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์

พวกเขาถามคุณวิกเกิลส์เวิร์ธว่า “คุณมีพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหรือยัง”

คุณวิกเกิลส์เวิร์ธตอบไปว่า เขามีพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว

“แล้วคุณพูดภาษาแปลกๆ ไหม” พวกเขาถาม

“ไม่ครับ แต่ผมก็เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์มากเท่าๆ กับคุณ!” เขาตอบ

หลังจากผ่านไปสักระยะ คุณวิกเกิลส์เวิร์ธเริ่มเห็นถึงความจำเป็นของการพูดภาษาแปลกๆ เขาไปยังบ้านพักศิษยาภิบาลของคริสตจักรอีฟิสโคพอลเพื่อขอให้ศิษยาภิบาลอธิษฐานเผื่อเขา แต่ศิษยาภิบาลท่านนั้นไม่อยู่บ้าน

อย่างไรก็ตาม ภรรยาของศิษยาภิบาลพูดกับเขาว่า “ดิฉันจะอธิษฐานเผื่อคุณเองค่ะ”

คุณวิกเกิลส์เวิร์ธพูดกับเธอว่า

“วางมือบนศีรษะผมและอธิษฐานที่ผมจะได้รับภาษาแปลกๆ”

“คุณไม่ได้ต้องการภาษาแปลกๆ” เธอพูด “แต่คุณต้องการพระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วคุณก็จะพูดภาษาแปลกๆ ได้เอง”

คุณวิกเกิลส์เวิร์ธแย้งว่า “แต่ผมมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่แล้วนะครับ!”

“ไม่เป็นไรค่ะ เพียงแค่คุณเข่าลง” ภรรยาของศิษยาภิบาลพูด เธอเหนื่อยกับการเถียงกับเขา

คุณวิกเกิลส์เวิร์ธคุกเข่าลง และในขณะที่เขาได้รับการวางมือ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าลงมาเหนือเขาและเขาก็เริ่มพูดภาษาแปลกๆ ภายหลังเขากล่าวว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ไขข้อโต้แย้งทั้งหมดให้ผม ผมถกเถียงและพูดคุยเรื่องนี้กับพวกเขาทุกวันว่าผมมีพระวิญญาณบริสุทธิ์มากเท่าๆ กับเขา เพียงแค่ครู่เดียวผมก็เห็นว่าผมไม่เคยเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เลยจริงๆ ผมเคยมีประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยมในฐานะที่เป็นผู้รับใช้ ขณะที่พระเจ้าทรงอวยพรผมและเจิมผมเพื่อจะเทศนา หลายคนได้รับความรอดและหายโรคด้วยซ้ำไป แต่ผมไม่เคยเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เลยจวบจนวันนั้น

“เมื่อคุณมีประสบการณ์ภายในพระ

วจนะของพระเจ้า คุณจะมีประสบการณ์
อยู่นอกขอบเขตของการถกเถียง ก่อน
หน้านี้ ผมมีเพียงการถกเถียง แต่เดี๋ยวนี้
ผมมีประสบการณ์กับพระเจ้า”

การปรนนิบัติด้วยภาษาแปลกๆ ใน
การประชุมกับการพูดภาษาแปลกๆ ใน
ชีวิตอธิษฐานของท่านที่ได้รับบัพติศมาใน
พระวิญญาณแล้วนั้นมีจุดประสงค์ที่แตก
ต่างกัน อย่างไรก็ตาม หัวใจสำคัญและ
แหล่งที่มาของภาษาแปลกๆ คือองค์พระ
วิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกัน

ภาษาแปลกๆ ในชีวิตอธิษฐานของผู้ เชื่อ

ผู้เชื่อที่ได้รับบัพติศมาใน พระ
วิญญาณบริสุทธิ์แล้วไม่จำเป็นต้องหยุด
พูดภาษาแปลกๆ หลังจากประสบการณ์
แรกของเขา เขายังสามารถใช้ภาษา
แปลกๆ ในการอธิษฐานส่วนตัวและ
นมัสการพระเจ้าต่อไปได้ แม้ว่าเขาไม่ได้
ถูกใช้ในการปรนนิบัติด้วยภาษาแปลกๆ
ในที่ประชุมก็ตาม

ศาสตราจารย์โฮวาร์ด คาร์เตอร์ ผู้
ก่อตั้งโรงเรียนพระคัมภีร์เพนเทคอสต์
ในประเทศอังกฤษที่เก่าแก่ที่สุดในโลก
กล่าวว่า “เราจะต้องไม่ลืมว่าการพูด
ภาษาแปลกๆ ไม่ได้เป็นเพียงหลักฐาน

แรกหรือหมายถึงสำคัญของการบัพติศมา
ในพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น แต่ยังเป็น
ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องไป
ตลอดชีวิตของคนๆ หนึ่งที่จะช่วยในการ
นมัสการพระเจ้า การพูดภาษาแปลกๆ
เป็นสายน้ำที่ไม่ควรมีวันเหือดแห้ง แต่ควร
ล้นอยู่ในชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา”

บางครั้ง เราพึงพอใจและรู้สึก
ชีวิตฝ่ายวิญญาณได้บรรลุลึก “ความ
สำเร็จ” แล้ว เพราะเราได้รับบัพติศมาใน
พระวิญญาณบริสุทธิ์และพูดภาษาแปลกๆ
มาระยะหนึ่งแล้ว

ครั้งหนึ่ง ศิษยาภิบาลท่านหนึ่งเล่า
ให้ผมฟังเกี่ยวกับชายหนุ่มคนหนึ่ง
ในคริสตจักรของเขาซึ่งแสวงหาการบัพติศ
มาในพระวิญญาณบริสุทธิ์มาโดยตลอด
เขามาร่วมงานประชุมฟื้นฟูของคริสตจักร
ทุกคืน และในที่สุดคืนหนึ่งเขาก็ได้รับบัพ
ติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลังจาก
นั้นเขาก็ไม่มาร่วมการประชุมอีกเลย เมื่อ
ศิษยาภิบาลถามเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาจึง
ตอบว่า “ทำไมนะหรือ ก็เพราะผมบรรลุใน
เรื่องนี้แล้วนะสิ!” แต่เราจะไม่มีความบรรลุ
ประสบการณ์นั้นเป็นเพียงแค่จุดเริ่มต้น
เท่านั้นเอง

เอเฟซัส 5:18, 19

18 และอย่ามาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้
เสียคน แต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ

19 จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลง
นมัสการ และเพลงสรรเสริญและสดุดีจาก
ใจของท่าน ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า

เปาโลเขียนข้อนี้ถึงผู้เชื่อที่บังเกิด
ใหม่และเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ใน
คริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เปาโลบอกพวก
เขาว่า “จงประกอบด้วยพระวิญญาณ”
เปาโลบอกพวกเขาว่าจงมาในพระ
วิญญาณไม่ใช่มาเหล้าองุ่น ภาษากรีก
กล่าวว่า “จงประกอบอยู่อย่างนั้น” อีกนัย
หนึ่งคือ ให้รักษาประสบการณ์ที่เกิดขึ้น
อย่างต่อเนื่องไว้ ให้เต็มจากพระวิญญาณ
เรื่อยไป

จากนั้น เปาโลได้ให้คุณลักษณะ
ของชีวิตที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณแก่ชาว
เอเฟซัส ดังนี้ “จงปราศรัยกันด้วยเพลง
สดุดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญ
และสดุดีจากใจของท่าน ถวายองค์พระผู้
เป็นเจ้า” (ข้อ 19)

เพลงสดุดีคือ บทกลอนในฝ่าย
วิญญาณหรือบทกวีสรรเสริญ อาจ
คล้องจองกันหรือไม่ก็ได้ แต่มีองค์
ประกอบของบทกลอนอยู่ด้วย องค์พระ
วิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานบทกลอน

นี้ให้โดยการคลงใจในขณะนั้น บทกลอน
นี้สามารถมาทางภาษาแปลกๆ และการ
แปลภาษาแปลกๆ หรือโดยการเพยพระ
วณะ

ยอห์น 7:37-39

37 ในวันสุดท้ายของงานเทศกาลซึ่งเป็น
วันใหญ่นั้น พระเยซูทรงยืนและประกาศ
ว่า “ถ้าผู้ใดกระหาย ผู้นั้นจงมาหาเราและ
ดื่ม”

38 ผู้ที่วางใจในเรา ตามที่มีคำเขียนไว้
แล้วว่า ‘แม่น้ำที่มีน้ำธารงชีวิต จะไหลออก
มาจากภายในผู้นั้น’

39 สิ่งที่พระเยซูตรัสนั้นหมายถึงพระ
วิญญาณ ซึ่งผู้ที่วางใจในพระองค์จะได้รับ
เหตุว่ายังไม่ได้ประทานพระวิญญาณให้
เพราะพระเยซูยังมิได้ประสพเกียรติกิจ

น้ำ คือแบบจำลองขององค์พระ
วิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูทรงยืนขึ้นใน
วันสุดท้ายของงานเทศกาลและบอกผู้คน
ให้เต็มจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์
กำลังหนุนใจเราให้ยังคงเปี่ยมด้วยพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ และการทำเช่นนี้ เราจะ
สามารถเอาชนะมารและความบาปของ
โลกนี้ได้ และเราสามารถดำเนินชีวิตอย่าง
เป็นที่พอพระทัยพระคริสต์ได้

“... จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ
อย่าสนองความต้องการของเนื้อหนัง” (กาลาเทีย 5:16)

✱

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้
เสียคน แต่จงประกอบด้วยพระ
วิญญาณ” - เอเฟซัส 5:18

การอธิษฐานด้วยมิติใหม่

ข้อพระคัมภีร์หลัก: 1 โครินธ์ 14:2, 4, 18

ประเด็นหลัก: ขณะที่เราอธิษฐานในฝ่ายวิญญาณ วิญญาณของเราไม่ได้ถูกจำกัดโดยขีดจำกัดของมนุษย์

บางคนถามว่า “อะไรคือประโยชน์ของการพูดภาษาแปลกๆ” และยังมีคนเหล่านั้นที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พูดภาษาแปลกๆ แต่ไม่เล็งเห็นถึงเหตุผลของการพูดภาษาแปลกๆ ต่อไปอีกในชีวิตอธิษฐานประจำวันของพวกเขา

เห็นได้ชัดเจนว่าพระเจ้าทรงคิดว่าการพูดภาษาแปลกๆ สำคัญมาก เพราะพระองค์ทรงดลใจให้เปาโลใช้พระธรรม 1 โครินธ์บทที่ 14 ทั้งบทพูดถึงหัวข้อนี้

แม้ว่าทุกคนจะเห็นด้วยเรื่องความสำคัญอย่างยิ่งยวดของการอธิษฐานก็ตาม แต่มีที่ใดในพระคัมภีร์ที่เราพบว่าเขียนถึงการอธิษฐานไว้ทั้งบทหรือไม่? การถวายเป็นสิบลดและทรัพย์สินพิเศษเป็นอีกหัวข้อหนึ่งที่มีความสำคัญ เราไม่สามารถทำพระราชกิจของพระเจ้าต่อไปได้โดยไม่มีเงิน แต่มีที่ใดในพระคัมภีร์ที่เขียนถึงหัวข้อนี้ไว้ทั้งบทหรือไม่? บัพติศมานั้นก็สำคัญเช่น

กัน แต่อีกครั้งแล้วที่เราไม่พบว่ามีการอธิบายที่ใดที่เขียนถึงหัวข้อนี้ไว้ทั้งบท

สิ่งที่ผมกำลังพูดอยู่นี้คือ พระเจ้าไม่ทรงใส่สิ่งต่างๆ ที่ไม่จำเป็นไว้ในพระวจนะของพระองค์ พระเจ้าไม่ได้ทรงให้พระคัมภีร์เต็มไปด้วยหัวข้อต่างๆ ที่ไม่สำคัญ ดังนั้น คำสอนเรื่องการพูดภาษาแปลกๆ จึงสำคัญและจำเป็นต่อคริสเตียนที่ประสงค์ความสำเร็จทุกๆ คน

พูดความลับต่อพระเจ้า

1 โครินธ์ 14:2, 4, 18

2 เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษาแปลกๆ ได้ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจได้ แต่เขาพูดเป็นความลึกลับฝ่ายพระวิญญาณ

4 ฝ่ายคนที่พูดภาษาแปลกๆ นั้นก็ทำให้ตนเองเจริญฝ่ายเดียว แต่ผู้เผยพระ

วจนะนั้นยอมทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้น

18 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาแปลกๆ มากกว่าท่านทั้งหลายอีก

ในข้อที่ 2 เมื่อเปาโลกล่าวว่า “เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษาแปลกๆ ได้ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า” เปาโลไม่ได้กำลังพูดถึงการปรนนิบัติด้วยภาษาแปลกๆ ในที่ประชุม แต่เขากำลังพูดถึงคริสเตียนที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณพูดภาษาแปลกๆ ในชีวิตอธิษฐานส่วนตัว (รวมถึงการอธิษฐานภาษาแปลกๆ ที่แทนอธิษฐานระหว่างการประชุมอธิษฐานในคริสตจักรด้วย เพราะเราไปที่แทนอธิษฐานเพื่อพูดคุยกับพระเจ้า)

เปาโลพูดต่อว่า “...แต่เขาพูดเป็นความล้าลึกฝ่ายพระวิญญาณ”

พระคัมภีร์ฉบับการแปลมอฟแฟต (Moffatt) แปลข้อนี้ว่า “...เขากำลังพูดความล้าลึกของพระเจ้าในฝ่ายวิญญาณ” พระเจ้าทรงออกแบบวิธีที่เราสามารถพูดคุยกับพระองค์ได้อย่างเหนือธรรมชาติ! ในฝ่ายวิญญาณ เราพูดความล้าลึกของพระเจ้าต่อพระองค์

ขณะที่ผมจัดงานประชุมขึ้นที่เมืองเมซา รัฐอริโซนา ศิษยาภิบาลเล่าเรื่องเด็ก

ชายชาวยิวคนหนึ่งให้ผมฟัง เขาไม่มีเพื่อนมากนัก เด็กผู้ชายคนหนึ่งในคริสตจักรจึงเป็นเพื่อนกับเขาและชวนเด็กคนนั้นไปโบสถ์กับเขา

ในตอนแรก เด็กผู้ชายชาวยิวนั้นนั้นปฏิเสธ เขาพูดว่าเขาไม่ได้เชื่อในพระคริสต์ แต่อย่างไรก็ตาม เขาเริ่มคิดว่าบางทีเขาก็ไม่ควรถือพิธีมากนัก เพราะเด็กผู้ชายคริสเตียนคนนี้เป็นเพียงคนเดียวที่ดีต่อเขา เขาจึงตกลงไปโบสถ์กับเด็กผู้ชายคนนั้น

ระหว่างการประชุม สุภาพสตรีคนหนึ่งลุกขึ้นและเริ่มพูดข้อความภาษาแปลกๆ ไม่มีการแปลใดๆ ศิษยาภิบาลเล่าให้ผมฟังว่า “ผมรออยู่สองสามนาที แต่เมื่อไม่มีการแปลสำหรับข้อความภาษาแปลกๆ นั้น เราก็ประชุมกันต่อในที่สุดขณะที่ผมจับมือกับผู้คนในช่วงท้ายของการประชุม เด็กผู้ชายชาวยิวนั้นก็ถามผมว่า ‘ผู้หญิงคนนั้นที่พูดกับผมเป็นใครหรือครับ?’

ในตอนแรก ผมไม่เข้าใจว่าเขาหมายถึงอะไร เขาจึงอธิบายต่อ ‘ผู้หญิงคนนั้นที่ยืนขึ้นในพิธีประชุมและพูดกับผมในภาษาของผม (ภาษาฮิบรู) และยังเรียกชื่อผมด้วย เธอบอกผมว่าผมกำลังคิดอะไรอยู่ เธอบอกผมว่าพระคริสต์คือพระ

เมสสิยาห์ และผมควรเชื่อในพระองค์'

ดูเหมือนว่าเขาจะไม่พอใจที่เธอพูดกับเขาโดยตรงต่อหน้าผู้คนมากมาย ผมจึงพูดกับเขาว่า 'ผู้หญิงคนนั้นเป็นแม่ม่ายที่มีการศึกษาเพียงแค่ว่า (เทียบเท่ากับ ป.5) เท่านั้น เธอรับจ้างซักผ้าเพื่อประทังชีวิต เธอพูดภาษาอื่นๆ ไม่ได้เลย ยกเว้นภาษาอังกฤษ'

"จากนั้นผมจึงเรียกผู้หญิงคนนั้นมาและแนะนำเธอให้เขารู้จักเพื่อที่เขาจะเห็นด้วยตัวเองว่าเธอเป็นผู้หญิงที่ไม่มีการศึกษาจริงๆ"

"คืนวันอาทิตย์ต่อมา เด็กผู้ชายขวยหัวกลับมาในพิธีประชุมอีก และในคืนนั้นเองที่เขาได้มอบหัวใจของเขาให้พระคริสต์"

เด็กผู้ชายขวยหัวคนนี้ต้อนรับพระคริสต์มาเป็นพระเมสสิยาห์และพระผู้ช่วยให้รอดของเขาซึ่งเป็นผลของการที่หญิงม่ายผู้ล่อมใจคนหนึ่งยอมต่อการทำงานองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำงานผ่านทางเธอให้พูดกับเด็กชายที่หลงหายคนนั้น

การเสริมสร้างในฝ่ายวิญญาณ

1 โครินธ์ 14:4 กล่าวว่า "ฝ่ายคนที่พูดภาษาแปลกๆ นั้น ก็ทำให้ตนเองเจริญฝ่ายเดียว..." ข้อนี้หมายความว่า เขา

เสริมสร้างตนเองขึ้นในฝ่ายวิญญาณ ในยูดา 20 กล่าวว่า "แต่ส่วนท่านที่รักทั้งหลายนั้น จงสร้างตัวของท่านขึ้นบนหลักคำสอนอันบริสุทธิ์ของท่านที่เชื่อกันอยู่ และจงอธิษฐานในพระวิญญาณบริสุทธิ์" (ฉบับการแปลอมตธรรมร่วมสมัยแปลข้อนี้ว่า จงเสริมสร้างกันขึ้นในความเชื่ออันบริสุทธิ์ที่ท่านมีอยู่)

ข้อนี้ไม่ได้กล่าวว่าการอธิษฐานในพระวิญญาณจะให้ความเชื่อแก่ท่าน แต่กล่าวว่า การอธิษฐานในพระวิญญาณจะเสริมสร้างท่านขึ้น "ในความเชื่ออันบริสุทธิ์" นี่เป็นเครื่องมือของการเสริมสร้างในฝ่ายวิญญาณ

ในขณะที่ผมเป็นศิษยาภิบาลที่คริสตจักรคอมมิวนิตีที่อยู่ไกลออกไปในชนบท ผมพักอยู่กับสามีภรรยาคู่หนึ่งในคริสตจักร ฝ่ายภรรยาป่วยหนักด้วยโรคแผลในกระเพาะอาหารจนไม่สามารถทานอะไรได้เลยเว้นแต่อาหารของเด็กทารกและนมที่ผสมไข่ดิบสองสามฟอง เธอยังมีปัญหาในการเก็บอาหารไว้ในกระเพาะอีกด้วย

จากนั้น เธอได้รับบำบัดศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมไม่ได้อยู่ที่นั่นในขณะนั้น แต่เธอเล่าให้ผมฟังถึงประสบการณ์ของการเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และการพูดภาษาแปลกๆ

ไม่มีใครวางมืออธิษฐานเพื่อการรักษาโรคให้เธอ แต่นับจากวินาทีที่เธอรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เธอก็หายดีในทันที และสามารถทานได้ทุกอย่างที่เธออยากจะทาน

แน่นอนว่าไม่มีใครสามารถจับผิดประสบการณ์ที่สามารถนำมาทั้งการรักษาและพระพรได้ สุภาพสตรีท่านนี้เป็นผู้เชื่อเป็นลูกของพระเจ้าที่ยอดเยี่ยม และเป็นคริสเตียนที่อุทิศทุ่มเท เธอเสริมสร้างตนเองขึ้นบนความเชื่ออันบริสุทธิ์โดยการอธิษฐานภาษาแปลกๆ และความเชื่อของเธอก็เริ่มทำงาน

ผมเคยเห็นเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นแล้วหลายครั้ง ผมเคยเห็นคนที่อยู่ในสภาพที่รักษาไม่หายรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ พูดภาษาแปลกๆ และหายโรคในทันที ซึ่งก่อนหน้านี้เราเคยอธิษฐานวางมือให้กับบางคน แต่พวกเขาก็ไม่ได้รับการรักษาให้หาย

เราว่าการพูดภาษาแปลกๆ เป็นการสร้างเสริมในฝ่ายวิญญาณให้คนๆ หนึ่งอย่างแท้จริง การพูดภาษาแปลกๆ หนุนจิตใจเขา เป็นการเสริมสร้างเขาขึ้น

มิติใหม่ในการสรรเสริญ

การพูดภาษาแปลกๆ เป็นวิธีหนึ่งที่

เราสามารถยกย่องสรรเสริญพระเจ้าได้ เราอ่านเรื่องของโครเนลิอุสและครอบครัวของเขาในกิจการ 10:46 *“เพราะเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดภาษาต่าง ๆ และยกย่องสรรเสริญพระเจ้า...”*

ผมปรนนิบัติรับใช้อยู่หลายปีก่อนที่จะได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในระหว่างหลายปีนั้น ผมมีบางช่วงเวลาที่ียอดเยี่ยมในการอธิษฐาน แต่มีหลายครั้งที่ผมออกไปจากการอธิษฐานอย่างผิดพลาด แม้ว่าผมจะได้รับพระพรก็ตาม ผมรู้สึกราวกับว่ายังมีบางอย่างขาดหายไป

ผมจะพยายามบอกพระเจ้าว่ารักพระองค์มากเพียงใด ใช้คำคุณศัพท์ทุกรูปแบบในการพรรณนา แต่ถ้อยคำของผมนั้นจะหมดลง ในวิญญาณของผม ผมรู้สึกว่ายังไม่ได้พูดในสิ่งที่ต้องการจะพูด นี่เป็นเพราะวิญญาณของผมต้องการอธิษฐานโดยแยกออกจากความเข้าใจ *“เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ ใจของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่ความคิดก็ไม่เป็นประโยชน์”* (1 โครินธ์ 14:14)

ทั้งหมดนี้เปลี่ยนไปเมื่อผมได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์และอธิษฐานในภาษาแปลกๆ เดียวนี้ผมสามารถสื่อสารกับพระเจ้าในมิติใหม่ได้ วิญญาณของผมไม่ได้ถูกจำกัดไว้ด้วยคำศัพท์ของโลกนี้อีก

ต่อไป แต่สามารถเห็นขึ้นเหนือขีดจำกัด
ของคำพุดมนุษย์ได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์
ซึ่งประทับอยู่ภายในทรงประทานความ
สามารถแก่วิญญาณของผมที่จะพุดในสิ่ง
ที่วิญญาณของผมต้องการจะพุด

ผมไม่สามารถเริ่มประเมินค่าของ
การอธิษฐานภาษาแปลกๆ ในชีวิตของ
ผมได้ ผมออกเดินทางเพื่อประกาศข่าว
ประเสริฐอยู่นานหลายปี และต้องอยู่ห่าง
จากครอบครัวของผมเป็นเวลานาน องค์
พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเตือนผมครั้ง
แล้วครั้งเล่าถึงความจำเป็นที่เกิดขึ้นใน
ครอบครัวของผม ผมจะตื่นขึ้นในเวลา
กลางคืนโดยการกระตุ้นของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ให้อธิษฐานเรื่องปัญหาซึ่งเกิดขึ้นที่
บ้าน ผมจะอธิษฐานทันทีโดยพุดว่า “ลูก
ไม่ว่าเกิดอะไรขึ้น ลูกไม่รู้ที่มาของปัญหา
นี้ แต่พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง”

ผมจะทูลขอองค์พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ซึ่งเป็นผู้ช่วยที่ประทับอยู่
ภายในผมให้ช่วยผมอธิษฐานเกี่ยวกับ
สถานการณ์นี้ในแบบที่ควรจะอธิษฐาน ไม่
ว่าเรื่องนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม จากนั้นผม
จึงเริ่มอธิษฐานในภาษาแปลกๆ

ผมอธิษฐานในภาษาแปลกๆ อยู่นาน
6 ชั่วโมง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้ผมรู้อยู่
บ่อยๆ ว่าผมกำลังอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่อง

ใดและอะไรคือคำตอบสำหรับเรื่องนั้น ไม่
ว่าพระองค์จะบอกผมหรือไม่ก็ตาม ผมก็
รู้ว่าคำอธิษฐานของผมถูกต้อง และในอีก
ไม่กี่วันผมก็ได้เห็นว่าคำอธิษฐานของผม
เกิดผลอย่างไรบ้าง

การอธิษฐานในฝ่ายวิญญาณเป็น
พระพรต่อชีวิตของผมอย่างมากจนผม
อยากหนุนใจคริสเตียนทุกคนที่จะทำให้
การอธิษฐานในฝ่ายวิญญาณเป็นส่วนหนึ่ง
ของชีวิตอธิษฐานของพวกเขาด้วยเช่นกัน

ผมอยากให้คุณรู้ถึงความชื่นชมยินดี
ของการร่วมสามัคคีธรรมในฝ่ายวิญญาณ
กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ผมอยากให้คุณ
อนุญาตให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยคุณ
เรื่องการอธิษฐานของคุณ ผมต้องการ
เชิญคุณให้เข้ามาและพุดคุยกับพระเจ้า
อย่างเหนือธรรมชาติ

พระเจ้าทรงต้องการทำสิ่งต่าง ๆ ให้
คุณมากกว่านี้ พระองค์ทรงต้องการพุดคุย
กับคุณในหนทางที่ดีกว่านี้

✱

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็น
ภาษาแปลกๆ ใจของข้าพเจ้า
อธิษฐาน...” - 1 โครินธ์ 14:14

การอธิษฐานทูลขอ และการอธิษฐานอุทิศถวายตน

ข้อพระคัมภีร์หลัก: มัทธิว 21:22; มาระโก 11:24; ลูกา 22:42

ประเด็นหลัก: พระเจ้าทรงห่วงใยทุก ๆ เรื่องที่เกี่ยวกับเรา และพระองค์ทรงจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความจำเป็นของเรา ผ่านการอธิษฐาน

พระธรรมเอเฟซัส 6:18 ในฉบับการแปลคิงส์เจมส์อ่านว่า “จงอธิษฐานวิงวอนทุกอย่างและจงขอโดยพระวิญญาณทุกเวลา...” ฉบับการแปลมอฟเฟตต์อ่านว่า “จงอธิษฐาน... ด้วยการอธิษฐานทุกรูปแบบ” อีกฉบับการแปลหนึ่งกล่าวว่า “จงอธิษฐานด้วยการอธิษฐานทุกประเภท...”

ในบทนี้เราจะดูเรื่องการอธิษฐานบางประเภทที่อยู่ในพันธสัญญาใหม่

เกมการแข่งขันจำนวนมากมายถูกจัดประเภทอยู่ในหมวดของ “กีฬา” ฉันทิโดโดยบ่อยครั้งการอธิษฐานประเภทต่าง ๆ ก็ถูกนำมาจัดรวมกันอยู่ในหมวดของ “การอธิษฐาน” ฉันทัน

เราจำเป็นต้องตระหนักว่ากฎกติกาที่ใช้ในเกมการแข่งขันแต่ละเกมต่างฉันทิโด หลักการ กฎต่าง ๆ และกฎฝ่าย

วิญญาณที่ใช้กับการอธิษฐานประเภทต่าง ๆ ก็ต่างกันฉันทันนั้น ในแวดวงกีฬา กฎกติกาที่ใช้ในการแข่งขันเบสบอลก็ไม่สามารถนำมาใช้กับการแข่งขันฟุตบอลได้

เจ้าของบ้านท่านหนึ่งพาแขกของท่านที่มาจากทวีปยุโรปไปชมการแข่งขันอเมริกันเบสบอลในเมืองนิวยอร์ก แขกท่านนี้ไม่รู้จะโรมากันเกี่ยวกับการแข่งขันนี้เพราะในประเทศของเขาไม่มีการแข่งขันประเภทนี้ และเขาต้องถามคำถามหลายข้อเพราะไม่เข้าใจศัพท์เฉพาะ เขาค้นเคยกับกีฬาที่ค่อนข้างต่างไปจากการแข่งขันนี้ และรู้ว่ากฎกติกาต่าง ๆ ที่เหมือนกันนั้นใช้ไม่ได้กับทุกกรณี

ในฝ่ายวิญญาณก็เช่นกัน หลักการต่าง ๆ ที่ใช้กับการอธิษฐานประเภทหนึ่งอาจไม่สามารถใช้ได้กับการอธิษฐาน

ประเภทอื่นๆ และคุณจะสับสนอย่างมาก หากคุณพยายามใช้กฎผิดข้อกับการอธิษฐานประเภทใดประเภทหนึ่ง

การอธิษฐานประเภทแรกที่เราจะศึกษากันในบทนี้คือ การอธิษฐานทูลขอ

การอธิษฐานทูลขอ

มัทธิว 21:22

22 สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้

มาระโก 11:24

24 เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใดจงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น

การอธิษฐานที่คริสเตียนใช้กันบ่อยที่สุดคือการอธิษฐานทูลขอ เรามักจะทูลขอพระเจ้าให้ทำบางอย่างเพื่อเราเสมอ ซึ่งแน่นอนว่าการอธิษฐานเช่นนี้ถูกต้องตามพระคัมภีร์ เนื่องจากพระเยซูทรงบอกเราไว้ในมัทธิว 21:22 ว่า “... อธิษฐานขอด้วยความเชื่อ...”

การอธิษฐานทูลขอต้องเป็นการอธิษฐานด้วยความเชื่อ ซึ่งโดยหลักๆ จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัย ความต้องการ และปัญหาส่วนตัว เป็นการศึกษาว่าคุณอธิษฐานเพื่อตนเองไม่ใช่คนอื่นอธิษฐาน

เพื่อคุณหรือเห็นพ้องต้องกันกับคุณในการอธิษฐาน

เมื่อคุณอธิษฐานทูลขอ ให้เชื่อว่า คุณได้รับ หากคุณทำเช่นนั้นคุณจะได้รับสิ่งที่คุณทูลขอ พระเจ้าทรงห่วงใยต่อความต้องการของเราและทรงต้องการจัดเตรียมสิ่งเหล่านั้นให้แก่เรา

ให้สังเกตว่าในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงสัญญาแก่ประชากรของพระองค์มากกว่าพระพรฝ่ายวิญญาณ พระองค์ทรงสัญญากับพวกเขาว่าพวกเขาจะจำเริญทั้งในด้านการเงินและด้านวัตถุ พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่าทรงนำความเจ็บป่วยออกไปจากท่ามกลางพวกเขา และจะทรงประทานชีวิตยืนยาวให้ “...เราจะให้เจ้ามีอายุยืนนาน” (อพยพ 23:26) พระองค์ยังตรัสกับพวกเขาอีกด้วยว่า หากพวกเขาเชื่อรักษาศรัทธาพระบัญญัติของพระองค์ พวกเขาจะได้กินผลดีแห่งแผ่นดิน (อิสยาห์ 1:19)

พระเจ้าทรงสนพระทัยประชากรของพระองค์ในทุกวันนี้มากเท่าๆ กันกับในสมัยนั้น พระองค์ทรงห่วงใยทุกๆ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเรา พระองค์ทรงสัญญากับเราใน 3 ยอห์น 2 ว่า “ท่านที่รัก ข้าพเจ้าอธิษฐานขอให้ท่านมีผลานิรมิต สมบูรณ์ และเจริญสุขทุกประการ อย่าง

จิตวิญญาณของท่านจำวิญญาณอยู่นั้น”

พระเยซูตรัสว่า “เหตุฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนบาปยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะประทานของดีแก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์” (มัทธิว 7:11) เราจำเป็นต้องตระหนักว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ความจำเป็นของเราทั้งในฝ่ายวิญญาณ ร่างกาย และวัตถุได้รับการจัดเตรียม

บางคนคิดว่าพวกเขาควรจบทุก ๆ การอธิษฐานด้วยประโยคนี้ “ถ้าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์” พวกเขาอ้างว่านี่คือวิธีที่พระเยซูทรงอธิษฐาน อย่างไรก็ตาม พระเยซูทรงอธิษฐานด้วยวิธีนี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น นั่นคือตอนที่พระองค์ทรงอธิษฐานในสวนเกทเสมนี

ในทางกลับกัน ขณะที่พระองค์ทรงประทับยืนอยู่ที่อุโมงค์ฝังศพของลาซารัส พระองค์ไม่ได้ทรงตรัสว่า “ถ้าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์” แต่กลับตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ ที่พระองค์ทรงโปรดฟังข้าพระองค์” (ยอห์น 11:41-43) จากนั้นจึงตรัสสั่งลาซารัสให้ออกมา

การอธิษฐานที่ทำให้ลาซารัสฟื้นขึ้นจากตายเป็นการอธิษฐานเพื่อ

เปลี่ยนแปลงบางอย่าง เมื่อใดก็ตามที่เราอธิษฐานเพื่อเปลี่ยนแปลงบางอย่าง เราไม่จำเป็นต้องใส่คำว่า “ถ้า” เข้าไปในคำอธิษฐานของเรา หากเราใส่คำว่า “ถ้า” เข้าไปด้วย เรากำลังใช้กฎผิด และคำอธิษฐานของเราจะไม่เกิดผล แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เราจำเป็นต้องกล่าวอ้างพระสัญญาของพระเจ้าสำหรับการทูลขอของเราและเชื่อว่าเราได้รับสิ่งนั้นแล้ว

คำอธิษฐานของพระเยซูในสวนเกทเสมนีที่พระองค์ทรงใช้คำว่า “ถ้า” เป็นการอธิษฐานอุทิศถวายตน

การอธิษฐานอุทิศตน

ลูกา 22:42

“ว่า พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์พอพระทัย ขอให้ถวายนี้อันเนื่องพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดีอย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์เถิด”

ในสวนเกทเสมนี พระเยซูคริสต์ทรงอธิษฐานด้วยการอธิษฐานยอมจำนน อุทิศและมอบถวายตนดังนี้ “... ถ้าพระองค์พอพระทัย... แต่อย่างไรก็ดีอย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์...” พระองค์ทรงต้องการทำในสิ่งที่พระบิดาทรงต้องการให้ทำ

นั่นไม่ใช่การอธิษฐานทูลขอ ไม่ใช่
การอธิษฐานเพื่อที่จะได้รับบางอย่าง
หรือเปลี่ยนแปลงบางอย่าง แต่เป็นการ
อธิษฐานอุทิศตน

เมื่อเราอุทิศชีวิตของเราให้พระเจ้า
ทรงใช้ ที่เราจะไปทุกที่และทำทุกอย่าง
ตามที่พระองค์ทรงต้องการให้เราทำ เรา
จึงจะใช้การอธิษฐานประเภทนี้ ในการ
อธิษฐานอุทิศตนและการอธิษฐานมอบ
ถวาย เราจึงจะอธิษฐานว่า “ถ้าเป็นน้ำ
พระทัยของพระองค์”

อย่างไรก็ตามเมื่อมาถึงเรื่องของการ
เปลี่ยนแปลงบางอย่างหรือต้องการบาง
อย่างจากพระเจ้า เราจะไม่อธิษฐานว่า
“ถ้าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์” เพราะเรา
มีพระวณะของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนั้น
อยู่แล้ว เรารู้ว่าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์
ที่ความจำเป็นต่าง ๆ ของเราได้รับการจัด
เตรียม

✱

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“จงอธิษฐานวิงวอนทุกอย่าง จง
ขอโดยพระวิญญานทุกเวลา ทั้งนี้จึง
ระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง จง
อธิษฐานเพื่อธรรมิกชนทุกคน”

- เอเฟซัส 6:18

การอธิษฐานด้วยการนมัสการ (ตอนที่ 1)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: กิจการฯ 13:1-4

ประเด็นหลัก: ขณะที่หัวใจซึ่งยอมจำนนถวายคำสรรเสริญมอบแด่พระเจ้า องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสำแดงพระองค์เองท่ามกลางพวกเขา

ในบทที่ผ่านมาเราได้เรียนรู้ว่าคำอธิษฐานส่วนใหญ่ของเราจัดอยู่ในประเภทการอธิษฐานทูลขอ

เราหลายคนเป็นเหมือนเด็กชายตัวน้อยที่อธิษฐานว่า “พระเจ้า ผมชื่อจิมมี และผมจะรับทุกอย่างที่พระองค์มอบให้ผม!” ดูเหมือนว่านี่เป็นการอธิษฐานเพียงประเภทเดียวที่เรารู้ และหากนี่เป็นการอธิษฐานเพียงประเภทเดียวที่เรากำลังอธิษฐานอยู่ ผมก็สงสัยว่าพระเจ้าไม่เคยเบื่อบ้างเลยหรือที่ได้ยินเพียงคำอธิษฐานที่พูดคำว่า “ขอทรงประทานให้ลูกด้วยเถิด”

เราจำเป็นต้องใช้เวลาที่จะรอคอยพระเจ้าและที่จะปรนนิบัติพระองค์ เป็นช่วงเวลาที่เราไม่ได้ทูลขอสสิ่งใดจากพระองค์เลย

ไม่เพียงแต่เราจำเป็นต้องปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตอธิษฐานส่วนตัวของเราเท่านั้น แต่เราจำเป็นต้องปรนนิบัติพระองค์กันเป็นกลุ่มด้วย เราได้อ่านเรื่องราวของกลุ่มคนในพันธสัญญาใหม่ที่ได้จัดการประชุมเช่นนั้นขึ้น

กิจการฯ 13:1-4

1 คราวนั้นในคริสตจักรที่อยู่ในเมืองอันทิโอก มีบางคนที่เป็นผู้พยากรณ์และอาจารย์ มีบาร์นาบัส ลิเมโอนที่เรียกว่านิเกอรกับลูซิอัสชาวเมืองไซริน มานาเอน ผู้ได้รับการเลี้ยงดูเติบโตขึ้นด้วยกันกับเฮโรดเจ้าเมืองและเซาโล

2 เมื่อคนเหล่านั้นกำลังนมัสการพระเจ้าและถืออดอาหาร พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า “จงตั้งบาร์นาบัสกับ

เขาโลไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำ
นั้น”

3 เมื่อถือดอกอาหารอธิษฐาน และวางมือ
บนบารนาบัสกับเขาโลแล้ว เขาก็ใช้ท่าน
ไป”

4 เหตุฉะนั้นท่านทั้งสองที่ได้รับใช้จาก
พระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงลงไปเมืองเฮลเคีย
และได้เล่าเรื่องราวจากที่นั่นไปยังเกาะไซปรัส

ในปัจจุบันนี้เมื่อคริสเตียนรวมตัวกัน
เพื่อการประชุมของคริสตจักร เรามักจะ
ปรนนิบัติซึ่งกันและกัน การประชุมของเรา
ถูกออกแบบมาเช่นนั้น มีน้อยเพลงที่จะ
ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า เราปรนนิบัติ
กันและกันด้วยบทเพลง แม้ในขณะที่นัก
ร้องเดี่ยวร้องเพลงพิเศษในที่ประชุม เราก็ก
ไม่ได้กำลังปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่
กำลังปรนนิบัติกันและกัน

โดยหลักๆ แล้วการอธิษฐานของเรา
เป็นการทูลขอ เราทูลขอองค์พระผู้เป็น
เจ้าให้ทรงเคลื่อนไหวท่ามกลางเรา ให้
ทรงสำแดงพระองค์เองในหมู่พวกเรา และ
ทูลขอพระองค์ให้ทรงจัดเตรียมแก่ความ
จำเป็นของเราแต่ละคน

เมื่อผู้รับใช้ยืนขึ้นเพื่อจะพูด เขาไม่
ได้ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่ปรนนิบัติ
ที่ประชุม เมื่อการประชุมจบลง หากเรา

มีเวลาที่จะรอคอยพระเจ้าในการอธิษฐาน
โดยปกตินี้คือช่วงเวลาที่จะมีการอธิษฐาน
ทูลขออีกครั้งหนึ่ง

ดังนั้น เราไม่ได้ไปคริสตจักรเพื่อ
ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ไปเพื่อ
อธิษฐานและแสวงหาพระเจ้าเพื่อตัวเรา
เอง

อย่างไรก็ตาม คริสเตียนที่เราอ่าน
เรื่องราวของพวกเขามาในพระธรรมกิจการ
บทที่ 13 พวกเขามารวมตัวกันและ “...
นมัสการพระเจ้าและถือดอกอาหาร” มี
มากกว่าหนึ่งคนที่มีส่วนกับเรื่องนี้เพราะ
ในข้อนี้กล่าวว่า “เมื่อคนเหล่านั้นกำลัง
นมัสการพระเจ้าและถือดอกอาหาร...” นี่
คือการอธิษฐานด้วยการนมัสการที่แท้จริง

พระเจ้าทรงปรารถนาคำสรรเสริญจาก มนุษย์

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นเพื่อจะ
มีใครสักคนที่จะร่วมสามัคคีธรรมกับ
พระองค์ได้ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น
เพื่อความพึงใจของพระองค์เอง เป็นความ
จริงที่พระเจ้าทรงห่วงใยเราและต้องการ
จัดเตรียมให้แก่ความจำเป็นทุกอย่าง
ของเรา แต่มากไปกว่านั้นพระองค์ทรง
ต้องการความรัก การนมัสการและการ
สามัคคีธรรมจากเรา

เราบังเกิดจากพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา ไม่มีพ่อแม่คนไหนในโลกที่จะมีความสุขกับการร่วมสามัคคีธรรมกับลูก ๆ ของตนมากไปกว่าที่พระเจ้าทรงปิติยินดีกับการร่วมสามัคคีธรรมกับลูก ๆ ของพระองค์

ในการประชุมฟื้นฟูที่เราจัดขึ้นครั้งหนึ่ง ผมตัดสินใจทำบางอย่างที่ต่างออกไป หลังจากที่เราประชุมกันได้ประมาณหกสัปดาห์ คินหนึ่งผมประกาศกับที่ประชุมว่า “ให้เราจัดการประชุมที่ต่างออกไปบ้าง สามคืนจากเวลาสองสัปดาห์ที่เหลืออยู่ ผมต้องการให้พวกเรามาร่วมตัวกันเพื่อปรนนิบัติพระเจ้า”

ผมอธิบายว่า “ผมอาจจะอ่านจากข้อพระคัมภีร์เพียงเล็กน้อยและให้ความเห็นนิดหน่อย แต่ผมจะไม่เทศนา เราจะไม่ทูลขอพระเจ้าให้ทรงทำอะไรเลย เราจจะรวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อรอคอยพระเจ้า ปรนนิบัติพระองค์และนมัสการพระองค์ หากคุณไม่ต้องการอธิษฐานในลักษณะนี้ โปรดอย่ามาร่วมการประชุมในสามคืนนั้น”

ผมพูดเสริมอีกว่า “ผมไม่ได้ต้องการให้เรามาและรอคอยพระองค์เพียงแค่นานเท่าเท่านั้น ผมต้องการให้เรามาด้วยความคิดว่าเราจะรอคอยพระเจ้าในการ

อธิษฐานอย่างน้อยหนึ่งชั่วโมงและอาจจะมากกว่านั้น เราจะปรนนิบัติพระเจ้าสรรเสริญพระองค์ บอกพระเจ้าว่าเรารักพระองค์มากเพียงใด และขอบพระคุณพระองค์สำหรับความดีงามและพระเมตตาของพระองค์

คน ๆ หนึ่งอาจคาดหวังว่าจะมีคนกลุ่มใหญ่ล้มลงในสามคืนนั้นแต่พวกเขาก็ไม่ได้ล้ม มีคนมาสรรเสริญนมัสการพระเจ้ามากเท่าๆ กับคืนอื่นๆ ผมพบว่าผู้คนต้องการรอคอยพระเจ้า และในบรรยากาศเช่นนั้นพระเจ้าทรงปรนนิบัติเราในหนทางที่ไม่ธรรมดา ผมเชื่อว่าเราพลาดพระพรหลายประการไปเพราะเราไม่ได้ใช้เวลาที่จะเข้าไปอยู่ในท่าที่ถูกต้องในการนมัสการและการปรนนิบัติพระเจ้า

พลังของการสรรเสริญ

ผมอยากให้คุณสนใจข้อเท็จจริงที่ว่า นี่คือนิยามที่พระเจ้าทรงสามารถเคลื่อนได้ เราได้อ่านในกิจการ 13:2 ที่กล่าวว่า “เมื่อคนเหล่านั้นกำลังนมัสการพระเจ้าและถืออดอาหาร **พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า...**” ด้วยหัวใจที่เปี่ยมด้วยความรักและคำสรรเสริญ ยอมจำนนต่อพระเจ้า องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง

สามารถสำแดงพระองค์เองและเปิดเผย
น้ำพระทัยและการทรงนำของพระเจ้าแก่
ชีวิตลูกๆ ของพระองค์

ผู้รับใช้คนหนึ่งเล่าให้ผมฟังถึง
ประสบการณ์ที่เขาเคยประสบครั้งหนึ่ง
ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพลังของการสรรเสริญ
ช่วงแรกๆ ในงานรับใช้ของเขา ขณะที่ยัง
เป็นนักประกาศหนุ่ม เขาได้พักอยู่ที่บ้าน
ของศิษยาภิบาลในระหว่างการประชุม
ฟื้นฟูครั้งหนึ่งของเขา

ในคืนหนึ่ง มีโทรศัพท์มาขอให้
ศิษยาภิบาลไปอธิษฐานเพื่อทารกคน
หนึ่งที่กำลังชัก ศิษยาภิบาลถูกเรียก
ตัวออกไปเทศนาในพิธีไว้อาลัยที่นอก
เมือง แต่ภรรยาของศิษยาภิบาลขอให้นัก
ประกาศหนุ่มคนนั้นไปกับเธอด้วยพร้อมทั้ง
คริสเตียนที่สัตย์ซื่ออีกสองสามคนเพื่อจะ
อธิษฐานให้เด็กคนนั้น

เขาได้เล่าประสบการณ์ก่อนหน้านี้นี้ว่า
“เรากล่าวห้ามมาร อธิษฐานกันอย่างสุด
เสียง และโบกไม้โบกมือ บางครั้งเรารู้สึก
ว่าจำเป็นต้องทำให้พระเจ้าฟังคำอธิษฐาน
ของเรา หลังจากที่เราอธิษฐานกันอย่าง
หนักประมาณสี่สิบนาที เด็กคนนั้นก็ไม่ต
ขึ้นแต่ยังคงชักอยู่

“ผมทำทุกอย่างเท่าที่ผมรู้ ผมทำทุก
อย่างเท่าที่เคยเห็นคนอื่น ๆ ทำ แต่ไม่มี

อะไรเกิดขึ้นเลย จากนั้นเสียงของพวกเขา
เราก็ก้มลงและภรรยาของศิษยาภิบาล
เริ่มพูดอย่างเบาๆ ว่า ‘สรรเสริญพระเจ้า
สรรเสริญพระเจ้า’ และคำสรรเสริญก็หลั่ง
ไหลออกมาจากปากของเธอ เธอยังคง
อยู่ในวิญญานแห่งการสรรเสริญต่อไป
อีกประมาณสิบนาที ในที่สุด เราทุกคนก็
เกาะเกี่ยวไปกับเธอทีละคนๆ จนกระทั่ง
ทุกคนสรรเสริญพระเจ้า อาการชักของ
เด็กคนนั้นหยุดลงและเขาก็นอนหลับไป
ท่ามกลางบรรยากาศเช่นนั้น

“เราเย็นชื่นชมนินที่อยู่รอบๆ แต่ขณะ
ที่เราคุยกันอยู่ เด็กก็ตื่นและกลับไปชัก
อีก พวกเราต่างตกใจและเริ่มอธิษฐาน
และกล่าวห้ามมาร เราเจิมเด็กคนนั้นด้วย
น้ำมันและวางมือให้เขา เราทำตามวิธีทั่ว
ไปทุกๆ วิธีอีกครั้ง แต่ดูเหมือนไม่มีอะไร
ช่วยได้เลย

“จากนั้นเมื่อเราเจียบบลงอีก ภรรยา
ของศิษยาภิบาลก็เริ่มสรรเสริญพระเจ้า
ปรนนิบัติพระองค์และบอกพระองค์ว่าเธอ
รักพระองค์มากเพียงใด เราทุกคนต่างทำ
เช่นนั้นด้วย ไม่นานนักอาการชักของเด็ก
ชายคนนั้นก็หยุดลงและเขาก็หลับไป เขา
หายเป็นปกติทั้ง ในคืนนั้นเองที่ผมได้เห็น
พลังของการสรรเสริญ

นี่เป็นกรณีที่มีการอธิษฐานด้วยการ

นมัสการได้ผลในขณะที่วิธีการอื่นๆ ไม่ได้ผล
อย่างที่คริสตจักรในยุคแรกได้
“ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า” พระ
วิญญาณบริสุทธิ์ได้เคลื่อนไหวและสำแดง
ฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

✱

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“เขาทั้งหลายจึงกลับไปยังกรุง
เยรูซาเล็มมีความยินดีเป็นอันมาก
เขาทั้งหลายอยู่ในพระวิหารทุกวัน
สรรเสริญพระเจ้า” - ลูคา 24:52, 53

การอธิษฐานด้วยการนมัสการ (ตอนที่ 2)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: กิจการฯ 16:22-25; 2 พงศาวดาร 20:15, 17-19, 21, 22; ลูกา 24:50-53

ประเด็นหลัก: การสรรเสริญคือคุณลักษณะของคริสตจักรยุคแรก

ในพระธรรมกิจการฯ บทที่ 16 เรามีเรื่องราวของเปาโลและซิลาสในเมืองฟีลิปปี เราได้อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการถูกจับกุมของพวกเขา ว่าพวกเขาถูกโบยตีหลายครั้งและถูกจำไว้ในคุกอย่างไร

กิจการฯ 16:22-25

22 ประชาชนก็ได้ฮือกันขึ้นเล่นงานเปาโลและซิลาส เจ้าเมืองได้กระชากเสื้อของท่านทั้งสองออก และสั่งให้โบยด้วยไม้เรียว

23 ครั้นโบยหลายทีแล้วจึงให้จำไว้ในคุก และกำขบนายคุกให้รักษาไว้ให้มั่นคง

24 นายคุกเมื่อรับสั่งอย่างนั้นแล้วจึงพาเปาโลกับซิลาสไปจำไว้ในห้องชั้นใน เอาเท้าใส่ขื่อไว้แน่นอน

25 ประมาณเที่ยงคืน เปาโลกับซิลาสก็

อธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า นักโทษทั้งหลายในคุกก็ฟังอยู่

บทเพลงยามเที่ยงคืน

ผมต้องการให้มุ่งความสนใจไปที่

ข้อ 25 “...เปาโลกับซิลาสก็อธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า...” อะไรทำให้พวกเขาทั้งสองมีความสุขจนอยากจะร้องเพลง? แน่นอนว่าไม่มีสิ่งใดปกติสำหรับพวกเขาเลย

พวกเขาได้ประกาศข่าวประเสริฐและได้รับสิ่งใด? พวกเขาถูกนำตัวมาหาเจ้าเมือง ถูกจับกุมและโบยตี และถูกจำไว้ในคุกโดยที่เท้าของพวกเขาถูกล่ามโซ่ติดตรวนไว้

ผ่านหลังของพวกเขาเจ็บปวดและ

มีเลือดไหล ทุกส่วนในร่างกายของพวกเขา
เขาระบม แต่พวกเขานั่งเฝ้าครวญ บ่น
อยู่ในคุกและร้องว่า “เหตุใดเรื่องนี้จึงต้อง
เกิดกับพวกเรา?” หรือเปล่า ไม่ใช่เลย
พระคัมภีร์กล่าวว่าพวกเขา “ร้องเพลง
สรรเสริญพระเจ้า”

หากพวกเขาเป็นเหมือนเราบางคน
ในปัจจุบันนี้ ข้อพระคัมภีร์นี้คงจะอ่าน
ได้ว่า “ประมาณเที่ยงคืน เปาโลกับสิลาส
ก็นั่ง คร่ำครวญและสะอึกสะอื้น สงสัยว่า
เหตุใดพระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เรื่องนี้เกิด
ขึ้นกับพวกเขา” บทสนทนาของพวกเขา
คงจะเป็นเช่นนี้

“เปาโล ท่านยังอยู่หรือไม่?”

“ใช่ ข้ายังอยู่ ข้าจะไปอยู่ที่ไหนได้อีก
หรือ?”

“แผ่นหลังที่นำเวทนาของข้าทำให้ข้า
เจ็บปวดเหลือเกิน ข้าไม่เข้าใจเลยว่าเหตุ
ใดพระเจ้าจึงทรงให้เรื่องนี้เกิดขึ้นกับเรา
พระองค์ทรงทราบดีว่าข้าพยายามรับใช้
พระองค์อยู่และข้าได้ทำอย่างดีที่สุดแล้ว”

ท่าที่เช่นนี้คงจะทำให้พวกเขาลำลึก
เข้าไปในปัญหามากขึ้นแทนที่จะออกมา
จากปัญหานั้น!

จากเรื่องนี้เราสามารถเรียนรู้บาง
อย่างจากเปาโลและสิลาส พวกเขาตกอยู่ใน
ปัญหา เจ็บปวด และติดอยู่ในคุก สรุปร

แล้วนี่คือสถานการณ์ที่ลึ้นหัวง เราไม่อาจ
โทษพวกเขาที่ท้อใจได้ อย่างไรก็ตาม
ที่บางคนได้กล่าวไว้ว่าเปาโลและสิลาส
เข้าไปในคุกแต่พวกเขาไม่อนุญาตให้คุก
เข้ามาอยู่ในพวกเขา

นี่คือเหตุผลที่หลายคนพ่ายแพ้
ปัญหาเกิดขึ้นได้กับทุกคน แต่ท่าทีของเรา
ที่มีต่อปัญหานั้นเป็นสิ่งที่สร้างความแตกต่าง
ระหว่างชัยชนะกับความพ่ายแพ้ วิธีที่
เรามองสถานการณ์ทำให้เกิดความแตกต่าง
ว่าเราจะออกมาได้หรือไม่

ในตัวอย่างของเปาโลและสิลาสเรา
สามารถพบความช่วยเหลือในยามมืดมิด
ได้ ในยามที่เจอกับการทรมาน และใน
ยามที่พายุแห่งชีวิตโถมเข้าใส่คุณเพื่อจะ
พัดให้คุณตกลงไปจากเรือ

เปาโลและสิลาสไม่ได้กำลังพักนอน
อยู่ในเมืองฟิลิปปี พวกเขาอยู่ที่เมืองนั้น
เพื่อทำงานของพระเจ้า พวกเขาไม่ได้ออก
นอกน้ำพระทัยพระเจ้า

สิ่งแรกที่บางคนมักจะคิดถึงเมื่อ
ความทุกข์ยากเกิดขึ้นคือ พวกเขาต้องอยู่
นอกน้ำพระทัยของเจ้าอย่างแน่นอน ไม่
เช่นนั้นเรื่องนี้คงไม่เกิดขึ้น แต่เปาโลและ
สิลาสอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้า

หากเราต้องการประเมินดูว่าเราอยู่
ในน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่โดยดูว่า

ทุกอย่างราบรื่นหรือไม่ โดยที่ไม่มีควม
ยากลำบากหรือการเสียสละ หากเป็นเช่น
นั้นเปาโลก็ไม่เคยอยู่ในน้ำพระทัยของ
พระเจ้าเลยตลอดงานรับใช้ของเขา เขา
พลัดน้ำพระทัยของพระเจ้าตั้งแต่ต้นจน
จบ!

ให้สังเกตอีกสิ่งหนึ่งในข้อที่ 25
“ประมาณเที่ยงคืน เปาโลกับสิลาสก็
อธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า
นักโทษทั้งหลายในคุกก็ฟังอยู่” พวกเขา
ไม่ได้สรรเสริญกันอย่างเงียบๆ ในคุกนั้น
พวกเขาสรรเสริญพระเจ้าด้วยเสียงดัง

ไม่เพียงแต่นักโทษเท่านั้นที่ได้ยิน
พวกเขา แต่พระเจ้าก็ทรงได้ยินพวกเขา!
“ในทันใดนั้น เกิดแผ่นดินไหวใหญ่จนราก
कुสะเทือนสะท้านและประตูคุกเปิดหมด
ทุกบาน เครื่องจำจองก็หลุดจากเขาสั้นทุก
คน” (ข้อ 26)

การช่วยกู้เกิดขึ้นขณะที่พวกเขา
สรรเสริญพระเจ้า

บทเพลงในการสงคราม

ให้เราอ่านในพันธสัญญาเดิม
ควบคู่ไปกับเรื่องนี้ ในสมัยรัชกาลกษัตริย์
เยโซซาฟัท คนอัมโมนและคนโมอับได้ขึ้น
มาต่อต้านชาวอิสราเอล เยโซซาฟัทร้อง
ทูลพระเจ้าด้วยการอธิษฐานและพระเจ้า

ทรงตอบเขา

2 พงศาวดาร 20:15, 17-19, 21, 22

15 และเขาได้พูดว่า “ยูดาห์ทั้งปวงและ
ชาวเยรูซาเล็มทั้งหลายกับกษัตริย์เยโฮ
ชาฟัท ขอจงฟัง พระเจ้าตรัสดังนี้แก่ท่าน
ทั้งหลายว่า ‘อย่ากลัวเลย และอย่าท้อถอย
ด้วยคนหม่มทมิฬนี้เลย เพราะว่ากา
สงครามนั้นไม่ใช่ของท่าน แต่เป็นของ
พระเจ้า

17 ไม่จำเป็นที่ท่านจะต้องสู้รบใน
สงครามครั้งนี้ โอ ยูดาห์ และเยรูซาเล็ม
จงเข้าประจำที่ ยืนนิ่งอยู่และดูชัยชนะ
ของพระเจ้าเพื่อท่าน’ อย่ากลัวเลย อย่า
ท้อถอย พรุ่งนี้จึงออกไปสู้กับเขา และ
พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับท่าน”

18 แล้วเยโซซาฟัทโน้มพระเศียรกับพระ
พักตร์ของพระองค์ลงถึงดิน และยูดาห์
ทั้งปวงกับชาวเยรูซาเล็มได้กราบลงต่อ
พระเจ้า นมัสการพระเจ้า

19 คนเลวี จากพงศ์พันธุ์โคฮาทและพงศ์
พันธุ์คนโคราห์ ได้ยืนขึ้นถวายสรรเสริญ
แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลด้วย
เสียงอันดัง

21 และเมื่อพระองค์ได้ปรึกษากับ
ประชาชนแล้ว พระองค์ได้ทรงแต่งตั้ง
บรรดาผู้ที่ร้องเพลงถวายพระเจ้าและ

แต่งกายด้วยเครื่องบริสุทธิสรรพสิริ
พระองค์ ขณะเมื่อเขาเดินออกไปหน้าศัตรู
และว่า “จงถวายโมทนาแด่พระเจ้า เพราะ
ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงอยู่เป็น
นิรันดร์”

22 และเมื่อเขาทั้งหลายตั้งต้นร้องเพลง
สรรเสริญ พระเจ้าทรงจัดกองชุมนุมคอยต่อสู้
กับคนอัมโมน โมอับ และชาวภูเขาเซอีร์ผู้
ได้เข้ามาต่อสู้กับยูดาห์ ดังนั้นเขาทั้งหลาย
จึงแตกพ่ายไป

เยโฮชาฟัทรู้ว่ากองทัพของเขาเป็น
คู่ต่อสู้ที่ไม่ทัดเทียมกับประเทศเหล่านั้น
ที่ยกพลมาต่อต้านเขา แต่เขารู้ว่าพระเจ้า
ทรงเป็นมากกว่าคู่ต่อสู้ที่ทัดเทียมสำหรับ
พวกเขา เขาเรียกผู้คนให้มาประชุม
อธิษฐานและพวกเขาทั้งหลายได้อุดอาหาร
และอธิษฐาน องค์พระวิญญูณบริสุทธิ
ของพระเจ้าทรงเคลื่อนอยู่เหนือชายหนุ่ม
คนหนึ่งที่อยู่ในที่ประชุมและเขายืนขึ้นเผย
พระวจนะ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่พวก
เขาว่าจงอย่ากลัว เพราะการสงครามนั้น
เป็นของพระเจ้า

เช้าวันรุ่งขึ้นเมื่อพวกเขาออกไป
ต่อสู้กับกองทัพที่แข็งแกร่งของศัตรู พวก
เขาไม่ได้ออกไปต่อสู้กับคนเหล่านั้นด้วย
ดาบหรือหอกแต่ด้วยบทเพลงแห่งการ

สรรเสริญ (ข้อ 21) พวกเขาเดินขบวนออก
ไปและร้องเป็นเพลงว่า “จงถวายโมทนา
แด่พระเจ้า เพราะความรักมั่นคงดำรงอยู่
เป็นนิรันดร์” ในยามที่พวกเขาประสบการ
ทดลองแทนที่พวกเขาจะตื่นกลัว ชาว
อิสราเอลกลับร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่
พระเจ้าเช่นเดียวกับที่เปาโลและซิลาสทำ
ตอนอยู่ในคุก

และผลลัพธ์ของการสงครามครั้งนี้
เป็นเช่นไร? ให้เราดูในข้อ 22 “และเมื่อ
เขาทั้งหลายตั้งต้นร้องเพลงสรรเสริญ
พระเจ้าทรงจัดกองชุมนุมคอยต่อสู้กับคนอัม
โมน โมอับ และชาวภูเขาเซอีร์ผู้ได้เข้า
มาต่อสู้กับยูดาห์ ดังนั้นเขาทั้งหลายจึง
แตกพ่ายไป” เมื่อพวกเขาเริ่มร้องเพลง
สรรเสริญพระเจ้า พระองค์ทรงทำบาง
สิ่งบางอย่าง พวกเขาได้เห็นการสำแดง
ฤทธานุภาพของพระเจ้า

**การสรรเสริญคือคุณลักษณะของคริสต
จักรยุคแรก**

วิญญูณแห่งการสรรเสริญและ
ความชื่นชมยินดีคือคุณลักษณะของคริสต
จักรยุคแรก

ลูกา 24:50-53

50 พระองค์จึงพาเขาออกไปถึงหมู่บ้าน

เบธานี และทรงยกพระหัตถ์อวยพรเขา

51 เมื่อทรงอวยพรอยู่นั้น พระองค์จึงเสด็จจากเขา

52 เขาทั้งหลายจึงกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มมีความยินดีเป็นอันมาก

53 เขาทั้งหลายอยู่ในพระวิหารทุกวัน
สรรเสริญพระเจ้า

หลังจากที่สาวกทั้งหลายได้เห็นพระเยซูเสด็จกลับไปยังสวรรค์แล้ว พวกเขาจึงกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มด้วยหัวใจที่เปี่ยมด้วยการสรรเสริญและการขอบพระคุณพระเจ้า

จากนั้นเราได้อ่านเรื่องราวของพวกเขานในกิจการฯ 2: 46, 47 ที่กล่าวว่า “เขาได้ร่วมใจกันไปในพระวิหาร และหักขนมปังจากบ้านของเขา ร่วมรับประทานอาหารด้วยความชื่นชมยินดีและใจกว้างขวาง ทุกวันเรื่อยไป ทั้งได้สรรเสริญพระเจ้าและคนทั้งปวงก็ขอบใจ ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า ได้ทรงโปรดให้คนทั้งหลายซึ่งกำลังจะรอด มาเข้ากับพวกสาวกทุกวันๆ”

ให้สังเกตประโยคเหล่านี้ “เขาได้ร่วมใจกัน... ทุกวันเรื่อยไป... ร่วมรับประทานอาหารด้วยความชื่นชมยินดี... ทั้งได้สรรเสริญพระเจ้า...” สำหรับ

คริสเตียนยุคแรกเหล่านี้ นี่ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นบางครั้งบางคราว หรือนานๆ ครั้ง จึงจะเกิดขึ้น พระคัมภีร์ใช้คำว่า “เรื่อยไป” และ “ทุกวัน”

มีคริสเตียนมากมายในปัจจุบันนี้ “อธิษฐานจนกว่าจะรู้สึกว่าได้รับชัยชนะ” ประมาณทุกๆ หกเดือน และจึงมีช่วงเวลาสรรเสริญและถวายสาธุการแด่พระเจ้า หากเราจะเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์ของคริสเตียนเหล่านี้ เราจะต้องใช้คำว่า “เป็นบางโอกาส” หรืออาจต้องใช้คำว่า “ทุกๆ ครึ่งปี” แต่พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า คริสเตียนยุคแรก “เขาทั้งหลายอยู่ในพระวิหารทุกวัน สรรเสริญพระเจ้า”

หากเราต้องการเห็นการสำแดงฤทธานุภาพอย่างเดียวกันกับที่คริสตจักรยุคแรกได้รับ เราก็จะต้องเห็นการแสดงออกด้วยการนมัสการเช่นเดียวกันกับพวกเขาด้วย

✱

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“เขาทั้งหลายจึงกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มมีความยินดีเป็นอันมาก เขาทั้งหลายอยู่ในพระวิหารทุกวัน สรรเสริญพระเจ้า”

– ลูกา 24: 52, 53

การอธิษฐานด้วย ความเป็นหนึ่งเดียวกัน

ข้อพระคัมภีร์หลัก: กิจการฯ 4:23-31

ประเด็นหลัก: มีฤทธิ์เดชในการอธิษฐานด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน

ในกิจการฯ บทที่ 3 เราอ่านพบว่าขณะที่เปโตรกับยอห์นเดินเข้าไปในบริเวณพระวิหารผ่านทางประตูงาม พวกเขาได้พบกับชายคนหนึ่งซึ่งกำลังนั่งขอทานอยู่

เปโตรบอกชายคนนั้นให้มองดูพวกเขา ชายคนนั้นจึงเขม่นดูเปโตรหวังว่าจะได้รับเงินจากเขา จากนั้นเปโตรจึงบอกเขาว่า “เงินและทองเราไม่มี แต่ที่เราเรามี เราจะให้ท่าน คือในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธ จงเดินเถิด” (กิจการฯ 3:6) เปโตรจับมือของเขายู้งขึ้น ชายคนนั้นก็เริ่มเดิน เขาเดินเข้าไปในพระวิหาร พลังสรรเสริญพระเจ้า

เรื่องนี้ก่อให้เกิดความขุลงุ่นวุ่นวายนขึ้นในหมู่ประชาชน และเปโตรกับยอห์นถูกนำตัวไปอยู่ต่อหน้าพวกปุโรหิตและ

พวกผู้อาวุโส พวกเขาทั้งสองคนถูกจำไว้ในคุก และวันรุ่งขึ้นก็ถูกนำตัวไปหาเจ้าเมือง พวกปุโรหิตถูกบังคับให้ปล่อยพวกเขาไปเพราะปฏิเสธไม่ได้ว่ามีการณ์อัศจรรย์เกิดขึ้นจริง อย่างไรก็ตามพวกปุโรหิตสั่งพวกเขาไม่ให้ประกาศหรือสอนในพระนามพระเยซูอีก จากนั้นเราจึงอ่านต่อไป

กิจการฯ 4: 23-30

23 เมื่อเขาปล่อยท่านทั้งสองแล้ว ท่านจึงไปหาพวกของท่าน เล่าเรื่องทั้งสิ้นที่พวกมหาปุโรหิต และพวกผู้ใหญ่ได้ว่าแก่ท่าน

24 เมื่อเขาทั้งหลายได้ฟังจึงพร้อมใจกันเปล่งเสียงทูลพระเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์แผ่นดินโลก ทะเลและสรรพสิ่งที่มีอยู่ในที่เหล่านั้น

25 พระองค์ตรัสไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยปากของดาวิดบรรพบุรุษของเรา ผู้รับใช้ของพระองค์ ว่า ‘เหตุใดชนต่างชาติจึงหยิ่งยโส และชนชาติทั้งหลายปองร้ายกันเปล่าๆ

26 บรรดาภคินีแห่งแผ่นดินโลกตั้งตัวขึ้น และนักปกครองชุมนุมกันต่อสู่พระเจ้า และผู้รับการเจิมของพระองค์’

27 ความจริงในเมืองนี้ ทั้งเฮโรดและปอนทัสปีลาตกับพวกต่างชาติและชนชาติอิสราเอล ได้ชุมนุมกันต่อสู่พระเยซูผู้รับใช้บริสุทธิ์ของพระองค์ซึ่งทรงเจิมไว้แล้ว

28 ให้กระทำการสิ่งสารพัดตามที่พระหัตถ์และพระดำริของพระองค์ได้กำหนด ตั้งแต่ก่อนมาแล้ว ให้เกิดขึ้น

29 บัดนี้พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดทอดพระเนตรการชู้ของเข และโปรดประทานให้ผู้รับใช้ของพระองค์ กล่าวถ้อยคำของพระองค์ด้วยใจกล้า

30 ในเมื่อพระองค์ได้ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกรักษาโรคให้หาย และได้โปรดให้หมายสำคัญกับการอัศจรรย์บังเกิดขึ้น โดยพระนามแห่งพระเยซูผู้รับใช้บริสุทธิ์ของพระองค์”

จากเรือนจำสู่กลุ่มอธิษฐาน

ให้สังเกตสิ่งแรกที่เปโตรกับยอห์น

ทำเมื่อพวกเขาได้รับการปล่อยตัว “เมื่อเขาปล่อยท่านทั้งสองแล้ว ท่านจึงไปหาพวกของท่าน...” ที่ที่ดีที่เราควรอยู่เมื่อประสบปัญหาคืออยู่กับ “พวกของเรา” ซึ่งเป็นคนแห่งความเชื่อ! เป็นการดีที่จะอยู่กับคนที่รู้วิธีอธิษฐาน

ผมคิดหลายครั้งว่าถ้าคนกลุ่มนี้เป็นเหมือนคริสเตียนบางคนในปัจจุบัน สิ่งแรกที่พวกเขาจะทำก็คงเป็นการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อไปเจรจากับผู้นำเหล่านั้นและกำหนดข้อตกลงที่ทุกคนสามารถปฏิบัติตามได้ขึ้นมา อย่างไรก็ตามผู้นำเหล่านั้นเป็นคนเคร่งศาสนาเช่นกัน พวกเขาเชื่อในพระเจ้าและการอธิษฐาน สิ่งเดียวที่ต่างกันก็คือพวกเขาไม่ยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์พระบุตรของพระเจ้า

อย่างไรก็ดีพระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่าพวกเขาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อประณามประณอม แต่กล่าวว่าพวกเขา “...จึงพร้อมใจกันเปล่งเสียงทูลพระเจ้า” พวกเขารู้จักคุณค่าของการอธิษฐานด้วยความ เป็นหนึ่งเดียวกัน

ผมถูกเลี้ยงดูมาในคริสตจักรแบปติสต์ที่อยู่ทางใต้ และช่วงที่เป็นวัยรุ่นผมไม่เคยได้ยินคนอธิษฐานเสียงดังในการอธิษฐานด้วยความ เป็นหนึ่งเดียวกัน โดย

ปกติแล้วในคริสตจักรของเราจะมีบางคนนำอธิษฐาน เราไม่เคยเปล่งเสียงออกมาเป็นกลุ่มในการอธิษฐานเลย

เมื่อผมเริ่มไปร่วมการประชุมแบบพระกิตติคุณสมบูรณ์ในบางครั้ง การอธิษฐานพร้อมกันของพวกเราบางคน ผม ผมจะเดินลงไปแทนอธิษฐานเพื่ออธิษฐานกับพวกเขา แต่ผมอธิษฐานอย่างเงียบๆ การอธิษฐานของพวกเราบางคน ผมเพราะพวกเราอธิษฐานกันเสียงดังการประชุมของพวกเรากระตุ้นความเชื่อของผม แต่เมื่อผมอธิษฐานอยู่ตรงแทนอธิษฐาน ผมจะไปอยู่ตรงมุมสุดซึ่งห่างจากพวกเขาเพื่อที่จะไม่ต้องอยู่ใกล้ๆ กับเสียงพวกเขา

ครั้งหนึ่งผมลองเสี่ยงพูดบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ดู ผมบอกพวกเขาว่าพระเจ้าไม่ได้หู่ติ่ง พวกเขาตอบผมว่า “พระองค์ก็ได้หู่ติ่งหู่ติ่งเช่นกัน”

ผมตัดสินใจค้นดูในพระคัมภีร์ของผมเพื่อจะพบคำตอบตามพระคัมภีร์ในเรื่องนี้ ผมต้องการจะเห็นว่าคริสตจักรยุคแรกอธิษฐานกันอย่างไร (เราอ้างว่าเรากำลังประกาศเรื่องการบังเกิดใหม่เช่นเดียวกันกับที่พวกเขาประกาศ ดังนั้นเราจึงควรทำตามพวกเขาในเรื่องการอธิษฐานเช่นกัน)

ขณะที่ผมอ่านพระธรรมกิจการฯ ผมขีดเส้นใต้ข้อพระคัมภีร์ทุกข้อที่กล่าวถึงผู้ที่ได้อธิษฐานกันเป็นกลุ่มด้วยดินสอสีแดง ไม่มีแม้แต่ที่เดียวที่ผมพบว่าพวกเขาเรียกคนๆ หนึ่งออกมานำอธิษฐาน! และไม่พบว่าพวกเขาอธิษฐานกันตามประโยคที่ได้เขียนไว้แล้ว พระคัมภีร์กล่าวว่าพวกเขาเปล่งเสียงขึ้น พวกเขาอธิษฐานพร้อมกันและอธิษฐานเสียงดัง

หลังจากที่ได้อ่านเรื่องนี้แล้ว ครั้งถัดไปที่ผมไปร่วมการประชุมกับกลุ่มพระกิตติคุณสมบูรณ์ ผมไปอยู่ตรงกลางที่ซึ่งพวกเขากำลังอธิษฐานกันอยู่ ความคิดของผมได้รับการเปลี่ยนแปลงแล้วด้วยพระวจนะ และผมได้รับพระพรอย่างที่ไม่เคยได้รับมาก่อนเมื่ออธิษฐานโดยลำพังแบบเงียบๆ ผมได้เห็นพระพรของการอธิษฐานด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นครั้งแรก

ผลของการอธิษฐานด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน

อะไรคือผลของการอธิษฐานด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกันของผู้เชื่อในกิจการฯ บทที่ 4? การอธิษฐานด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกันของพวกเขาได้รับคำตอบหรือไม่?

ให้เราดูในข้อที่ 31

กิจการ 4: 31

**31 เมื่อเขาอธิษฐานแล้ว ที่ซึ่งเขาประชุม
อยู่นั้นได้หัวนไหวและคนเหล่านั้นประกอบ
ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้กล่าว
พระวอนของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ**

ในข้อ 29 เราได้อ่านกันแล้วว่าพวกเขาอธิษฐานดังนี้ *“บัดนี้พระองค์เจ้าข้าขอโปรดทอดพระเนตรการขู่ของเขา และโปรดประทานให้ผู้รับใช้ของพระองค์กล่าวถ้อยคำของพระองค์ด้วยใจกล้า”*

พวกเขาไม่ได้อธิษฐานขอให้พระเจ้าเอากาการข่มเหงออกไปหรือทำลายศัตรูของพวกเขา พวกเขาไม่ได้ขอให้พระเจ้ากระทำหนทางของพวกเขาให้ง่ายดาย แต่พวกเขากลับอธิษฐานขอให้พวกเขาประกาศพระวอนด้วยใจกล้าในท่ามกลางการข่มเหง และพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของพวกเขา

ข้อ 31 กล่าวว่า *“... ที่ซึ่งเขาประชุมอยู่นั้นได้หัวนไหว...”* คุณรู้จักคนบางกลุ่มที่กำลังอธิษฐานและกำลังเขย่าสิ่งต่างๆ บ้างไหม? ถ้าคริสเตียนในปัจจุบันจะมาร่วมตัวกันและ “พร้อมใจกัน” อธิษฐาน พวกเขาจะเขย่าโลกให้องค์พระเยซูคริสต์ได้ มีฤทธิ์เดชอยู่ในการอธิษฐานด้วยความ

เป็นหนึ่งเดียวกัน

ให้สังเกตด้วยว่าการอธิษฐานของพวกเขาเป็นการอธิษฐานเพื่อบางสิ่งบางอย่างที่เจาะจง การอธิษฐานของพวกเขาชัดเจน พวกเขาไม่ได้กำลังอธิษฐานในเรื่องทั่วไป แต่กำลังอธิษฐานเกี่ยวกับความจำเป็นที่พวกเขาเผชิญอยู่ และพวกเขาอธิษฐานอย่างพร้อมเพรียงกัน ขณะที่พวกเขาเปล่งเสียงอธิษฐานอย่างร้อนรนต่อพระเจ้า *“ที่นั่นก็หัวนไหว”*

เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ลักษณะเดียวกันในบทที่แล้ว เปาโลและซิลาสถูกจับขังไว้ในคุกที่เมืองฟิลิปปีเนื่องจากพวกเขาได้ประกาศข่าวประเสริฐ แทนที่พวกเขาจะบ่นกับพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับพวกเขา พวกเขากลับเปล่งเสียงสรรเสริญพระเจ้า *“ประมาณเที่ยงคืน เปาโลกับซิลาสก็อธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า นักโทษทั้งหลายในคุกก็ฟังอยู่”* (กิจการ 16:25) เปาโลและซิลาสอธิษฐานเสียงดังเช่นกัน เพราะ *“นักโทษทั้งหลายในคุกก็ฟังอยู่”* พวกเขาไม่ได้หลบอยู่ในมุมใดสักมุมหนึ่งแล้วพึมพำกันอย่างเบาๆ วิงวอนต่อพระเจ้าอย่างสิ้นหวัง แต่ในขณะที่พวกเขากร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า นักโทษในคุกต่างก็ได้ยินพวกเขา

บางคนกล่าวว่าพวกเขาต้องการ
อธิษฐานอย่างเงียบๆ เพราะพระเจ้าทรง
ทราบอยู่แล้วว่าพวกเขามีบทเพลงอยู่ใน
หัวใจ แต่หากในหัวใจของคุณมีบทเพลง
อยู่จริง มันจะออกมาแน่นอน “... ด้วย
ว่าปากนั้น พูดจากสิ่งที่มาจากใจ” (มัทธิ
12:34)

พระเจ้าได้ทรงตอบคำอธิษฐานด้วย
ความเป็นหนึ่งเดียวกันของเปาโลกับสิลาส
หรือไม่? ในกิจการ 16:26 กล่าวว่า “ใน
ทันใดนั้น เกิดแผ่นดินไหวใหญ่จนรากคูก
สะเทือนสະတံและประตูคุกเปิดหมดทุก
บาน เครื่องจำจองก็หลุดจากเขาสั้นทุก
คน” ที่นั่นสันสະတံและประตูคุกเปิดหมดทุก
บานเพราะการอธิษฐานด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกันอีก
ครั้งหนึ่ง!

เมื่อเปาโลและสิลาสรวมพลังกันในการ
อธิษฐานและสรรเสริญพระเจ้า ราก
คูกก็สะเทือนสະတံ! เครื่องจำจองก็หลุด
ออกจากเท้าของพวกเขา และพวกเขาก็ก
เป็นอิสระ

นายคุกตื่นขึ้นเพราะแผ่นดินไหวเห็น
ประตูคุกเปิดอยู่และคิดว่านักโทษคงหนี
ไปหมดแล้ว เขาจึงจะต้องรับผิดชอบ
ต่อการหลบหนีของนักโทษ และเขาก็กลัว
มากจนคิดจะฆ่าตัวตาย ในเวลานั้นเอง
เปาโลได้ร้องเสียงดังว่า “... อย่าทำร้าย

ตัวเองเลย เราทั้งหลายอยู่พร้อมด้วยกัน
ทุกคน” (ข้อ 28)

นายคุกคิดว่าเขาได้รู้เห็นสิ่งที่เหนือ
ธรรมชาติในคืนนั้น เขาจำเปาโลกับสิลาส
ไม่ใช่คนธรรมดาทั่วไป และเขา “... ตั
สั่นวิ่งเข้าไปกราบลงที่เท้าของเปาโลกับ
สิลาส และพาท่านทั้งสองออกมาแล้วว่า
“ท่านเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไร
จึงจะรอดได้” เปาโลกับสิลาสจึงกล่าว
ว่า “จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า และ
ท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย”
(ข้อ 29-31) จากผลที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการ
อธิษฐานของเปาโลกับสิลาสในคืนนั้น
นายคุกและทั้งครอบครัวของเขาได้
ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้
รอดและได้รับบัพติศมาทุกคน

มีฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติอยู่ในการ
อธิษฐานด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน!

✱

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“พวกเขาร่วมมือกันชมเชยนมัสการ
อธิษฐาน...” - (กิจการ 1:14)

การอธิษฐานมอบภาระ

ข้อพระคัมภีร์หลัก: มัทธิว 6:25-27; ఫิลิปปี 4:6

ประเด็นหลัก: เมื่อพายุแห่งความทุกข์ยากพัดเข้าใส่ เราสามารถทำตามสิ่งที่พระวณะของพระเจ้ากล่าวไว้ได้ เราไม่จำเป็นต้องเป็นทุกข์หรือกังวล เราสามารถมอบภาระของเราให้กับพระเจ้าได้

บางครั้งคุณเคยอธิษฐานเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ แล้วดูเหมือนไม่เกิดผลหรือไม่? โดยปกติคำอธิษฐานที่ไม่ได้รับคำตอบมักจะเกิดจากการที่เราไม่อธิษฐานตรงตามพระวณะของพระเจ้า

มีช่วงเวลาต่างๆ ที่เราจำเป็นต้องอธิษฐานมอบภาระอยู่บ่อยครั้ง เปโตรพูดถึงเกี่ยวกับการอธิษฐานประเภทนี้ไว้ว่า “จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย” (1 เปโตร 5:7) ผมเชื่อว่าฉบับการแปลขยายความของข้อนี้ให้ความชัดเจนและความกระจำมากที่สุด ฉบับการแปลขยายความกล่าวว่า “จงละความกระวนกระวายทั้งหมดของท่าน ทุกความวิตกกังวล และทุกสิ่งที่ท่านห่วงไว้กับพระองค์เพียงครั้งเดียวเป็นพอ เพราะ

พระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลายด้วยความรักและเฝ้ามองดูท่านด้วยสายตาที่ห่วงใย”

เป็นเรื่องที่ยอดเยี่ยมเพียงใดที่เราสามารถมอบความกระวนกระวายของเราให้กับพระเจ้าในการอธิษฐานได้!

อธิษฐานตามหลักการที่ปกครองการอธิษฐาน

หากผู้คนอธิษฐานด้วยการอธิษฐานมอบภาระ มันจะจัดบางสิ่งบางอย่างที่เขากำลังอธิษฐานอยู่ออกไป!

คำอธิษฐานของบางคนไม่ได้รับคำตอบเพราะพวกเขาไม่ได้ทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงบอกให้ทำเกี่ยวกับความกระวนกระวาย ความวิตกกังวล และสิ่งที่

เขาหัวง

ส่วนคริสเตียนคนอื่นๆ ดูเหมือนจะพึงพอใจที่จะคิดว่าพระเจ้าทรงทราบและเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาของเขาทุกอย่าง แต่พวกเขาก็ยังยึดติดอยู่กับความกระวนกระวายเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ได้รับคำตอบจากคำอธิษฐาน การที่เรารู้ว่าพระเจ้าทรงเข้าใจและทรงห่วงใยเพียงเท่านั้นยังไม่พอ หากเราต้องการได้รับการปลดปล่อยออกจากปัญหาต่างๆ ของเรา เราต้องทำในสิ่งที่พระองค์ทรงบอกให้ทำ

ให้ละความกระวนกระวาย ความวิตกกังวลทั้งสิ้นไว้ที่พระองค์เพราะพระองค์ทรงห่วงใยท่าน นี่คือการอธิษฐานมอบภาระ เป็นการอธิษฐานมอบ หรือเคลื่อนความกระวนกระวายหรือภาระของเราไปไว้กับพระองค์

ข้อพระคัมภีร์ในพระธรรมสดุดีอาจช่วยให้เราเห็นสิ่งที่เปโตรได้กล่าวไว้ในข้อนี้ได้ชัดเจนขึ้น “จงมอบทางของท่านไว้กับพระเจ้า วางใจในพระองค์ และพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ” (สดุดี 37:5) ส่วนอ้างอิงในฉบับคิงเจมส์กล่าวว่า “จงมอบทางของท่านไว้กับพระเจ้า”

ให้มอบ โยนหรือเคลื่อนภาระของท่านไว้กับพระเจ้า พระองค์จะไม่เอาภาระ

เหล่านั้นไปจากท่านโดยไม่ได้รับอนุญาต บางคนขอว่า “ช่วยอธิษฐานให้พระเจ้าทรงทำให้ภาระนี้เบาลง” พระองค์จะไม่ทรงทำเช่นนั้น พระองค์ไม่ทรงต้องการทำให้ภาระของท่านเพียงแค่เบาลง แต่ทรงต้องการแบกภาระเหล่านั้นไว้ทั้งหมด แต่ยังมีส่วนที่สำคัญที่เราต้องทำด้วยเช่นกัน นั่นคือการอธิษฐานมอบภาระ

พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้ลูกๆ ของพระองค์กังวลและเต็มไปด้วยความวิตกกังวลหรือถูกความกระวนกระวายของชีวิตทำให้ต้องแบกภาระหนักอึ้ง แต่มีบางอย่างที่ท่านต้องทำ

ในประโยคคำสั่ง เช่นใน 1 เปโตร 5:7 และสดุดี 37:5 เป็นที่เข้าใจกันว่าประธานของประโยคคือ “ท่าน” พระเจ้าตรัสว่า “ท่านจงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์” “ท่านจงมอบทางของท่านไว้กับพระเจ้า”

เราจำเป็นต้องทำส่วนของเรา เราจำเป็นต้องเชื่อฟังพระเจ้าก่อนที่พระองค์จะทรงสามารถเข้ามาช่วยเหลือเราได้ เราจำเป็นต้องปล่อยมือจากปัญหาของเรา ก่อนที่พระองค์จะทรงรับมันไปได้

นี่เป็นข้อเสนอที่ท่านทำเพียงครั้งเดียวเป็นพอ ไม่ใช่สิ่งที่ท่านทำทุกวัน เมื่อเราได้มอบความกระวนกระวายของเรา

ไว้กับพระองค์อย่างแท้จริงแล้ว มันก็ไม่ได้อยู่กับเราแล้วอีกต่อไป เราเป็นอิสระจากความกระวนกระวายเหล่านั้น มันไม่ได้อยู่ในมือของเราแล้วอีกต่อไปแต่อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์

มีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่พระเจ้านำจะทำเพื่อเราแต่เราไม่ยอมให้พระองค์ทำ เราอาจจะตรงไปตรงมาและจริงใจในการอธิษฐานของเรามาโดยตลอด แต่เรากลับมองไม่เห็นคำตอบจากการอธิษฐานเพราะเราไม่ได้เข้ามาพร้อมกับกฎต่างๆของพระองค์ ที่ปกครองการทำงานของการทำงานของอธิษฐาน เราไม่ได้ทำตามที่พระองค์ทรงบอกให้ทำและเราก็สงสัยว่าทำไมพระองค์จึงไม่ทรงทำให้สิ่งต่างๆ เกิดผลเพื่อเรา

ในบางครั้งเรานำภาระของเรามายังแท่นอธิษฐาน เราอธิษฐานครั้งแล้วครั้งเล่าเกี่ยวกับภาระนั้น จากนั้นเมื่อเรายืนขึ้นเพื่อจะเดินไปจากที่นั่น เราก็นำภาระเหล่านั้นขึ้นมาจากแท่นอธิษฐานและหอบมันกลับบ้านไปกับเราด้วย!

ถัดมาก็มีคนที่ไม่ได้ต้องการจะกำจัดปัญหาต่างๆ ของพวกเขาอย่างแท้จริง บางครั้งพวกเขาก็อ้างค่อนข้างจะเสียงดังว่าพวกเขาต้องการกำจัดปัญหา แต่จริงๆ แล้วพวกเขาไม่ได้ต้องการทำเช่นนั้น เพราะถ้าพวกเขาต้องการจะกำจัดปัญหา

พวกเขาไม่มีเรื่องอะไรที่จะต้องทำให้คนอื่นสงสารพวกเขา และไม่มีเรื่องที่จะปันได้ พวกเขาแทบจะต้องจบการสนทนาเลยด้วยซ้ำไป!

ความกังวลที่ไร้ประโยชน์

มัทธิว 6:25-27

25 เหตุฉะนั้น เรามิได้บอกท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของท่านว่า จะเอาอะไรกินหรือจะเอาอะไรดื่ม และอย่ากระวนกระวายถึงร่างกายของท่านว่า จะเอาอะไรนุ่งห่ม ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารมิใช่หรือ และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่มมิใช่หรือ

26 จงดูนกในอากาศ มันมิได้หว่าน มิได้เกี่ยว มิได้ใส่สมไ่ว่ายังฉาง แต่พระบิดาของท่านทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ทรงเลี้ยงนกไว้ ท่านทั้งหลายมิประเสริฐกว่านกหรือ

27 มีใครในพวกท่านโดยความกระวนกระวาย อาจต่อชีวิตให้ยาวออกไปอีกสักศอกหนึ่งได้หรือ

พระเยซูทรงตรัสไว้ในข้อพระคัมภีร์ตอนนี้อย่างง่ายๆ ว่า “มีใครในพวกท่านโดยความกังวลและโดยความวิตกกังวล จนเกินไปจะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ได้? ”

เราต่างรู้ว่าความกังวลเปรียบเสมือนเก้าอี้โยก มันทำให้คุณอยู่แต่ไปไม่ถึงไหน

พระกิตติคุณลูกาบันทึกคำสอนเรื่องเดียวกันนี้ไว้ว่า “พระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของตนว่า...” (ลูกา 12:22) การแปลอีกฉบับหนึ่งแปลว่า “อย่าวิตกถึงวันพรุ่งนี้”

แน่นอนว่าเราจำเป็นต้องวางแผนและเตรียมพร้อมสำหรับวันพรุ่งนี้ เราจำเป็นต้องทำการจัดเตรียมอย่างมั่นคงไว้ก่อนอนาคต แต่สิ่งที่พระเจ้าทรงสอนเราในที่นี้คือ พระองค์ไม่ทรงต้องการให้เราถูกความวิตกกังวลเกี่ยวกับวันพรุ่งนี้รุมเร้า เราสามารถพูดด้วยกันกับนักแต่งเพลงกอสเพิล (Gospel) ว่า “ฉันไม่รู้พรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร แต่ฉันรู้จักผู้ที่จับมือฉันไว้” สิ่งที่สำคัญมีเพียงเท่านั้น

ความกังวลทำให้การอธิษฐานไร้ผล

ฟิลิปปี 4:6

6 อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆ เลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอน กับ การขอบพระคุณ

ฉบับการแปลขยายความของข้อพระคัมภีร์นี้จะช่วยให้เราได้ ฉบับการแปลขยายความกล่าวว่า “อย่าทุกข์ร้อนหรือมีความวิตกเกี่ยวกับสิ่งใดๆ เลย” อีกครั้งแล้วที่เราเข้าใจกันว่า “ท่าน” เป็นประธานของประโยคนี้ เมื่อพระเจ้าตรัสว่า “อย่าทุกข์ร้อน (วิตก) ในสิ่งใดๆ เลย” พระองค์กำลังตรัสว่า “(ท่าน) อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆ เลย...” อีกนัยหนึ่ง “ท่านอย่าทุกข์ร้อนหรือวิตกในสิ่งใดๆ เลย”

ตราบาโตก็ตามที่ท่านทุกข์ร้อนหรือมีความวิตกเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านกำลังอธิษฐานอยู่ ท่านกำลังทำให้การอธิษฐานของท่านไร้ผล ท่านไม่ได้ละความกังวลเหล่านั้นไว้กับพระเจ้าแต่ยังคงเก็บมันไว้ หากท่านเก็บมันไว้ความกังวลเหล่านั้นก็ไม่ได้อยู่กับพระเจ้า หากมันอยู่กับพระเจ้าท่านก็หมดความกังวล

ตราบาโตก็ตามที่ท่านยังคงกังวลเกี่ยวกับปัญหาของท่าน นอนไม่หลับตอนกลางคืน พลิกไปมาอยู่บนเตียง พยายามแก้ปัญหา ความกังวลนั้นก็ไม่ได้อยู่กับพระองค์ ตราบาโตก็ตามที่ท้องของท่านปั่นป่วนทุกครั้งที่ท่านคิดถึงมัน ตราบาโตก็ตามที่ท่านทานข้าวไม่ลงเพราะคิดถึงมัน ความกังวลเหล่านั้นก็ไม่ได้อยู่กับพระองค์แต่ยังอยู่ที่ท่าน และอันที่จริง

แล้ว การอธิษฐานทั้งสิ้นของท่านเกี่ยวกับเรื่องนั้นจะไม่เกิดผลเพราะท่านไม่ได้ทำตามที่พระองค์ได้ทรงสั่งท่านไว้ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะทำให้คำอธิษฐานของท่านสำเร็จเป็นจริง แต่จะเป็นเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อท่านได้มอบ “ทางของท่านไว้กับพระเจ้า” เท่านั้น

เมื่อเราละความกระวนกระวายของเราไว้กับพระเจ้า ความกระวนกระวายก็หมดไป อธิบายให้เห็นภาพดังนี้ ถ้าผมหยิบธนบัตรใบละห้าดอลลาร์ใบสุดท้ายออกมาจากกระเป๋าเสื้อแล้วส่งให้ท่าน ผมก็ไม่มีธนบัตรใบนั้นอีกต่อไปแต่เป็นท่านที่มีมัน จากนั้นถ้ามีคนมาหาผมแล้วขอยืมเงินจำนวนหนึ่งดอลลาร์ และสัญญาว่าจะคืนเงินให้ในวันรุ่งขึ้น ผมก็จะบอกเขาว่า “ผมไม่มีเงินจำนวนหนึ่งเหรียญนั้น”

ผมเป็นศิษยาภิบาลมาแล้วประมาณสิบสองปี ในระหว่างนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นบ้างในบางครั้ง และผมก็จะถูกทดลองให้กังวลเกี่ยวกับมัน เมื่อผมพบว่าตัวเองวิตกเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง ผมจะเริ่มพูดกับตัวเองว่า “เคนเนธ เธอรู้อะไรมากกว่านี้ เธอกำลังเริ่มเป็นทุกข์ อย่าทำแบบนั้นเลย มันไม่ถูกต้อง”

หลายครั้งตอนกลางดึก ผมจะตื่นขึ้น

และมารจะนำภาพของปัญหาต่างๆ ที่มีอยู่ในคริสตจักรมาใส่ความคิดของผม ผมน่าจะถูกทดลองให้กังวล แต่แทนที่ผมจะเป็นกังวลผมกลับเริ่มหัวเราะเสียงดังและพูดว่า “สรรเสริญพระเจ้า ฉันไม่มีปัญหานั้นแล้ว ฉันเป็นอิสระแล้ว ปัญหานั้นไม่ได้อยู่ที่ฉันเจ้ามารเอ๋ย แกสามารถแสดงภาพให้ฉันเห็นได้ถ้าแกต้องการ แต่ปัญหานั้นไม่ได้อยู่ที่ฉันแต่อยู่ที่พระเจ้าต่างหาก”

สิ่งที่พระเจ้าทรงสามารถกระทำกับปัญหาต่างๆ ของท่านได้เมื่อปัญหานั้นอยู่ที่พระองค์เป็นเรื่องที่น่าทึ่ง! แต่ตราบดีก็ตามที่ท่านยังคงยึดติดกับปัญหานั้น ตราบใดก็ตามที่ท่านยังพยายามคิดหาทางออกแทนพระองค์และพยายามช่วยพระองค์แก้ปัญหานั้นก็ไม่ได้อยู่ที่พระองค์แต่อยู่ที่ท่านทั้งหมด

เมื่อความทุกข์ยากกลาโหมเข้าใส่ท่าน เราสามารถทำอย่างที่เราจะขอพระเจ้าบอกไว้ได้ เราไม่จำเป็นต้องเป็นทุกข์หรือกังวล เราสามารถมอบภาระของเราให้กับพระเจ้าได้

หากท่านยังไม่ได้ทำเช่นนั้น ไม่มีเวลาใดที่จะดีไปกว่าตอนนี้อีกแล้วที่ท่านจะปล่อยวางปัญหาของท่านและนอนหลับลงอย่างมีสันติสุขในคืนนี้ หากมารพยายามนำภาพของปัญหาต่างๆ มาแสดงให้คุณ

เห็น ให้คุณไถ่ถอนออกไปจากความคิดของ
คุณทันทีและพูดว่า “ไม่ ปัญหานั้นไม่ได้อยู่
ที่ฉัน เจ้ามาร ฉันไม่มีความกระวนกระวาย
ฉันได้มอบปัญหาเหล่านั้นให้กับพระเจ้า
แล้ว ปัญหาเหล่านั้นอยู่ที่พระองค์”

พระองค์จะทรงจัดการกับปัญหา
เหล่านั้นในขณะที่ท่านนอนหลับ พระองค์
ไม่เคยทรงหลับสนิทหรือนิทรา (สดุดี
121:4) ท่านจำเป็นต้องนอนหลับแต่
พระองค์ไม่ต้อง “...เพราะพระองค์
ประทานแก่ผู้ที่รักของพระองค์ ให้หลับ
สบาย” (สดุดี 127:2) ท่านเป็นผู้ที่
พระองค์ทรงรักเพราะผู้ทรงเป็นที่รักคือ
พระเยซูคริสต์ทรงยอมรับท่าน (เอเฟซัส
1:6) ดังนั้นท่านจึงสามารถนอนหลับอย่าง
มีสันติสุขได้

หากเราเชื่อพระคัมภีร์และปฏิบัติ
ตามพระวจนะของพระเจ้าอย่างแท้จริง
เราก็ไม่ควรจะกังวลเลย หากเราเชื่อในสิ่ง
ที่พระเยซูตรัสอย่างแท้จริง “สิ่งใดที่ท่าน
ขอในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น”
(ยอห์น 14:14) เราจะไม่กังวลเลยถึงแม้
บ้านของเราจะถูกไฟไหม้ตอนที่เราไม่อยู่
บ้าน เราจะไม่กังวลและเป็นทุกข์เกี่ยว
กับเรื่องนั้น แต่เราจะพูดว่า “สรรเสริญ
พระเจ้า เราจะมีบ้านที่ดีกว่าหลังนี้” นี่คือ
ท่าทีที่พระเจ้าทรงต้องการให้เรา มี วันนี้

ให้ท่านตั้งเป้าหมายในหัวใจของท่านที่จะ
ปฏิบัติตามพระวจนะของพระเจ้า และทำ
ตามความเชื่อ

✱

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“จงละความกระวนกระวายของท่าน
ไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรง
ห่วงใยท่านทั้งหลาย”

- 1 เปโตร 5:7

ทำตามขั้นตอน และรับคำตอบ จากการอธิษฐานของท่าน!

หากคำอธิษฐานของท่านไม่ได้รับคำตอบ อย่าเพิ่งหมดหวัง เพราะพระเจ้าทรงสดับฟังและตอบคำอธิษฐาน! หนังสือ *ขั้นตอนสู่การอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ* ของ ศจ. เคนเนธ อี เฮกิน แสดงให้เห็นขั้นตอนต่างๆ ที่ทำให้ผู้เชื่อมั่นใจได้ว่าจะได้รับคำตอบเมื่อปฏิบัติตามขั้นตอนเหล่านี้อย่างสัตย์ซื่อในการอธิษฐาน

หนังสือที่เต็มด้วยเนื้อหาสำหรับการศึกษาเล่มนี้ ตอบคำถามต่างๆ เช่น

- อะไรคือความสำคัญของการไตร่ตรองข้อพระคัมภีร์ที่ได้สัญญาคำตอบที่ท่านต้องการ?
- เหตุใดท่านจึงควรพึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตอธิษฐานของท่าน?
- บทบาทสำคัญของการสรรเสริญในการอธิษฐานคืออะไร?
- ท่านจะอธิษฐานและได้รับผลลัพธ์อย่างไร?

บทเรียนซึ่งเป็นคู่มือในการศึกษาที่ทรงพลังทั้ง 13 บทนี้ถูกออกแบบมาเพื่อใช้ในการเฝ้าเดี่ยวกันเป็นกลุ่มหรือเฝ้าเดี่ยวส่วนตัว

ศจ. เคนเนธ อี เฮกิน ได้รับใช้พระเจ้ามาเป็นเวลาเกือบ 70 ปี นับตั้งแต่พระเจ้าทรงรักษาท่านให้หายอย่างอัศจรรย์จากโรคหัวใจพิการแต่กำเนิด และโรคเลือดที่รักษาไม่ได้ขณะที่ท่านอายุได้ 17 ปี แม้ว่า ศจ. เฮกิน ได้กลับไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วเมื่อปีค.ศ. 2003 แต่งานรับใช้ที่ท่านได้ก่อตั้งขึ้น ยังคงเป็นพระพรให้แก่ผู้คนมากมายทั่วโลกจนกระทั่งปัจจุบันนี้

ปัจจุบันขอบข่ายของพันธกิจ เคนเนธ เฮกิน ได้ขยายไปทั่วโลก ซึ่งประกอบด้วยนิตยสาร "ถ้อยคำแห่งความเชื่อ" (The Word of Faith) เป็นนิตยสารแจกฟรีแบบรายเดือน ศูนย์อบรมพระคริสตธรรมเรมา สมาคมศิษย์เก่าเรมา พันธกิจผู้รับใช้เรมาสากล ศูนย์อบรมพระคริสตธรรมเรมาทางโปรเซสเนีย และพันธกิจเรือนจำเรมา ส่วนบุตรชายของท่าน ศจ. เคนเนธ ดับบลิว เฮกิน และภรรยา ศจ. ลินเนธ เฮกิน ยังได้เริ่มงานรับใช้ต่างๆ ขึ้นอีก เช่น "เรมา ฟอว์ ทูเดย์" (RHEMA for Today) รายการวิทยุ และ งานประกาศศลิพวง FWC (Living Faith Crusades) ที่จัดขึ้นทั่วโลกอีกด้วย

